

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ

بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

تَخَيَّرُوا لِنُطْفِئَكُمْ وَأَنْكِحُوا الْأَكْفَاءَ وَأَنْكِحُوا إِلَيْهِمْ

DÜNYADAKİ CENNETİMİZ: AİLE

Cumanız Mübarek Olsun Aziz Kardeşlerim!

Genç bir kız, Peygamberimiz (s.a.s)'in yanına geldi ve “Yâ Resûlallah! İstemediğim hâlde babam beni kardeşinin oğlu ile evlendirmeyi düşünüyor.” diyerek serzenişte bulundu. Rahmet Elçisi, derhal kızın babasını çağırttı. Zira olayı bir kez de babadan dinlemek ve şayet fikri sorulmadan evlendirilmek isteniyorsa kızı tercih hakkı tanımak istemişti. Bu durum karşısında kendini güvende hisseden genç kız, “Ey Allah'ın Resûlü! Nikâh konusunda kadınların da söz hakkının olup olmadığını öğrenmek istediğim için size müracaat ettim.” dedi.¹

Kıymetli Kardeşlerim!

Peygamberimiz (s.a.s), bu davranışıyla hayatının en önemli kararı olan nikâhta da kadının görüşüne başvurulup rızasının alınmasına işaret etmişti. Nitekim O, “**Rızaları olmadan kızlarınızı evlendirmeyin!**”² buyurmuştu. Ve bu olay, onun nezdinde kadının yeri, onuru ve değerini gösteren örneklerden sadece biriydi.

Aziz Müminler!

Yüce dinimiz İslam, sağlıklı bir evliliğe ve mutlu bir aile kurmaya büyük önem atfetmiştir. Peygamberimiz (s.a.s), nikâha derin bir anlam ve yüce bir ruh kazandırmıştır. Zira inancımızda nikâh, ağır bir misaktır; vebali büyük bir sözleşmedir. Nikâh, Yüce Allah'ın adını şahit tutarak eşlerin bir ömrü paylaşmak üzere birbirlerine verdikleri sözdür. Nikâh, kadın ve erkeğin, gönül rızası ve hür iradeleriyle beraberce yüklendikleri ahlâkî ve hukukî bir sorumluluktur.

Kültür ve geleneğimizde evlilik, sadece iki insanı aynı çatı altında buluşturmak değildir. Bilakis evlilik, toplumu ve nesilleri korumak amacıyla atılan sağlam bir temeldir. Aile olmak, sevgi ve saygıyla, şefkat ve merhametle, ilgi ve hassasiyetle hayatı paylaşmaktır. Aile olmak, dünyanın türlü meşakkatlerini beraberce göğüslemektir. Sevinci ve kederi, varlığı ve yokluğu birlikte yaşamaktır. Aile olmak, iyi günde, kötü günde vefakârlık ve fedakârlıkla bir bütünü tamamlamaktır.

Değerli Kardeşlerim!

Bizler, ailelerimizin dünyadaki cennetimiz olmasını arzu ederiz. Yuva kurarken Rabbimizden şöyle niyazda bulunuruz: “Allah'ım! Bu anlaşılmayı bereketli ve mübarek eyle. Bu çifti ülfet, muhabbet ve bağlılık duygularıyla kaynaştır. Tıpkı Hz. Âdem ile Hz. Havva'yı, Peygamber Efendimiz ile Hz. Hatice validemizi ve Hz. Ali ile Hz. Fâtıma'yı kaynaştırdığın gibi...”

Bizler, hayatı daha anlamlı ve bereketli kılan evliliğe anne ve babalarımızın, akraba ve komşularımızın, kardeşlerimiz ve sevdiklerimizin huzurunda adım atarız. Rabbimizin adını anarak bir ömür devam etmesi niyetiyle başladığımız birlikteliğimize insanları da şahit tutarız.

Ve bizler, sıcacık yuvalarımızın temelini atarken evlenecek çiftlerin ehliyetini, karşılıklı rızasını, sevgisini ve sadakatini esas alırız. Zira evlilik, tek taraflı bir menfaat ilişkisi değildir. Aksine evlilik, kadın olsun erkek olsun eşlerin istikballerine beraberce karar vermeleridir. Bir başkasının iradesini esir alma, onun üzerinde mülkiyet iddiasında bulunma ve geleceğini belirleme hakkı ve yetkisi hiç kimsede yoktur. Canların yegâne sahibi Allah'tır. Ve Peygamberimizin dilinde eşler birbirine emanettir.

Aziz Müminler!

Bütün bunlara rağmen, zaman zaman doğru ile yanlış, iyi ile kötüyü ayırt edebilme yetisine sahip olmayan çocuk yaştaki kızlarımız evlendirilebilmektedir. Hatta cehalet ve sorumsuzluktan kaynaklanan bu yanlış algı ve uygulamalar, kimilerince dine dayandırılmaya çalışılmaktadır.

Şu bir gerçektir ki; yüce dinimiz İslam'da evlilik, gelişigüzel ve keyfi uygulamalara kapalı olan ciddi bir adımdır. Evlilik, bilinç ve sorumluluk gerektirir. Dinimizde ise sorumluluk, ceza ve mükâfat konusunda irade hürriyeti esastır. İnsanın, onuruna uygun bir şekilde hayatını sürdürme hakkını gasp etmek ve özellikle çocukları türlü istismarlara maruz bırakmak dinimizde asla caiz değildir. Kendine, Rabbine ve çevresine karşı henüz sorumluluk bilincinde olmayan bir çocuğun evliliğe zorlanması dinî ve ilmî hiçbir meşruiyeti, hiçbir temeli yoktur. Yuva kurmanın, eş ve anne olmanın anlamını idrak etme rûştüne erişmemiş bir kızın evlendirilmeye çalışılması asla kabul edilemez bir durumdur. Gerek dinimizin ilkeleri, gerekse Peygamberimiz (s.a.s)'in sünneti doğrultusunda ailede kalıcı huzur ve mutluluğu sağlamak adına evlilikte her iki tarafın da hakları gözetilmelidir.

Kardeşlerim!

Hutbemizi bir âyet ve bir hadis ile bitirmek istiyorum:

Yüce Rabbimiz, Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyuruyor: “**Kendileri ile huzur bulasınız diye sizin için türünüzden eşler yaratması ve aranızda sevgi ve merhamet var etmesi Allah'ın varlığının ve kudretinin delillerindendir. Şüphesiz bunda düşünen bir toplum için ibretler vardır.**”³

Peygamberimiz (s.a.s) de şöyle buyuruyor: “**Evleneceğiniz eş konusunda seçici davranın, denginizle evlenin. Kızlarınızı da emsalleriyle evlendirin.**”⁴

¹ Nesâî, Nikâh, 36; İbn Hanbel, VI, 135.

² Buhârî, Nikâh, 42.

³ Rum, 30/21.

⁴ İbn Mâce, Nikâh, 46.

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ... أَنْتَ الْحَقُّ، وَوَعْدُكَ

الْحَقُّ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ، وَلِقَاؤُكَ الْحَقُّ، وَالْجَنَّةُ حَقٌّ، وَالنَّارُ حَقٌّ، وَالنَّبِيُّونَ

حَقٌّ، وَالسَّاعَةُ حَقٌّ ...

HAKKIN YANINDA, BÂTILIN KARŞISINDA YER ALABİLMEK

Cumanız Mübarek Olsun Aziz Kardeşlerim!

Peygamber Efendimiz (s.a.s), yaklaşık on yıl önce hicret ederek ayrılmak zorunda kaldığı Mekke'yi ordusuyla birlikte fethetmişti. Allah'ın Resûlü, doğup büyüdüğü ve hasretini çektiği bu mübarek beldeye bir müddet özlemle baktı. Ardından coşku ve heyecanla Beytullah'a yöneldi. Tavaftan sonra Kâbe'nin içine girdi ve **"Hak geldi, bâtil yok oldu. Zaten bâtil yok olmaya mahkûmdur."**¹ âyetini okuyarak Kâbe'yi ve çevresini putlardan temizledi.²

Aziz Müminler!

Yüce Allah'ın güzel isimlerinden biri de "el-Hak" tır. Rabbimiz, hakkın, hakikatin, adaletin kaynağı ve yegâne sahibidir. O, Âdem (a.s.)'dan Efendimiz Muhammed Mustafa (s.a.s)'e kadar yüce peygamberleri aracılığıyla insanları hakkı tanımaya davet etmiştir. İnsanlık tarihinin hak-bâtil mücadelesi Hz. Âdem'in iki oğlu Hâbil ve Kâbil ile başlamıştır. Hâbil, teslimiyet ve samimiyetiyle hakkın yanında yer almış, Kâbil ise hırsı ve kıskançlığıyla, bâtilin tarafını seçmiştir. Kıyamete kadar Hâbil, iyilerin ve iyiliğin öncüsü; Kâbil ise işlediği cinayetle kötülerin ve kötülüklerin sembolü olarak anılmaya devam edilecektir.

Kıymetli Kardeşlerim!

Hak, tevhit inancıdır. Allah'a iman ve teslimiyettir. Yalnızca O'na kul olmaktır. Bâtil ise, Allah'ın varlığını ve birliğini inkâr etmek ve O'na şirk koşmaktır. O'ndan başkasına kulluk etmektir. Hevâ ve hevesin esaretine girmektir. Allah'ın sayısız nimetlerine kör ve sağır kesilmektir.

Hak, Din-i Mübin-i İslam'ın hayat veren ilkeleri ve insanı insan yapan, dünyayı yaşanılır kılan güzellikleridir. Bâtil ise Yüce dinimizle bağdaşmayan inanış ve anlayışlardır. İslam'a savaş açan uygulamalardır. İnsanın onur ve haysiyetini zedeleyen kötülüklerdir.

Hak, doğru ile yanlış, iyi ile kötüyü ayırt eden hidayet rehberimiz Kur'an-ı Kerim'dir. Peygamber Efendimiz (s.a.s)'in eşsiz örnekliğidir. Bâtil ise Yüce Kitabımızı ve peygamberimizin sünnet-i seniyyesini gönüllerden, zihinlerden silmeye yönelik hareketlerdir.

Hakkın yolu, peygamberlerin, şehitlerin, sadakat ehli, iyi müminlerin yoludur. Bu yolun sonunda ebedi nimetler yurdu olan cennet vardır. Bâtılın yolu ise inkârcıların, gazaba uğrayanların, doğruluktan sapanların, kötülerin yoludur. Bu yolun sonu, azap ve hüsrân diyarı olan cehennemdir.

Kardeşlerim!

Hakkın yolunu tutanlar, mazlumun, mağdurun ümidi olurken; bâtilde birleşenler, çoğunlukla zulmün ve zalimin sesi olurlar. Hakka gönül verenler, yüce değerler uğruna mücadele ederken; bâtila dalanlar, çıkar ve menfaati üstün tutarlar. Hak sevdalıları, yeryüzünü imar edip yaşanılır hale getirmeye çalışırken; bâtilin hizmetkârları, fitne, fesat, yalan, iftira ve bozgunculuk peşinde koşarlar. Hakka tâbi olanlar, dünyada barış, huzur ve adaleti temin için çabalarken; bâtil taraftarları, kan ve gözyaşı akıtmaya; şehirleri harabeye çevirmeye; zihinleri ve gönülleri tahrip etmeye çalışırlar.

Kardeşlerim!

İstiklâl Şairimizin hak sevdalıları bir gönlü tarif eden şu dizeleri ne kadar da anlamlıdır:

Kanayan bir yara gördüm mü yanar tâ ciğerim,
Onu dindirmek için kamçı yerim, çifte yerim!
Adam, aldırma da geç git, diyemem aldırırım.
Çiğnerim, çiğnenirim, hakkı tutar kaldırırm!

Öyleyse kardeşlerim! Şartlar ne olursa olsun hakkın yanında, bâtilin karşısında yer almaya, hakikatin tercümanı olmaya devam edelim. Birbirimize hakkı ve sabrı tavsiye etmekten vazgeçmeyelim. Unutmayalım ki, hakkın hizmetinde olduğumuz sürece Allah'ın rahmeti ve yardımı da bizimle olacaktır. Hakkı tutup kaldırdığımız müddetçe bâtil bize asla zarar veremeyecektir.

Hutbemi Peygamber Efendimizin şu hadisiyle bitirmek istiyorum:

"Allah'ım! Hamd, sana mahsustur. Sen, yerin ve göğün nurusun. Sen, bütün varlıkların yegâne sahibi ve Rabbisin. Sen Hak'sın. Va'din de sözün de haktır. Sana kavuşmak haktır. Cennet haktır. Cehennem de haktır. Peygamberler haktır. Kıyametin kopması haktır.

Allah'ım! Geçmiş ve gelecek, gizli ve açık bütün günahlarımı bağışla! Benim ilâhım Sensin. Senden başka ilâh yoktur."³

¹ İsrâ, 17/81.

² Buhârî, Mezâlim, 32; Müslim, Cihâd ve Siyer, 87.

³ Buhârî, Tevhîd, 35.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

... وَمَنْ سَتَرَ عَلَى مُسْلِمٍ سَتَرَ اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ.

ÖNCE KENDİMİZDEN SORUMLUYUZ Cumanız Mübarek Olsun Aziz Müminler!

Peygamber Efendimiz (s.a.s)'in, Mekkelileri tevhide davet ettiği günlerdi. Yüce Rabbimiz,

وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ “Önce yakın akrabaları uyar!”¹ buyurunca Rahmet Elçisi, yakınlarını Safâ tepesinde topladı. Onları Allah'ın varlığına ve birliğine iman etmeye ve sadece O'na kullukta bulunmaya çağırdı. Her birinin bu daveti kabul etmekle yükümlü olduğunu ve herkesi iman ve ibadetle tezyin edilmiş, sorumluluk bilinciyle geçirilmiş bir ömrün kurtaracağını söyledi. Ardından sevgili kızı Hz. Fâtıma'ya döndü ve şöyle buyurdu: “Yavrum! Sorumluluklarını yerine getir ve kendini ateşten koru. Yaşadığım müddetçe babalık görevimi eksiksiz yerine getiririm. Lâkin hesap günü sana bir faydam dokunmaz.”²

Aziz Kardeşlerim!

Hepimiz bir imtihan dünyasında yaşıyoruz. Ve bir kul olarak öncelikle kendi imtihanımızda başarılı olmakla mükellefiz. Dünya ve âhirette huzura kavuşmak için sorumluluk bilinciyle hareket etmek mecburiyetindeyiz. Kendimize, Rabbimize ve çevremize karşı görevlerimizi yerine getirmek zorundayız. Nitekim Âlemlerin Rabbi de, Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyurmuştur:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ “Ey iman edenler! Siz kendinizden sorumlusunuz. Siz doğru yolda olduğunuz müddetçe dalâlete düşmüş kimseler size asla zarar veremez.”³

Kıymetli Müminler!

Sorumluluk sahibi kişi, her daim görev bilinciyle yaşar. Hayata, olaylara ve kâinata ibret nazarıyla bakar. Bu dünyada başıboş bırakılmadığını; her bir nimetin, her bir sözünün, her bir işinin bir gün hesabının sorulacağını gayet iyi bilir. Sorumluluk duygusu taşıyan kimse, hayatının her alanında samimiyet ve dürüstlüğü, ahlak ve fazileti kuşanır. Yalan, iftira, hile, aldatma gibi türlü kötülüklerle kendisine ve çevresine zarar vermez.

Kardeşlerim!

Sorumluluklarının farkında olan kişi,

فَلَا تَزْكُوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى “Sakın kendinizi kusursuz görmeye kalkışmayın! Çünkü Allah, kendisine karşı gelmekten sakınanları en iyi bilendir.”⁴ âyeti gereği kendisini hatasız görerek kibre kapılmaz. Öncelikle kendi kusurlarını gidermek için gayret eder. Kendi muhasebesini yapmayı bırakıp başkalarının günahını diline dolamaz. Kendi hatalarını gizlerken başkalarını hedef haline getirmez. “Kim bir Müslüman'ın ayıbını örterse, Allah da dünya ve âhirette onun ayıplarını örter.”⁵ hadis-i şerifini asla göz ardı edemez.

Sorumluluk şuuru bulunan bir mümin, bilir ki; kendisine düşen, İslam'ın sınırlarına riayet ederek yaşamaktır. Helal haram duyarlılığına sahip olmaktadır. Her bir yanlış adımı için samimiyet ve nedametle tövbe kapısına yönelmektir. Bile bile günahı ısrar etmemektir.

Kardeşlerim!

Yüce Rabbimiz,

أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

“Kitabı okuyup durduğunuz halde, kendinizi unutup iyiliği başkalarına mı emrediyorsunuz? Aklınızı kullanmıyor musunuz?”⁶ buyurmuştur. Sorumluluk bilinciyle hareket eden kişi, iyiliği önce kendisi şiar edinir. Özüyle, sözüyle çevresine örnek olur. Zira şu bir gerçektir ki; iyilik yolunda yürümeyen, başkalarını iyiliğe yönlilemez. Kötülüğün esiri olan, başkalarını kötülükten uzak tutamaz. Hak ve hakikatin hizmetkârı olmayan, başkalarına hak ve hakikati öğretemez. Erdemli bir duruş sergilemeyen, başkalarına ahlak ve fazilette örnek olamaz.

Muhterem Müslümanlar!

Yeryüzünün en değerli varlığı olarak, insan olarak yaratıldık. Bu değerimizi imanımızla taçlandırdık. Öyleyse insanlık ve iman nimetinin kıymetini bilelim. Bu nimetlerin bizlere sorumluluk yüklediğini asla unutmayalım. Kendimizle, Rabbimizle, sorumlu olduklarımızla ilişkilerimizde samimiyeti elden bırakmayalım. Önce kendi sorumluluklarımızın farkında olalım. Daha sonra çevremize güven ve sorumluluk duygusu aşılayalım. Ve hep beraber Rabbimizin rızasına kavuşmak için çabalayalım.

¹ Şuarâ, 26/214.

² Buhârî, Menakıb, 13; Müslim, İman, 89.

³ Mâide, 5/105.

⁴ Necm, 53/32.

⁵ Ebû Dâvûd, Edeb, 60.

⁶ Bakara, 2/44.

وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً

فَالْفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَاصْبِرْتُمْ بِنِعْمَةِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ

فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

مَا أَحَدٌ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ يُحِبُّ أَنْ يَرْجَعَ إِلَى الدُّنْيَا وَلَهُ مَا عَلَى الْأَرْضِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا

الشَّهِيدُ يَتَمَنَّى أَنْ يَرْجَعَ إِلَى الدُّنْيَا، فَيَقْتَلَ عَشْرَ مَوَاتٍ لِمَا يَرَى مِنَ الْكَرَامَةِ

BİRLİK VE BERABERLİK RUHU

Cumanız Mübarek Olsun Aziz Müminler!

Yüce Rabbimiz, okuduğum âyet-i kerimede şöyle buyuruyor: “**Hep birlikte Allah’ın ipine (Kur’an’a) sımsıkı sarılın. Parçalanıp bölünmeyin. Allah’ın size olan nimetini hatırlayın. Hani siz, birbirinize düşmandınız da O, kalplerinizi birleştirmişti. O’nun nimeti sayesinde kardeş olmuştunuz. Yine siz bir ateş çukurunun tam kenarında idiniz de O, sizi oradan kurtarmıştı. Allah size âyetlerini böyle apaçık bildiriyor ki doğru yola eresiniz.**”¹

Peygamberimiz (s.a.s) de okuduğum hadis-i şerifte şöyle buyuruyor: “**Cennete giren hiçbir kimse, yeryüzündeki her şey kendisinin olsa bile dünyaya geri dönmeyi arzu etmez. Ancak şehit, cennette gördüğü aşırı itibar ve ikram sebebiyle tekrar dünyaya dönmeyi ve on defa şehit olmayı ister.**”²

Kardeşlerim!

Millet olarak büyük badirelerden, ağır imtihanlardan geçtik. Daha dün Çanakkale’de, Sakarya’da, Dumlupınar’da vicdanı paslanmış, insafını ve insanlığını kaybetmiş güçler, bizi tarih sahnesinden silmek amacıyla üzerimize geldi. 15 Temmuz’da tarihimizin en büyük ihanetlerinden birine maruz kaldık. Bu zor günlerde bizi muzaffer eyleyen muazzam bir gücümüz vardı. Bu güç, Allah’a olan sarsılmaz imanımızdı. Vatana, ezana, bayrağa ve bağımsızlığa olan aşkıımızdı. Şehitlik ve gazilik sevdamızdı.

Bizler, din ve mukaddesat uğrunda doğusuyla, batısıyla, kuzeyiyle, güneyiyle binlerce evladımızı şehit vererek bu toprakları beraberce vatan kıldık. Aynı secdede Rahman’a kul olmakla, aynı kıblede istikamet bulmakla, birbirimize olan muhabbetle, birlik ve beraberlik ruhuyla bütün zorlukların üstesinden geldik.

Muhterem Müminler!

Son yıllarda hem İslam ümmeti olarak hem de millet varlığımızla yine imtihan çemberinden geçiyoruz. Gücümüzü zayıflatmak, kardeşi kardeşe kırdırmak isteyenler, fitne, terör ve ihanet silahıyla üzerimize geliyor. İslam coğrafyasının dört bir köşesinde açılan ateş çukurlarının içine ülkemiz de çekilmeye çalışılıyor. Türlü hile ve desiselerle, plan ve tuzaklarla varlık ve bekamız, istiklal ve istikbalimiz hedef alınıyor. Birliğimiz ve dirliğimiz tehdit edilerek aslında İslam ümmetinin umutları tüketilmek isteniyor.

Aziz Kardeşlerim!

Necip milletimiz, bugün oynanan bütün karanlık oyunları feraset ve basiretiyle elbet bozacaktır. Zorlukları elbirliğiyle bir kez daha aşacak ve ihaneti püskürtecektir. Bu kahraman milleti hedef alanlar iyi bilmelidir ki; bizim en muazzez değerlerimizin başında vatanımız gelir. Biz, gerektiğinde aç ve susuz yaşarız, fakat hürriyet ve bağımsızlığımızdan, izzet ve onurumuzdan asla taviz vermeyiz. Mukaddesatımız uğrunda bedenimizi siper ederiz, ama bir karış vatan toprağından bile vazgeçmeyiz.

Bu yüce millet, geçmişten günümüze kadar savaşı değil barışı, tefrikayı değil birlikte yaşamayı tercih etmiştir. Bizim temel şiarımız, her daim zalimin karşısında, mazlumun yanında yer almaktır. Hakkı ve haklıyı savunmaktır. Kimsesizin, mağdurun, mültecinin, garibin ümidi olmaktır. Çaresize çare sunmaktır.

İslam’ın fetih anlayışı gereği bizim yüce ideallerimiz vardır. Bu ideal, değerleri sömürmek değil, yüceltmektir. İnsanlığa huzur, barış ve medeniyet takdim etmektir. Yeryüzünde kötülüğe engel olup iyiliği hâkim kılmak için çalışmaktır. Kadınıyla erkeğıyle, çocuğıyla yaşlısıyla, kahraman güvenlik güçlerimizle milletimizin her ferdinin bugün verdiği şanlı mücadele, işte bu yüce ruh ve idealin bir tezahürüdür.

Aziz Müminler!

Millet olarak Rabbimizin karşısında, tarih önünde insanlık adına her birimize görev ve sorumluluklar düşüyor. Bizi birbirimize düşürmek isteyenlere inat, gönüllerimizi iman kardeşliğiyle sımsıkı kenetlemeye devam edelim. Terörü, fitne ve fesadı körüklemeye yönelik oyunlara karşı uyanık olalım. İstiklal Şairimizin,

Değil mi cephemizin sinesinde iman bir;

Sevinme bir, acı bir, gaye aynı, vicdan bir;

Değil mi ortada bir sine çarpıyor, yılmaz,

Cihan yıkılsa emin ol bu cephe sarsılmaz!

mısralarında ifade ettiği azmimizi, muhabbetimizi,

birlik ve beraberliğimizi zedeleyecek her türlü söylem ve eylemden uzak duralım.

Kardeşlerim!

Geliniz bu mübarek Cuma vaktinde hep birlikte Yüce Rabbimize şöyle niyazda bulunalım:

Rabbimiz! Okunan Fetih Sureleri hürmetine, istiklal ve istikbalimiz, birlik ve beraberliğimiz uğrunda mücadele eden kahraman ordumuzdan, güvenlik güçlerimizden nusret ve inayetini esirgeme! Millet olarak bize zafer ihsan eyle! Şehitlerimize rahmet, gazilerimize şifalar lütfeyle!

Allah’ım! Birliğimize, dirliğimize göz dikenlere, izzetimize, şerefimize kast edenlere fırsat verme! Milletimizi ve İslam ümmetini her türlü dahili ve harici düşmanlardan muhafaza eyle!

Rabbimiz! Terör ve vahşetten, kan ve gözyaşından, fitne, fesat ve bozgunculuktan beslenenlere karşı milletçe yekvücut olmayı nasip eyle! Asırlardır İslam’ın sancaktarlığını yapan, senin adının gök kubbede yankılanması için çabalayan bu aziz milleti sen mahcup etme!

¹ Âl-i İmrân, 3/103.

² Buhârî, Cihâd, 21; Müslim, İmâre, 109.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ

وَاغْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَهِ تَخْشَرُونَ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

تَرَكْتُ فِيكُمْ أَمْرَيْنِ لَنْ تَضِلُّوا مَا تَمَسَّكْتُمْ بِهِمَا كِتَابَ اللَّهِ وَسُنَّةَ نَبِيِّهِ.

İSLAM'IN İKİ ANA KAYNAĞI:

KUR'AN VE SÜNNET

Cumanız Mübarek Olsun Aziz Müminler!

Yüce Rabbimiz, okuduğum âyet-i kerimede şöyle buyuruyor: “Ey iman edenler! Allah ve Resûlü, hayat verecek şeylere sizi çağırdığı zaman, mutlaka bu çağrıya icabet edin! Bilesiniz ki, Allah kişi ile kalbi arasına girer. Yine bilesiniz ki, hepiniz Allah'ın huzurunda toplanacaksınız.”¹

Peygamberimiz (s.a.s) de okuduğum hadis-i şerifte şöyle buyuruyor: “Size iki şey bırakıyorum. Onlara sınıksız sarıldığınız sürece yolunuzu asla şaşırmasınız: Bunlar, Allah'ın Kitabı ve Peygamberinin sünnetidir.”²

Değerli Kardeşlerim!

Bugünümüzün ve yarınımızın, dünyamızın ve âhiretimizin inşa edici gücü, rehberi Kur'an-ı Kerim'dir. Kur'an'ın hayatla buluştuğu, anlaşılır ve yaşanılır hale geldiği yer Peygamberimizin sünnetidir. Bu yüzden biz, on dört asırdır Din-i Mübin-i İslam'ı bu iki ana kaynaktan öğreniriz.

Kur'an-ı Kerim, bize Allah'a imanla birlikte Peygamberimize imanı da emreder. Allah'a itaatin hemen ardından Peygamberimize itaati de ister. Zira Yüce Kitabımızı bize tebliğ edip öğreten Peygamberimizdir. Kur'an, onun örnekliğinde yaşanan bir hayat modeline dönüştürülmüştür. Kur'an'ın aydınlığında, Efendimizin eşsiz önderliğinde hayatlarını tanzim edenler, istikametlerini asla kaybetmeyeceklerdir.

Aziz Müminler!

Varlık gayemizin kitabı Kur'an-ı Kerim, Allah'a imanı ve sadece O'na kul olmayı emretmiştir. Hayatı boyunca Allah'tan başka hiçbir kudretin önünde eğilmeyen, her şart ve durumda izzetli ve onurlu bir duruş sergileyen Peygamberimiz de gerçek imanı bize göstermiştir.

Kur'an-ı Kerim, imanımızı diri tutan ve bizi Allah'a yaklaştıran ibadetleri emretmiştir. Namazı nasıl kılacağımızı, orucu nasıl tutacağımızı, zekâtı nasıl vereceğimizi, haccı nasıl yerine getireceğimizi, Rabbimize nasıl ibadet edeceğimizi ise bize Peygamberimiz yaşayarak öğretmiştir.

Kur'an, iyiliği emredip kötülüğe karşı çıkmayı, hak ve hakikati savunmayı, güvenilir olmayı, şefkat ve merhameti, hâsılı ahlak ile yücelmeyi emretmiştir. Bu erdemleri yaşayarak nasıl iyi bir mümin olunabileceği konusunda ise Peygamberimiz hepimize örnek olmuştur.

Aziz Kardeşlerim!

Tarih şahittir ki; bizler, daima Yüce Kitabımıza gönülden bağlandık. Resûlullah Efendimize derin bir muhabbet duyduk. Kur'an-ı Kerim'in huzur veren mesajlarını, Peygamberimizin sünnetini doğru anlayıp yaşadığımız müddetçe insanlığa örnek, aziz bir ümmet olduk. Ancak ne zaman ki bu bağlılık ve muhabbetimizi davranışlarımıza yansıtamaz hale geldik, Kur'an'ın ve Peygamberimizin bizden istediği ilim, irfan, azim ve gayretten uzaklaştık, işte o zaman gücümüzü kaybettik, zayıfladık. Ne zaman ki Kur'an ve sünnetin bize kazandırmak istediği yüce ruh ve ideali ihmal etmeye başladık, işte o zaman cehalet bataklığına saplandık.

Muhterem Müslümanlar!

Bugün yaşadığımız acı ve sıkıntılardan kurtulup yeniden insanlığa huzur, barış ve medeniyet takdim eden bir ümmet olabilmemizin tek bir yolu vardır. Bu yol, Yüce Kitabımızın müminleri ve Sevgili Peygamberimizin ümmeti olarak Kur'an'a ve sünnete sınıksız sarılmaktır. Dinimizi doğru öğrenme ve yaşama konusunda bu iki kaynaktan taviz vermemektir. Kur'an ve sünnetin arasına mesafe koymaya, bu en mukaddes değerlerimizi istismar ederek güç ve çıkar devşirmeye çalışanlara karşı uyanık olmaktır. Allah'ın son Kitabıyla, Resûlün nezih sünnetiyle hayata bakan, dinine ve milletine vefa ile bağlanan nesiller yetiştirmek için emek vermektir.

Kıymetli Kardeşlerim!

Yavrularımızı Kur'an ve sünnetten beslenen iman şuuruyla, ibadet sevgisiyle ve ahlak bilinciyle yetiştirmek, hepimizin vazifesidir. Onların iyi birer insan, örnek birer mümin olması hepimizin gayesidir. Bu gayeye hizmet edecek önemli bir hususu siz değerli cemaatime hatırlatmak istiyorum: Bildiğiniz üzere Kur'an-ı Kerim, Peygamberimizin Hayatı ve Temel Dini Bilgiler dersleri okullarımızda seçmeli okutulmaktadır. Yavrularımızın, bu dersleri seçmeleri için gerekli hassasiyeti gösterelim. Rabbimizin emaneti olan ciğerparelerimizin, Allah'ın rızası doğrultusunda yaşayan nesiller olarak yetişmelerinin bizim sorumluluğumuzda olduğunu unutmayalım. Yüce Rabbimiz, çocuklarımızı anne babasına karşı hayırlı; dinine, milletine ve insanlığa faydalı nesiller eylesin.

¹ Enfâl, 8/24.

² Muvatta', Kader, 3.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا.

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

كُلُوا وَاشْرَبُوا وَابْسُوا وَتَصَدَّقُوا، فِي غَيْرِ إِسْرَافٍ وَلَا مَخِيلَةٍ

İSRAF, DİNİ VE AHLAKÎ BİR İFLASTIR

Cumanız Mübarek Olsun Aziz Kardeşlerim!

Medine’de sığağın ve kıtlığın yaşandığı günlerden biriydi. Peygamberimiz (s.a.s), Hz. Ebû Bekir ve Hz. Ömer ile birlikte sahabeden birini ziyarete gitmişti. Sahabî, bu değerli misafirlerin ziyaretinden son derece mutlu olmuştu. Zira Resûlullah’ın, hanesini ve bahçesini teşrif etmesi, onun için bir rahmet ve bereket vesilesiydi. Bir ağacın altına oturan misafirlerine o anda elindeki en güzel nimetler olan taze hurma ve soğuk su ikram etti. Rahmet Elçisi, hurmayı yiyip suyu içtikten sonra Allah’a şükretti ve şöyle buyurdu: **“Serin bir gölge, lezzetli bir hurma ve soğuk bir su... Allah’a yemin ederim ki, kıyamet günü bütün bu nimetlerden hesaba çekileceksiniz.”**¹

Aziz Müminler!

Peygamberimiz (s.a.s), yokluğun kol gezdiği bir zamanda bile nimetlerin hesabını hatırlıyor ve hatırlatıyordu. O, darlıkta da bollukta da her bir nimetin kıymetini bilmeyi ve israftan kaçınmayı öğretiyordu. Zira dinimizde israf haramdır. İsfraf, nimetin sahibi olan Yüce Allah’ın er-Rezzâk ismine saygısızlıktır. Bu yüzdendir ki Rabbimiz, Kur’an-ı Kerim’de müminleri bize anlatırken **“Onlar, harcama yaptıklarında ne israf ederler, ne de cimri davranırlar. Bu ikisi arasında bir yol tutarlar.”**² buyurmuştur. Peygamberimiz de **“Kibre kapılmadan ve israfa kaçmadan yiyiniz, içiniz, giyininiz ve sadaka veriniz.”**³ hadisiyle tüketimin de bir ahlaki olduğunu dile getirmiştir.

Kıymetli Kardeşlerim!

İsfraf, sahip olduğumuz nimet ve imkânları ölçüsüzce kullanmaktır. Har vurup, harman savurmaktır. Hiç tükenmeyecek gibi bilinçsizce harcamaktır. Allah Teâlâ’nın bahsettiği nimetlere karşı bir nankörlüktür İsfraf. Ve israf, sadece sofralarımıza hasredilemeyecek kadar kapsamlı bir kavramdır.

Mesela akıl nimetini iman ve hikmetle buluşturamaması, insan için en büyük israftır. Şu kısacık ömrümüzün dünya ve âhiretimize faydası olmayan beyhude meşgalelerle heba edilmesi, zamanın israfıdır. Zararlı alışkanlıklarla zihnin ve bedeninin tehlikeye atılması, sağlığın israfıdır.

Sahip olduğumuz ilmi ve tecrübeyi insanlığın hayrına kullanmamak, bilginin israfıdır.

Kendisinden yaratılıp beslendiğimiz toprağın, hayat kaynağımız olan suyun, her bir nefesimizde muhtaç olduğumuz havanın hoyratça kirletilmesi, tabiatın israfıdır.

Gelecek nesillere mamur ve yaşanılır bir çevre bırakmamız gerekirken, bize emanet edilen yeryüzünü kötülüklerin esiri haline getirmek, yaşadığımız kâinatın israfıdır.

Kıymetli Müslümanlar!

Üzülerek belirtelim ki; günümüzde tam anlamıyla bir israf dünyasında yaşıyoruz. Savurganlık hayatımızın hemen her anını kuşatmış durumda. İnsanlık, daha çok kazanıp daha çok tüketmeye teşvik ediliyor. Harcamanın, hayatın anlamı gibi yansıtıldığı bir dünyada elbette bizim tüketim anlayışımız da hızla yara alıyor. Bir somun ekmek ile karnımızı bir gün doyurabilecekken ülkemizde her gün yaklaşık 5 milyon ekmek çöpe atılıyor. Yılda 18 milyon ton meyve ve sebzenin israfiyle devasa çöp yığınları oluşuyor. Bütün bunlar neticesinde sadece yıllık 214 milyar Liramız değil, aynı zamanda alın terimiz, servetimiz, dahası geleceğimiz heba oluyor.

Oysa dünyada yiyecek bir dilim ekmek, içecek bir damla su bulamadığı için yılda on milyona yakın insan hayatını kaybediyor. Bu durumda mahrumun, mağdurun, yoksulun ümidi olan bizlere israfla mücadele konusunda büyük sorumluluk düşüyor. Ülkemizde başlatılan israfla mücadele seferberliğine hep birlikte destek vermemiz gerekiyor.

Kardeşlerim!

Allah’ın bize verdiği her nimetin, hem imtihan vesilesi, hem de emanet olduğunu unutmayalım. Nimetin bizi dünya ve âhiret mutluluğuna erdirmesi için özen gösterelim. Her işimizde insaf, dengeli ve tutarlı davranalım. Yeme içmemizde, giyim kuşamımızda, harcamalarımızda ihtiyaç fazlası ve lüksten kaçınalım. Savurganlığın, her geçen gün kişiyi iflasa sürüklediğini ve Allah’ın rızasından uzaklaştırdığını aklımızdan çıkarmayalım.

Kıymetli Kardeşlerim!

Hutbemizi Peygamberimiz (s.a.s)’in öğrettiği şu dua ile bitirelim: **“Rabbimiz! Bütün işlerimizdeki israfımızı, ölçsüzlüğümüzü, cahilliğimizi, hatalarımızı ve bizden daha iyi bildiğin her türlü kusurumuzu bağışla! Ya Rabbi! Ciddi ve şaka yollu yaptığımız yanlışlarımızı, bilerek ya da bilmeyerek işlediğimiz günahlarımızı affeyle!”**⁴

¹ Tirmizî, Zühd, 39.

² Furkân, 25/67.

³ Buhârî, Libâs, 1; Nesâî, Zekât, 66.

⁴ Müslim, Zikir, 70.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَذْكَكُمْ عَلَى تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿١٠﴾

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ

ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١﴾

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

جَاهِدُوا بِأَيْدِيكُمْ وَأَلْسِنَتِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ.

CIHÂD: ALLAH YOLUNDA CANLA VE MALLA MÜCADELE

Cumanız Mübarek Olsun Aziz Müminler!

Bir sahabî, Peygamberimizin huzuruna gelerek, “Hem sevap hem de şöhret kazanmak için savaşıyor bir adam hakkında ne dersiniz? Böyle birisinin kazancı nedir?” diye sordu. Allah’ın Resûlü, “**Hiçbir şey kazanamaz.**” cevabını verdi. Ancak adam, sorusunu ısrarla üç defa tekrarladı. Bunun üzerine Peygamberimiz, “**Hiç şüphe yok ki Allah, sadece kendi rızasını kazanma niyetiyle yapılan samimi amelleri kabul eder.**”¹ buyurdu.

Aziz Müminler!

Cihâd, Allah yolunda harcanan emeğin, Hak uğrunda verilen mücadelenin adıdır. Cihâd, müminin, bütün varlığını seferber ederek Yüce Rabbinin rızasını kazanma çabasıdır. Cihâd, mukaddesatı korumak için beden, dil, fikir ve gönülle kararlılık göstermektir.

Haksız bir saldırı, yok etme, sömürme ya da zulmetme mücadelesi değildir cihâd. Aksine Müslüman’ın, vatanında şerefi, kimliği ve özgürlüğüyle var olma; imanını, bayrağını, istiklâlini ve haysiyetini muhafaza etme azmidir. Cihâd, zulme ve zalime karşı, bir milletin hukukunu savunma gayretidir. Hakkı tutup kaldırma, yeryüzünde barış, huzur, adalet ve iyiliği yayma gayesidir.

Kıymetli Müslümanlar!

Yüce Rabbiz, Kur’ân-ı Kerim’de Allah’a ve Resûlüne iman eden kimselerin mallarıyla ve canlarıyla Allah yolunda cihâd ettiklerini anlatmaktadır.² Peygamberimiz de “**Ellerinizle, dillerinizle ve mallarınızla cihâd ediniz!**”³ buyurmaktadır. Bu âyet ve hadis göstermektedir ki; cihâd, sadece canı feda etmekle değil, kimi zaman elle, kimi zaman dille, kimi zaman da malla hakka hizmet etmekle olur.

“**Mücâhid, nefsiyle cihâd eden kişidir.**”⁴ hadis-i şerifi gereği hepimizin cihâdı öncelikle kendi nefsimizde başlar. Nefsin kötülüğe, hataya ve isyana teşvik eden vesvesesi ile mücadele etmek de cihâddır. Allah’ın dinini en doğru kaynaktan öğrenip en güzel şekilde yaşamak da cihâddır. Bizi fitratımızdan uzaklaştıracak, uçurumlara sürükleyecek arzu ve isteklere karşı durmak da cihâddır. Ve mümin, eğer kendi nefsi ile olan cihâdında başarılı olabilirse, o zaman İslâm düşmanlarına karşı cihâdında da zafer elde edebilir.

Kıymetli Kardeşlerim!

İslam’ın hayat veren ilkelerini yeryüzünde yaymak, haksızlıkların sona ermesini sağlamak için yapılan cihâd, kimi zaman kalemle kimi zaman da kelâmı olur. Mümin, an gelir eliyle, gün olur malıyla Allah yolunda, kelime-i Hak için çalışır, çabalar. Doğruyu anlatmak, iyiye davet etmek, güzelliklere vesile olmak için gecesini gündüzüne katar. İnancı, varlığı, vatani, bekası ve hürriyeti için silahlı mücadeleye girmesi ise, cihâdın en üst seviyesidir. Daha dün Doğusuyla Batısıyla, Kuzeyiyle Güneyiyle bu aziz vatani korumak uğruna verdiğimiz mücadele, cihadın en canlı şahididir. Allah’ın yardımıyla muzaffer çıktığımız Çanakkale, varoluş destanının, iman, cesaret ve azmin adıdır.

Aziz Müminler!

Cihâd, eline silahı alıp körü körüne masum canlara kıymak değildir. Son yıllarda insaf ve vicdanını yitirmiş cinayet şebekelerinin yaptığı ve Müslümanlara mal edilmeye çalışılan intihar saldırılarının, vahşet ve şiddetin İslâm’ın cihâd anlayışı ile yakından uzaktan alakası yoktur. Çünkü İslam’da cihad öldürmenin değil, yaşatmanın; yok etmenin değil, diriltme çabasının adıdır. Cihâd, ancak insanı yaratılış amacından saptıran her türlü kötülüğü ortadan kaldırmak için yapılır. Kime karşı ve hangi gerekçeyle yapılırsa yapılsın, masum insanlara yönelik saldırılar, İslâm’ın cihâda yüklediği yüce ruh ve ideallerle asla bağdaşmaz. Bunlar, insanlığa karşı hunharca işlenmiş büyük cinayet girişimleridir.

Kıymetli Kardeşlerim!

Bugün de millet olarak canımızla ve malımızla bir beka mücadelesi veriyoruz. Mehmetçiğimiz, inancımız, bayrağımız, vatan toprağımız uğrunda hiç çekinmeden varlığımızı feda edebileceğimizi bütün dünyaya bir kere daha gösteriyor. Ömrünün baharında şehadet şerbetini yudumlayan her bir vatan evladı, adeta bizlere Rabbinizin şu müjdesini haykırıyor: “**Allah yolunda öldürülenlere sakın ‘ölü’ demeyin. Onlar diridirler. Ancak siz bunu idrak edemezsiniz.**”⁵

Aziz Müminler!

Bu varlık mücadelesinde hepimize sorumluluk düşüyor. Bu sorumluluğun bir gereği olarak geliniz bu mübarek Cuma vaktinde hep birlikte Allah Teâlâ’ya gönülden şöyle niyaz edelim:

Allah’ım! İstiklal ve istikbalimiz, birlik ve beraberliğimiz uğrunda mücadele eden kahraman ordumuzu muzaffer eyle! Huzurumuz ve değerlerimiz uğrunda canlarını feda eden aziz şehitlerimize rahmet, gazilerimize şifalar ihsan eyle! Fitne, fesat ve bozgunculuk peşinde koşanlara, milletimize ve ümmet-i Muhammed’e hile ve tuzak kuranlara karşı bize feraset, basiret, kuvvet ve dirayet lütfeyle! Bizleri cihâdın gerçek anlamını kavrayan, senin yolunda mücahede ve mücadeleden kaçmayan samimi müminler eyle!

Rabbimiz! Sana inandık, sana güvendik, sana tevekkül ettik. Bizleri sensiz, sahipsiz, inayetsiz bırakma!

¹ Nesâî, Cihâd, 24.

² Saff, 61/11.

³ Nesâî, Cihâd, 48.

⁴ Tirmizî, Fezâilü’l-cihâd, 2.

⁵ Bakara, 2/154.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ
وَالْحِجَارَةُ...

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

الْكَيْسُ مَنْ دَانَ نَفْسَهُ وَعَمِلَ لِمَا بَعْدَ الْمَوْتِ وَالْعَاجِزُ مَنْ أَتْبَعَ
نَفْسَهُ هَوَاهَا وَتَمَتَّى عَلَى اللَّهِ.

BAĞIMLILIK BİR TUZAKTIR

Cumanız Mübarek Olsun Aziz Kardeşlerim!

Okuduğum ayet-i kerime de Rabbimiz şöyle buyuruyor: “Ey iman edenler! Kendinizi ve ailenizi, yakıtı insanlar ve taşlar olan cehennem ateşinden koruyun...”¹

Okuduğum hadis-i şerifte ise Peygamber Efendimiz (s.a.s) şöyle buyuruyor: “Akıllı kişi, nefesine hâkim olan ve ölüm sonrası için çalışandır. Âciz kişi ise nefsinin arzu ve isteklerine uyan ve buna rağmen hâlâ Allah’tan iyilik temenni edendir.”²

Kardeşlerim!

İnsan, eşref-i mahlûkattır, varlık âleminin en değerli, en şerefli üyesidir. İslam, insanın ömrü boyunca bu değere layık biçimde yaşaması ve hem dünyada hem de ahirette saadete ermesi için gönderilmiştir. Yüce dinimizin gayesi, insanın canını, malını, aklını, ırzını ve inancını her türlü kötülükten, fitne ve fesattan korumaktır. Bu sebeple İslam, insanın canına ve malına kasteden, aklını ve idrakini zayıflatan, ırzına ve nesline zarar veren, din ve inanç özgürlüğünü elinden alan her şeyle mücadele eder. Ferdin, ailenin ve toplumun huzurunu bozan bütün zararlı alışkanlıkları ve bağımlılıkları yasaklar.

Aziz Müminler!

Kur’an-ı Kerim, dünya hayatının bir imtihan olduğunu ve bu imtihanda başarılı olmak isteyenlerin nefesine esir olmaması gerektiğini ısrarla tekrarlar. Geçici heveslerin, sınırsız arzu ve isteklerin peşinde koşan insanın sonu hüsrandır. Şu kısacık hayatın önemini, kıymetini ve ciddiyetini bize unutturan her türlü bağımlılık, birer tuzaktır. Zamanımızı, paramızı ve sağlığımızı heba eden kötü alışkanlıklar, geleceğimize yönelik birer tehdittir.

Muhterem Müslümanlar!

Kur’an-ı Kerim bizlere defalarca “Hiç düşünmez misiniz?” diye sorarken, alkol ve uyuşturucu ile beyni dumura uğramış bir insan nasıl düşünebilir? Yüce Rabbimiz bizleri “Ne kadar da az şükrediyorsunuz?” diye uyarırken, saatlerce ekrana bağlanıp hayattan kopan bir insan çevresindeki nimetleri görüp de nasıl şükredebilir? Resûl-i Ekrem Efendimiz “Bakmakla yükümlü olduğu kimseleri ihmal etmesi, kişiye günah olarak yeter.”³ buyururken, kumarda, bilgisayar oyunlarının başında geceleleyen insan ailesiyle nasıl ilgilenebilir?

Kardeşlerim!

Bağımlılık, yuvalar dağıtmakta, milli servetimizi heder etmekte, maneviyatımızı kökünden sarsmaktadır. En üstün niteliklerle yaratılan insanoğlunun bu meziyetlerini toplumun ve ümmetin faydası için kullanamadan bu dünyadan geçip gitmesi ne acıdır! Çocuklarımız maalesef taklit, özentî ve merak ile kötü alışkanlıklara adım atmakta ve arkadaşlarının aklına uymaktadır. Ailesinden yeterli ilgi ve desteği göremeyen, kendisini yalnız ve sevgisiz hissedен gençlerimiz, hain şebekelerin ağına kolayca düşmektedir. Onlara rehberlik etmek, gündemlerini takip etmek, sadece maddi ihtiyaçlarını değil manevi ihtiyaçlarını da karşılamak bizlerin vazifesidir. “Çocuklarının senin üzerinde hakkı var”⁴ buyuran Sevgili Peygamberimiz bizlere bu mühim vazifeyi hatırlatmaktadır.

Aziz Kardeşlerim!

Sevgili Peygamberimiz “İki nimet vardır ki insanların pek çoğu bunların kıymetini bilmeyerek aldanmaktadır: Sağlık ve boş vakit”⁵ buyurur. Hastalanınca ya da meşgaleden bunalınca fark ettiğimiz bu iki nimetin kadrini bilelim. Beden ve ruh sağlığımızın en büyük düşmanı olan sigara, alkol ve uyuşturucu maddelerin her türlüsünden şiddetle sakıyalım, sakındıralım. Vaktimizi bir kara delik gibi yutan ve faydalı işlere zaman ayırmamıza engel olarak günlerimizi tüketen internet bağımlılığına karşı uyanık olalım. Allah’ın bize sunduğu teknolojik imkânları akıllı ve bilinçli bir şekilde kullanmayı öğrenelim, öğretilim. İyi alışkanlıkların, erdem ve ahlakın aile içinde kazanıldığını, gençlerimizin ancak bizim ilgi ve desteğimizle bağımlılıktan uzak kalabileceğini unutmayalım.

Aziz Müminler!

Çocuklarımızı ve gençlerimizi eğlendirirken zehirleyen, sahte zaferlerle saatlerce meşgul eden sigara, alkol, uyuşturucu, kumar, internet, bilgisayar ve akıllı telefon gibi bağımlılıklara karşı uyanık olmak hepimizin vazifesidir. Cenab-ı Hak, bu konuda kötü bir gidişatın sonuna işaret ederek bizleri şöyle uyarır: “Sonra bunların ardından namazı kılmayan ve nefsanî arzularına uyan bir nesil geldi...”⁶

Unutmayalım ki, evlatlarımız bizim yarınlarımızdır ve neslimiz bize emanettir. Sağlıklı, eğitimli ve şuurlu nesiller için gözümüzün nuru olan evlatlarımızı dinimizle, kültürümüzle, kimliğimizle donatalım ki, her türlü kötülükten kendilerini koruyabilsinler.

Hutbemi, Peygamber Efendimiz (s.a.s)’in şu hadis-i şerifi ile bitirmek istiyorum: “Kıyamet gününde hiçbir kul, ömrünü ne için tükettiği, bilgisiyle ne yaptığı, malını nereden kazanıp nerede harcadığı ve bedenini neyle yıprattığı konusunda hesaba çekilmedikçe bir yere kıpırdayamayacaktır.”⁷

¹ Tahrim, 66/6.

² Tirmizî, Sıfatü’l-Kıyame, 25.

³ Ebû Davud, Zekat, 45.

⁴ Müslim, Sıyam, 183.

⁵ Buhârî, Rikâk, 1.

⁶ Meryem, 19/59.

⁷ Tirmizî, Sıfatü’l-Kıyame, 1.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ ۚ ۝ اَلَّذِينَ اِذَا اُكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ۚ

وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ۚ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

... مِنْ عَشْنَاءَ فَلَيْسَ مِنَّا .

İSLAM'DA TİCARET AHLAKI

Cumanız Mübarek Olsun Aziz Kardeşlerim!

Allah Resûlü (s.a.s.) ihtiyaçlarını temin etmek için zaman zaman Medine pazarına giderdi. Alışveriş yapan insanları izler, onlarla sohbet ederdi. Yine bir gün pazar yerinde dolaşırken bir buğday satıcısı dikkatini çekti. Kuru görünen buğday yığınının elini daldırdı. Ancak çuvalın altı görüldüğü gibi değildi. Parmakları ıslanan Peygamberimiz, satıcıya bu ıslaklığın sebebini sordu. Adam buğdayların yağmurdan ıslandığını söyledi. Bunun üzerine Resûl-i Ekrem Efendimiz, “Öyleyse insanların görmeleri için ıslak olan kısmı üste koyman gerekmez miydi?” buyurdu ve şöyle uyardı: “Bizi aldatan, bizden değildir!”¹

Aziz Müminler!

Dinimize göre, kişinin bir başkasına muhtaç olmadan hayatını sürdürmesi ve aile fertlerinin nafakasını temin etmesi esastır. Bu maksatla helal ve meşru yoldan kazanç temin etmek, iş ve ticaret hayatının içinde bulunmak övgüye lâyık bir durumdur. Allah rızasının, kul hakkının ve helal-haram hassasiyetinin gözetilmediği her türlü alışveriş ise dinimizce yasaklanmıştır. Nitekim hutbemin başında okuduğum ayetlerde Yüce Rabbimiz şöyle buyurmaktadır: “Ölçü ve tartıda hile yapanlara yazıklar olsun. Onlar, insanlardan bir şey aldıklarında tam ölçüp tartarlar. Kendileri başkalarına vermek için ölçtüklerinde ise eksik tartarlar...”²

Kardeşlerim!

İnsanlığa huzurlu, dengeli ve hakkaniyetli bir hayatın yol haritasını çizen İslam, alışveriş ve ticaret ahlâkına dair de birtakım ilkeler koymuştur. Şüphesiz ticaret ahlâkının en önemli ilkesi kazancın helal olmasıdır. Müslüman, sadece dünya kârına değil, çok daha önemli olan ahiret yatırımına ağırlık verir ve kazancına haram bulaştırmamaya özen gösterir. Yüce Allah'ın haram kıldığı şeyleri alıp satmaz. Helal olmayan yollardan servet edinmez. Haksız kazançtan, faizden, karaborsacılıktan, kamu malına el uzatmaktan ve vergi kaçırmaktan uzak durur. Ötekini yok eden, rakibini ortadan kaldırmaya çalışan tekelci ve fırsatçı bir anlayışı asla kabul etmez. Bencilliği değil,

diğerkâmlığı şiar edinir. Kardeşim de kazansın anlayışıyla hareket eder.

Muhterem Müslümanlar!

Ticaret ahlâkının bir diğer ilkesi de doğruluk ve dürüstlüktür. Alışverişte açık sözlü ve şeffaf olmak, yalan, hile ve aldatmadan kaçınmaktır. Nitekim Peygamber Efendimiz (s.a.s), “**Dürüst ve güvenilir tüccar, peygamberler, sıddıklar ve şehitlerle beraberdir.**”³ buyurmuştur.

Doğru sözlü ve güvenilir bir insan olmak, mümin olmanın gereğidir. Mümin, helal kazanç uğruna ter dökerken, attığı her adımda ibadet bilinci taşır. İşte bu bilinçle hareket eden ecdadımız “Ahilik” geleneğini oluşturmuş, çarşı pazarlarda hukuka riayet kadar, ahlâka da uygun davranılmasını temin etmiştir. Her bir ustayı, zanaatkârı ya da tüccarı, meslekî becerilerin yanı sıra güzel ahlâk ve maneviyatla da donatmıştır. Tarihte Müslüman tüccarların ticaret ahlâkından etkilenerek İslam ile müşerref olan nice topluluk vardır.

Kıymetli Kardeşlerim!

Peygamberimiz (s.a.s) “**Bir Müslümanın kusurlu bir malı, kusurunu açıklamadan satması helâl değildir.**”⁴ buyurur. Zira malın kusurunu gizlemek, insanların birbirine olan güvenini ve alışverişin bereketini yok eder. Her ne kadar kısa vadede kâr etmiş gibi görünse de aslında gerçeği gizleyen satıcının sonu hüsrandır. Bunun bilincinde olan bir mümin, kâr elde etmek için her yolu mubah görmez; geçici dünya malına kalıcı ahiret saadetini değişmez. Bir başkasının kaybı ve zararı üzerinden kazanç ve menfaat devşirmez. Aldatıcı reklamlarla, haksız rekabetlerle piyasayı bozmaya tevessül etmez.

Kardeşlerim!

Ticari hayatımızda dikkat etmemiz gereken önemli hususlardan biri de alışveriş meşgalesinin Allah'a karşı kulluk görevlerimize engel olmamasıdır. Nitekim Yüce Rabbimiz şöyle buyurur: “**Öyle adamlar vardır ki onları ne bir ticaret ne de alışveriş Allah'ı zikretmekten, namazı dosdoğru kılmaktan ve zekâtı vermekten alıkoyabilir.**”⁵

Ne hazindir ki, hayatımızda helal kazanç duyarlılığının, kanaat, tevazu, dürüstlük ve insaf gibi erdemlerin gün geçtikçe zayıfladığını görüyoruz. Hırs ve tamah, servete ve mala olan düşkünlük, lüks ve ihtiyaç fazlası tüketim bir çığ gibi büyüyor.

Geliniz hep birlikte bu gidişata dur demek için hayatımızı gözden geçirelim. Kazancımızı doğruluk ve samimiyet üzerine inşa edelim. Helale, iyiye ve temiz olana yatırım yapalım. Harama, kötülüğe ve sahteciliğe giden yolları kapatalım. Hak Teâlâ'nın rızası için kazanan ve kazancını hayır yoluna harcayan müminler olalım.

¹ Müslim, İman, 164; Darimî, Büyü', 10.

² Mutaaffîn, 83/1-3.

³ Tirmizî, Büyü', 4.

⁴ İbn Mâce, Ticaret, 45.

⁵ Nur, 24/37.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا

إِنْ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقَاتُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

“...أَلَا إِنَّ لَكُمْ عَلَى نِسَائِكُمْ حَقًّا، وَلِنِسَائِكُمْ عَلَيْكُمْ حَقًّا...”

İSLAM'DA KADIN: ADALET, MERHAMET VE HAKKANİYET

Cumanız Mübarek Olsun Aziz Kardeşlerim!

Yüce Rabbimiz, okuduğum âyet-i kerimede şöyle buyuruyor: “Ey insanlar! Şüphe yok ki, biz sizi bir erkek ve bir kadından yarattık ve birbirinizle tanışmanız için sizi boylara ve kabilelere ayırdık. Allah katında en değerli olanınız, O’na karşı gelmekten en çok sakınanınızdır. Şüphesiz Allah hakkıyla bilendir, hakkıyla haberdar olandır”¹

Peygamberimiz (s.a.s) de okuduğum hadis-i şerifte şöyle buyurmaktadır: “Biliniz ki, sizin, hanımlarınız üzerinde hakkınız olduğu gibi, hanımlarınızın da sizin üzerinizde hakları vardır”²

Kardeşlerim!

İnsan, akıllı, sorumluluk sahibi ve en şerefli varlık olmakla Allah katında özel bir değere sahiptir. Elbette insanoğlunun erkek ve kadın olarak farklı niteliklerle yaratılmasında sayısız hikmetler vardır. Ancak şu bir hakikattir ki, kadın ve erkek, insan olma itibarıyla aynı şerefi paylaşır; kul olma itibarıyla de aynı sorumluluğu üstlenir. Allah’ın rızasına uygun bir şekilde yaşamak; dünyada iyilik, adalet ve merhametin yayılması, kötülük, zulüm ve haksızlığın önlenmesi için çalışmak hem kadının hem de erkeğin vazifesidir. Nitekim Yüce Rabbimiz “Mümin olarak, erkek veya kadın, her kim salih ameller işlerse, işte onlar cennete girerler ve zerre kadar haksızlığa uğratılmazlar”³ buyurmaktadır.

Aziz Müminler!

Kur’an-ı Kerim’de kadının toplum içindeki konumundan, Allah katındaki değerinden ve haklarından bahseden çok sayıda ayet vardır. İnsanlığın annesi Hz. Havva’dan itibaren tarihte iz bırakan nice kadın Kur’an’da anlatılır. İmanı ve cesaretiyle Hz. Asiye, iffeti ve sabrıyla Hz. Meryem, sadakati ve teslimiyetiyle Hz. Hacer hepimize örnek gösterilir. Sevgili Peygamberimize ilk inanan ve onu bütün gücüyle destekleyen Hz. Hatice’dir. Yüreğindeki tevhid aşkıyla İslam yolunda ilk kadın şehit Hz. Sümeyye’dir. Peygamberimizin hanesinden ilmi, sünneti ve hikmeti insanlığa taşıyan ise Hz. Aişe’dir. Bu nâdide örneklerin ışığında dinimizin, milletimizin ve medeniyetimizin kadına bakışı daima onun saygınlığını ve haklarını korumak üzerinedir. Kadına dair nerede köhne bir anlayış ve zalim bir davranış varsa, o cahiliye döneminin kalıntısıdır.

Aziz Müminler!

Her insan en temel hakları ile doğar ve cinsiyeti yüzünden bu hakları bir insandan esirgemek İslam’a da

insafa da sığmaz. Sırf kız olduğu için bir çocuğun doğumuna üzülmek, onu hor görmek, eğitimden mahrum bırakmak, zorla ve küçük yaşta evlendirmek zulümdür. Hâlbuki dört kız babası olan Sevgili Peygamberimiz kız çocuklarımızın bizim için rahmet ve mağfiret vesilesi olduğunu müjdeler ve: “...Her kim şu kız çocuklarını yetiştirirken birtakım zorluklara katlanırsa bu kızlar onun için cehennem ateşine siper olur”⁴ buyurur.

Annelerimiz ise, bizim sevgi kaynağımız, dua kapımızdır. Emeginin hesabını tutmayan, karşılık beklemeden veren, ayaklarının altına cennet serilen her anne, iyiliği ve ihsanı hak eder.

Kardeşlerim!

Erkek ve kadın için, aile kurmanın huzura kavuşmak anlamına geldiği hakikati bir ayette şöyle anlatılmaktadır: “İçinizden kendileri ile huzur bulacağınız eşler yaratıp, aranızda sevgi ve merhamet var etmesi, Allah’ın varlığının ve kudretinin delillerindendir. Şüphesiz bunda, düşünen bir toplum için dersler vardır”⁵ Eşimiz, dünya hayatının yükünü birlikte taşıdığımız, üzüntü ve kedere beraber katlandığımız dert ortağımızdır. Yuvamızı, sevincimizi ve mutluluğumuzu paylaştığımız hayat arkadaşımızdır. Peygamber Efendimiz (s.a.s) kadın ve erkeği “Bir bütünün birbirini tamamlayan iki yarısı”⁶ olarak tanımlar. Birbirine sevgi ve güvenle bağlanan, birbirini koruyan ve destekleyen bir tutumu bizlere öğretir. Zira sağlıklı, huzurlu ve güçlü bir toplumu kadın ve erkek birlikte inşa eder.

Muhterem Müslümanlar!

Bugün insanlık her konuda olduğu gibi, kadın hakları konusunda da çetin bir imtihandan geçiyor. Dünyanın birçok yerinde savaş, şiddet ve zorbalık herkesten çok kadınları vuruyor. Acıyla kıvranan, hapsedilen, göçe zorlanan kadınlar yardım bekliyor.

Diğer yandan “Kadınlar hakkında Allah’tan korkun. Çünkü siz, onları Allah’ın emaneti olarak aldınız ve Allah’ın adını anarak (nikâh kıyıp) kendinize helâl kıldınız”⁷ buyuran bir Peygamber’in ümmeti olarak kimi zaman onun hassasiyetine sahip çıkamıyor. Hayatında tek bir defa bile kadına el kaldırmayan Resul-i Ekrem’in yolundan gitmemiz gerekirken, onlara karşı merhametli davranmamız gerektiğini unutuyoruz. Ne acı ki, şiddet, istismar ve kadın cinayetleri tırmanmaya devam ediyor.

Bu vahim tablo karşısında geliniz, kadın söz konusu olduğunda merhamet, adalet ve hakkaniyetten asla vazgeçmeyelim. “Sizin en hayırlınız hanımlarına karşı en iyi davranandır”⁸ buyuran Peygamber Efendimizin davetine icabet edelim. Emaneti gözü gibi koruyan müminler olarak şöyle dua edelim:

“Rabbimiz! Eşlerimizi ve çocuklarımızı bize göz aydınlığı kıl ve bizi Allah’a karşı gelmekten sakınanlara önder eyle”⁹

¹ Hucurât, 49/13.

² Tirmizi, Radâ, 11.

³ Nisâ, 4/ 124.

⁴ Buhari Zekat, 10.

⁵ Rûm, 30/21.

⁶ Ebû Dâvûd, Tahâret, 94.

⁷ Müslim, Hac, 147.

⁸ Tirmizi, Radâ, 11.

⁹ Furkân, 25/74.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

...فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُوذُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ

سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

كَفَّلَ اللَّهُ لِمَنْ جَاهَدَ فِي سَبِيلِي لَا يَخْرُجُهُ إِلَّا الْجِهَادُ فِي سَبِيلِي وَتَصْدِيقُ كَلِمَاتِي بَأَن يَدْخُلَهُ

الْجَنَّةَ أَوْ يُرْجَعَهُ إِلَى مَسْكَنِهِ الَّذِي خَرَجَ مِنْهُ مَعَ مَا نَالَ مِنْ أَجْرِ أَوْ غَنِيمَةٍ

MİLLETİMİZİN VAROLUŞ MÜCADELESİ: ÇANAKKALE ZAFERİ

Muhterem Müminler!

Okuduğum ayet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyurmaktadır: **“Hicret edenlerin, yurtlarından çıkarılanların, benim yolumda eziyete uğratılanların, savaşanların ve öldürülenlerin, işte onların günahlarını elbette sileceğim. Andolsun ki, Allah katından bir mükâfat olarak onları altından ırmaklar akan cennetlere koyacağım. Şüphe yok ki nimetin güzeli Allah katındadır!”**¹

Okuduğum hadis-i şerifte ise Peygamber Efendimiz (s.a.s) şöyle buyurmaktadır: **“Allah, sadece kendi yolunda cihad etmek ve kelime-i tevhidi doğrulamak üzere yola çıkan kimseyi cennete sokmaya veya çıktığı evine sevap ve ganimet ile döndürmeye kefil olmuştur.”**²

Aziz Müminler!

Vatan, insanın yuvasını kurduğu ve huzur bulduğu yerdir. Baskı ve zulümden uzak, güven içinde özgürce yaşanan topraktır. Vatan sevgisi, Yüce Allah’ın kalplerimize naksettiği benzersiz bir duygudur. Kahraman ecdadımız soylu bir mücadeleyle bu vatani müdafaa ederken imanından güç almış, vatan sevgisiyle ayakta kalmıştır. Onlar, ezanımız dinmesin, bayrağımız inmesin, namusumuz çiğnenmesin diye canlarını feda etmekten kaçınmamıştır. Zira vatani savunmak, bir milletin sahip olduğu maddî ve manevî bütün değerleri savunmaktır. Mukaddesâtı savunmanın karşılığı ise ya gazilik ya da şehitlik.

Muhterem Müminler!

Şehitlik, öyle ulvi bir makamdır ki, Rabbimiz tarafından övülmüş, Peygamberimiz tarafından arzulanmıştır. Şehitlik yeryüzünde hakkın, hakikatin ve adaletin hâkim olması için varlığını ortaya koymaktır. Kötülüğün ve zulmün karşısında iyiliğe ve barışa şahit olmaktır. Bu şehadetin mükâfatı, dünya hayatında şeref, ahirette ise cennettir. Şehitler diridir, ölmezler, onlara “ölü” denmez. Nitekim Yüce Rabbimiz bu hususta şöyle

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ

buyurmaktadır:

“Allah yolunda öldürülenlere ‘ölüler’ demeyin. Hayır, onlar diridirler. Ancak siz bunu bilemezsiniz.”³

Aziz Müminler!

Tarihin akışını değiştiren nice şanlı zaferler vardır. Çanakkale zaferi de bunlardan biridir. Yüreği sarsılmaz bir imanla ve vatan aşkıyla çarpanların, hayâsızca bir işgale gövdesini siper ettiği yerdir Çanakkale. Mehmetçiğin “Ölürsem şehit, kalırsam gazi” parolasıyla istiklali ve istikbali uğruna toprağa düştüğü yerdir Çanakkale. Enginlere sığmayıp taşan bir milletin yeniden var oluş destanı yazdığı yerdir Çanakkale.

Anadolu’nun her köşesinden, Rumeli’den, Bağdat’tan, Şam’dan, Üsküp’ten, Bosna’dan kopup gelmiş, dilleri ve renkleri farklı ama davaları aynı olan bir milletin omuz omuza verdiği mücadelenin adıdır Çanakkale. Kadınıyla erkeğiyle ecdadımızın taşıdığı bir sancak, her karışında o aziz ruhu barındıran bir topraktır Çanakkale.

“...Herhangi bir topluluğa duyduğunuz kin, sizi adaletsiz davranmaya itmesin...”⁴ ayetini düstur edinen Mehmetçiğin yaralı düşman askerine su içirip onu sırtında taşıdığı, esir düşenlere insanca davrandığı, dünyaya savaş ahlakını öğrettiği yerdir Çanakkale.

Çanakkale **“Gevşeklik göstermeyin, üzülmeyin; eğer inanmışsanız şüphesiz en üstün olan sizsiniz.”**⁵ müjdesinin tecelli ettiği yerdir.

Aziz Müminler!

Birlik, beraberlik ve kardeşliğimize kastedenler dün olduğu gibi bugün de hiçbir vicdani ve ahlakî değer tanımadan üzerimize gelmektedir. Terör örgütleri ve zulüm çeteleri, aziz milletimizin huzurunu, birliğini ve dirliğini bozmaya çalışmaktadır. Ancak, aramıza fitne tohumları ekmeye, irademizi ve basiretimizi zayıflatmaya uğraşanların sonu hüsrana olacaktır. İmanımızdan aldığımız güç ve tarihimizden aldığımız ilhamla bizler bugün de barışı, huzuru, kardeşliği ve adaleti tesis etmek için mücadele etmekteyiz.

Öyleyse Aziz Kardeşlerimiz!

Tarihimizi, kültürümüzü, değerlerimizi, bizi biz yapan ve bugünlere getiren zaferlerimizi unutmamalıyım, unutturmayalım. Çanakkale’yi geçilmez kılan ruhu, şehidâ fişkırان toprağımızın izzetini evlatlarımıza öğretilim. Ecdadımızın emanetine sahip çıkalım. Bu emaneti aynı bilinç ve idealle yarınlarımıza taşıyalım.

Muhterem Müslümanlar!

Önümüzdeki Pazartesi günü bir kez daha rahmet, bereket ve bağışlanma mevsimi olan üç aylara kavuşmanın sevincini yaşayacağız. Perşembe’yi Cuma’ya bağlayan gece de Regâib Kandili’ni idrâk edeceğiz. Yüce Rabbimiz üç ayları en güzel şekilde değerlendirmeyi, rızasını kazanmış olarak hep birlikte Ramazan’a kavuşmayı cümlemize nasip eylesin. Dinimiz ve mukaddesâtımız, vatanımız ve milletimiz, barışımız ve esenliğimiz için can veren bütün şehitlerimize rahmet, gazilerimize şifalar ihsan eylesin.

Kardeşlerimiz!

Bugün ülkemiz genelindeki tüm camilerde Diyanet İşleri Başkanlığı ve Türkiye Diyanet Vakfı tarafından yurt içi ve yurt dışında inşaatı devam eden camilerimiz için yardım toplanacaktır. Yardımlarınızı bekliyoruz. Bununla birlikte “bir tuğla da benim olsun” diyen kardeşlerimiz CAMİ yazıp 1379’a mesaj göndererek 10 Türk lirası yardımda bulunabilirler. Rabbim yardımlarınızı kabul eylesin.

Hutbemi Peygamber Efendimizin şu hadis-i şerifi ile bitiriyorum: **“Allah’ım! Recep ve Şaban aylarını hakkımızda mübarek eyle, bizi Ramazan ayına ulaştır!”**⁶

¹ Âl-i İmrân, 3/195.

² Buhari, Tevhid, 28.

³ Bakara, 2/154.

⁴ Maide, 5/8.

⁵ Âl-i İmrân, 3/139.

⁶ Taberânî, el-Mu’cemü’l-Evsat, IV, 189.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَاغْبِذْ رَبَّكَ حَتَّى يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
...فَإِنَّ أَحَبَّ الْعَمَلِ إِلَى اللَّهِ أَخُوْمُهُ وَإِنْ قَلَّ

İBADET HAYATIMIZ VE GÖNÜL DÜNYAMIZ Cumanız Mübarek Olsun Aziz Kardeşlerim!

Bizleri mübarek üç aylara yeniden ulaştıran yüce Allah'a sonsuz hamdü senalar olsun. Dün gece Regaib kandilini hep birlikte idrak ettik. Dualarımızı, en içten bağışlanma dileklerimizi yalnızca O'na arz ettik.

Aziz Kardeşlerim!

Muâz b. Cebel, genç yaşta İslâm'la müşerref olmuştu. Sahabenin önde gelenlerinden. Peygamber Efendimiz (s.a.s) Muâz'ı çok sever, sevgisini dile getirir ve ona tavsiyelerde bulunurdu. Efendimiz yine bir gün bu genç sahabiye, **“Allah'ın kulları üzerindeki hakkını ve kulların Allah üzerindeki hakkını biliyor musun?”** diye sordu. Muâz, ‘Allah ve Resûlü daha iyi bilir’ diye cevap verdi. Bunun üzerine Peygamberimiz (s.a.s) **“Allah'ın kulları üzerindeki hakkı, yalnızca O'na ibadet etmeleri ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmamalarıdır. Kulların Allah üzerindeki hakkı ise, kendisine ortak koşmayan kimselere azap etmemesidir.”**¹ buyurdu.

Kardeşlerim!

İnsanı eşref-i mahlûkat olarak yaratan Yüce Rabbimiz onu üstün kabiliyetlerle donatmıştır. Kâinattaki her şeyi insanın hizmetine sunmuştur. En nâdide özellikleri bahşettiği insandan sadece kendisine kulluk etmesini istemiştir. Allah'a kul olmak, ahlakımızı ve özgür irademizi kullanarak O'na gönülden bağlanmayı, her türlü imkân ve yeteneğimizi O'nun rızası uğrunda kullanmayı, nefsin istek ve arzularını terk edip, Rabbimiz'in koyduğu kurallara uymayı gerektirir.

“Allah'ın kulları üzerindeki hakkı” diye ifade edilen ibadet; insanı Rahman'ın huzurunda değerli kılan bir olgudur.² İbadet; itaattir, boyun eğmektir, Cenab-ı Hakk'a teslimiyettir. İbadet; Allah'ın verdiği nimetlere şükretmektir. Kulun Rabbi ile iletişim kurmasıdır. Her daim Rabbine muhtaç olan insanın, aracısız bir şekilde halini O'na arz etmesidir. Bunun için kul, Rabbinin

huzurunda her duruşunda, **إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ**
“Ancak sana ibadet eder ve ancak senden yardım dileriz”³ diyerek O'na iltica eder. Kendi acizliğini itiraf eder. O'ndan yardım diler ve O'na yalvarır. İşte bu, ibadet bilincidir, kulluk şuurudur. Kul, bu bilinç sayesinde yaratılmışların en şerefli olanıdır. Dünyada mutluluk ve huzuru, ahirette de ebedi kurtuluşu kazanır.

Aziz Kardeşlerim!

İbadetlerimiz, aynı zamanda bizleri her türlü kötülükten koruyan birer kalkandır. Allah'ın huzurunda

secdeye varan, O'nun rızası için oruç tutan, sadaka veren, tavaf eden insan, kibir, bencillik, haset, ihtiras gibi kötü duygulardan arınır. İbadet etmek ruhlarımızı kasvetten, sıkıntı ve üzüntülerin yıpratıcı tesirinden korur. Çünkü Rabbimiz, **“Gönüller, ancak Allah'ı anmakla huzura kavuşur.”**⁴ buyurur. Samimiyetle ibadet eden kul, her adımda rabbine yaklaşır; O'na olan imanı, güveni, sevgi ve saygısı pekişir.

Allah Resûlü (s.a.s), **“İslâm beş esas üzerine kurulmuştur: Allah'tan başka ilâh olmadığına ve Muhammed'in Allah'ın Resûlü olduğuna şehâdet etmek, namazı kılmak, zekâtı vermek, haccetmek ve Ramazan orucunu tutmak.”**⁵ buyurarak öncelikle yapmamız gereken temel ibadetlere dikkatlerimizi çekmektedir.

Bununla birlikte; her türlü iyilik çabası ve kötülüğe karşı yürütülen mücadele ibadettir. Bir kimseye güleryüz gösterip selam vermek ibadettir. Kişinin anne ve babasına hizmet ve hürmeti, ailesinin maddi ve manevi ihtiyaçlarını temin etmesi, bir garibin gözyaşını silmesi, bir yetimin başını okşaması, mazlumun ve mağdurun yanında olması ibadettir.

Aziz Kardeşlerim!

İbadetin dünyevî beklentilerden ve gösterişten uzak olması kadar güzel davranışa dönüşmesi ve devamlılığı da önemlidir. Nitekim Yüce Allah Kuran-ı Kerim'de **“Sana ölüm gelinceye kadar Rabbine ibadet et”**⁶ buyurmaktadır. Peygamberimiz (s.a.s) de **“Allah katında amellerin en sevimsisi, az da olsa devamlı olanıdır.”**⁷ buyurarak ibadette kararlı ve istikrarlı olmayı tavsiye etmiştir.

Muhterem Müminler!

Allah'ın bizlere emanet olarak verdiği hayatımız bir gün mutlaka sona erecek ve yapıp ettiklerimizden hesaba çekileceğiz. Ömür sermayemiz tükenmeden önce yaşamının ve kul olmanın değerini bilelim. İbadetin huzurundan, bereketinden ve lezzetinden mahrum olmayalım. Hayatımıza ibadet bilinci ile anlam katalım. Rahmet, mağfiret ve ibadet mevsimi olan mübarek üç ayları fırsat bilelim. Sabırla, şükürle, tevekkülle ibadete sarılalım. Namazlarımızı huşuyla kılmaya devam edelim. Yüce kitabımız Kur'an'ı okuyalım ve rehber edinelim. Hayır kapılarımızı ardına kadar açalım, iyilikte yarışalım. Dillerimizi yalan, gıybet ve iftiradan, gönüllerimizi kin, nefret ve tefrikadan arındıralım.

Hutbemizi Sevgili Peygamberimiz'in dilinden dökülen şu dua ile bitirmek istiyorum: **“Allah'ım! Seni zikretmek, sana şükretmek ve sana güzelce ibadet etmek için bana yardım eyle.”**⁸

¹ Buhâri, Cihâd, 46, Müslim, İman, 48.

² Furkân, 25/77.

³ Fâtiha, 1/5.

⁴ Ra'd, 13/28.

⁵ Buhâri, İman, 2.

⁶ Hicr, 15/99.

⁷ Buhâri, Rikâk, 18; Müslim, Müsâfirîn 215.

⁸ Ebû Dâvûd, Tefrîu ebvâbi'l vitr, 26.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِفْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ . خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ . إِفْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ
الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ .

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

مَنْ خَرَجَ فِي طَلَبِ الْعِلْمِ فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَتَّى يَرْجِعَ .

VAHYİN İNSANLIĞA İLK MESAJI: OKU!

Cumanız Mübarek Olsun Aziz Müminler!

Peygamber Efendimize Hira Mağarası'nda gelen ilk vahiy, hutbemin başında okuduğum ayetlerdi. Cenâb-ı Hak şöyle buyurmaktaydı: **“Yaratan Rabbinin adıyla oku! O, insanı ana rahmine tutunan bir yumurtadan yarattı. Oku! Kalemle yazmayı öğreten, insana bilmediğini bildiren Rabbin sonsuz kerem sahibidir.”**¹

Bu emrin muhatabı olan Sevgili Peygamberimiz ise okuduğum hadis-i şerifte şöyle buyurmaktadır: **“İlim için yola koyulan kimse, dönünceye kadar Allah yolundadır.”**²

Kardeşlerim!

Mükerrem bir varlık olan insan, akıl gibi eşsiz bir nimet ile donatılmıştır. İnsanı diğer varlıklardan ayıran ve ona değer katan bir nimettir akıl. İyiyi kötünden ayırt etme kabiliyetidir. İnsana sorumluluk bilinci veren, doğruyu yanlıştan ayırt etme vesilesi olan bir imkândır akıl. Kul, Rabbinin mesajlarını akılla anlar ve hayatına kılavuz yapar. Rabbine, çevresine ve kendisine karşı sorumluluklarını akılla idrak eder ve yerine getirir. Bilgiyi akılla öğrenir, öğretir, yaşar ve yaşatır.

Muhterem Müminler!

İnsan için uğrunda yorulmaya, sıkıntı çekmeye, emek vermeye değen en hayırlı gaye bilgi edinmedir. Bilgi, insanlığın yolunu aydınlatan bir hazinedir ve ilim, insan için en şerefli rütbedir. Onun içindir ki son vahyin ilk hitabı “Oku!” emridir. Okumak, erdemin peşinde koşmaktır. Okumak, hakikate varmaktır. Okumak, yaratılışın anlamını, hayatın manasını ve kâinatı keşif yolculuğunda insanın en yakın yol arkadaşısıdır. Nitekim

Yüce Kitabımız, **“هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ”** **“Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?”**³ buyurarak insanlığa bilginin değerini ve ilmin vazgeçilmez olduğunu vurgulamıştır. İlimin ilahî membarı olan Kitab-ı Kerimimiz düşünmemizi, aklımızı kullanmamızı ve **وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ** doğru bilgiye ulaşmamızı emretmiştir.

“Sakin cahillerden yüz çevir.”⁴ **“Cahillerden olma!”**⁵ gibi uyarılarla cehaleti yermiştir. Bu sebeptendir ki, dinî ve sosyal sorumluluklarımızı bilmek için okumak, doğruyu yanlıştan ayırmak için Kitaba ve ilme sarılmak her Müslümanın aslı görevidir.

Muhterem Müslümanlar!

Bilgi insan içindir. İnsan ilimle yücelir. Sağlam bir kaynaktan aldığı doğru bilgiyle hidayete erer, topluma yön verir ve dünyayı şekillendirir. İlim; insanı huzura, mutluluğa, dünya ve ahiret kazancına erdştirir. Cehalet ise insanı utandırır, aldatır, hataya ve zarara açık hale getirir.

Muhterem Müminler!

Peygamber Efendimizin Medine’de inşa ettiği Mescid-i Nebevî bir ilim merkezidir. Hiçbir ayırım gözetmeden kadınıyla erkeğiyle, yaşlısıyla genciyle bütün müminleri mescidine davet eden Peygamberimiz (s.a.s) ilme talip olanlara Allah’ın cennete giden yolu kolaylaştıracağını müjdelemiştir.⁶

Medeniyetimizde âlim; ilimle hikmeti, hikmetle irfanı, ahlakla adabı, hak ve hakikati tüm insanlığa takdim edendir. Kendi şahsında söz konusu güzellikleri yaşayan ve temsil edendir. Zira âlim bilir ki, hikmetle harmanlanmayan, irfanla yoğrulmayan bilgi, ahirette hesabı çetin bir yük olarak karşısına çıkacaktır.

Aziz Müminler!

Bilgi ve teknoloji çağında yaşamaktayız. Ancak insanlık çoğu zaman bilgi ve teknolojiyi yeryüzünde iyiliğin hâkim olması için kullanmamış, istismar etmiş, bilgi ahlakından uzak adımlar atmıştır. Bilgi, ahlaktan yoksunlaştıkça insanlık değeri kaybetmektedir. Eğitimin ruhundan, ilmin mana ve gayesinden mahrum bırakılan nice genç, bağınazlık, şiddet ve teröre savrulabilmektedir.

Bugün zulmün ve cehaletin kol gezdiği İslam coğrafyasında huzur ve güveni tesis etmek, Müslümanlar olarak dünyaya yeni bir medeniyet takdim etmek bizim görevimizdir. Bu hususta hepimize düşen sorumluluk öncelikle doğru bilginin ve sağlam kaynağın peşine düşmek, ilmi ehil ellerden almak, sonra da öğrendiğimiz ile amel etmektir.

Kardeşlerim!

Geliniz anne ve babalar olarak yavrularımızı Kur’ân ve sünnetten beslenen iman şuuruyla, ibadet sevgisiyle ve ahlak bilinciyle yetiştirelim. Onların iyi birer insan, örnek birer mümin olması için gayret edelim. Kız erkek ayrımı yapmaksızın evlatlarımızı okullarımızda, camilerimizde ve Kur’ân kurslarımızda yürütülen eğitim-öğretim faaliyetlerinden mahrum bırakmayalım.

Hutbeme son verirken bir hususu da sizlerle paylaşmak istiyorum. Kütüphaneler haftası içerisinde bulunmaktayız. Bizlere okuma aşkı ve alışkanlığı kazandıran kütüphaneler, ilim ve irfan yuvalarından biridir. Kitap sevgisini aşıl原因an mekânlardır. O halde, bu nezih yerlerin değerini bilelim. Kütüphanelerde kitap okuyarak vakit geçirmenin güzelliğini hep birlikte hissedelim.

¹ Alak, 96/1-5.

² Tirmizi, İlim, 2.

³ Zümer, 39/9.

⁴ A’râf, 7/199.

⁵ En’âm, 6/35.

⁶ Tirmizi, İlim, 19.

وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ

عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

الْبِرُّ حُسْنُ الْخُلُقِ وَالْإِنَّمَا مَا حَاكَ فِي صَدْرِكَ وَكَرِهْتَ أَنْ يَطَّلَعَ عَلَيْهِ النَّاسُ.

İYİLİK: PAYLAŞILDIKÇA ARTAN DEĞER

Cumanız Mübarek Olsun Aziz Müminler!

Okuduğum ayet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyuruyor: “İyilikle kötülük bir olmaz. Kötülüğü en güzel bir şekilde iyilikle ortadan kaldır. O zaman göreceksin ki seninle arasında husumet bulunan kimse sanki sıcak bir dost oluvermiştir.”¹

Okuduğum hadis-i şerifte ise Peygamberimiz (s.a.s) şöyle buyuruyor: “İyilik güzel ahlâktır. Kötülük ise vicdanını rahatsız eden ve insanların bilmesini istemediğin şeydir.”²

Aziz Kardeşlerim!

İyilik, yaratılışın temel gayesidir. İnsanı yaratan, nimetlerle buluşturan, koruyan, bağışlayan ve rahmetiyle kuşatan Rabbimiz, hangimizin daha iyi işler yapacağını sınamak için ölümü ve hayatı yaratmıştır.³

Yaşadığımız hayat bir iyilik yolculuğudur. İnsan, bu dünyaya inanmak ve iyi işler yapmak için gelen bir yolcudur. İnsan bu dünyada iyi, hayırlı ve faydalı işler yapmak, doğru ve güzel davranışlar ortaya koymak için vardır. Kötü, yanlış, çirkin ve zararlı işlerden kaçınmak ve bunlara engel olmak insanın en temel görevidir.

Muhterem Müminler!

İmanın ve bütün ibadetlerin bize kazandırmak istediği hasletin adıdır iyilik. İyilik, insanı insan kılan değerlerin tamamıdır. İyi bir kul, iyi bir evlat, iyi birer anne-baba, iyi bir komşu, iyi bir dost, kısaca iyi bir insan olmak dinimizin bizlerde görmek istediği en mühim özelliktir.

İyilik bir iman ve İslam davetidir. Kimi zaman güzel ahlak, erdem ve fazilettir. Kimi zaman da hayır-hasenat, sadaka ve zekâttır. İyilik, bazen de bir tebessüm ve kucaklama, tatlı bir söz ve güler yüzdür. İyilik, iyi olma, iyilerle beraber iyiliği yayma çabasıdır. İman ve ibadetin en yüksek makamıdır.

Muhterem Müslümanlar!

İyilik yalnızca arkadaş, yorguna dayanak, garibe sığınak olmaktır. Mülteciyi bağrına basmak, yetime kol kanat germek, yaşlının elinden tutmaktır. İyilik karşılık beklemeden vermek; gücünü, tecrübesini, malını, sevgisini ve merhametini, dünyevî bir karşılık düşünmeden paylaşmaktır.

İyilik insaftır, fedakârlıktır, adalettir, şefkattir. Mazlumun yanında, zalimin karşısında olmaktır. İyilik duadır, niyazdır, selamdır. Sıkıntılı bir anda âminlere açılan bir çift eldir iyilik. İyilik bir defasında ağaç dikmek, öbür defasında aç kalan bir hayvanı doyurmaktır. Komşuya götürülen bir kap yemek, yol sorana yolunu tarif etmektir.

Aziz Müminler!

İslam medeniyeti hayır ve iyilik hareketlerini asırlardır yaşatmaktadır. Bu amaçla birçok vakıf kurmuştur. Milletimiz, kurduğu vakıflar aracılığıyla mazlumlara sığınak, muhacirlere ensar olmuştur.

Değerli Müminler!

Ne hazindir ki günümüzde iyilik; kötülük kadar insanlığın gündeminde yeterince yer bulamıyor. Kötülük gün geçtikçe dünyamızı kuşatıyor. İnsanoğlu her geçen gün vicdan, adalet, şefkat ve merhamet gibi yüce değerlerini yitiriyor.

Böylesi bir dünyada iyiliği hâkim kılmak ve kötülüğe engel olmak hepimizin ideali olmalıdır. Zira elimizle, dilimizle ve kalbimizle kötülüğe dur diyebilmek imanımızın gereğidir. Unutmayalım ki **“İyilikler kötülükleri yok eder.”**⁴ İhmal ettiğimiz her bir iyiliğin yerini ise kötülük işgal eder.

Aziz Müminler!

Geliniz bu mübarek vakitte Rabbimize şöyle niyaz edelim: Ey Rabbimiz! Bizleri, kalplerimiz arasında iyilik ve merhamet köprüsü kurabilen bahtiyar kullarından eyle!

Rabbimiz! Bizlere dünyada ve ahirette iyilikler ihsan eyle ve bizi cehennem azabından koru!⁵ **Rabbimiz! Hesap gününde bizi, annemizi, babamızı ve bütün müminleri bağışla!**⁶

¹ Fussilet, 41/34.

² Müslim, Birr, 14.

³ Mülk, 67/2.

⁴ Hûd, 11/114.

⁵ Bakara, 2/201.

⁶ İbrahim, 14/41.

سُبْحَانَ الَّذِي أَمْرُ بِعَيْنِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَارَكْنَا
حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ قَالَ: أَعْطَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثَلَاثًا أَعْطَى الصَّلَاةَ
الْخَمْسَ وَأَعْطَى خَوَاتِيمَ سُورَةِ الْبَقَرَةِ وَغَفَرَ لِمَنْ لَمْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ مِنْ أُمَّتِهِ شَيْئًا الْمَفْحَمَاتِ

MİRÂÇ KANDİLİ: KULUN ALLAH'A YAKIN OLMA ÇABASI

Cumanız Mübarek Olsun Aziz Kardeşlerim!

Bu akşam, hep birlikte mübarek Mirâç Kandilini idrak edeceğiz inşallah. Bizleri rahmet ve mağfiret kapılarının sonuna kadar açıldığı bu geceye eriştiren Yüce Rabbimize hamd ü senalar olsun. Mirâç geceniz mübarek olsun. Memleketimiz ve tüm dünya Müslümanları için hayırlara, huzura ve berekete vesile olsun.

Aziz Müminler!

Mekke'de müşriklerin Müslümanlara uyguladıkları zulüm ve şiddet tahammül sınırlarını aşmıştı. Müslümanlar üç yıl boyunca her türlü insani ve ticari ilişkiyi ortadan kaldıran büyük bir boykota maruz bırakılmışlardı. Boykotun sona erdiği günlerde Resûlullah Efendimiz (s.a.s.), önce kendisini daima destekleyen amcası Ebû Tâlib'i, sonra da çok sevdiği hanımı Hz. Hatice'yi kaybetmişti. Hüznün gönülleri kuşattığı, ümitlerin tükenme noktasına geldiği bugünlerde Yüce Allah, habibi Muhammed Mustafa'yı huzuruna kabul ederek İsrâ ve Mirâç ile şereflendirdi.

Muhterem Müslümanlar!

Resûl-i Ekrem (s.a.s) gecenin bir anında Mescid-i Haram'dan Mescid-i Aksâ'ya yolculuk etmiş, "İsrâ" adı verilen bu yolculuk, hutbemin başında okuduğum ayet-i kerimede şöyle ifade edilmiştir: **"Kendisine âyetlerimizden bir kısmını gösterelim diye kulu Muhammed'i bir gece Mescid-i Haram'dan, çevresini bereketlendirdiğimiz Mescid-i Aksâ'ya götüren Allah'ın şanı yücedir. Hiç şüphesiz O, hakkıyla işitendir, hakkıyla görendir."**¹

Mirâç ise, rahmet ve hikmet dolu bu gecede, Peygamberimizin Mescid-i Aksâ'dan göklere yükselip Yüce Allah'tan vahiy almasıdır.²

Aziz Müminler!

Mirâç, Cenab-ı Hak'tan gelen davete icabet ederek kulluğun gereklerini yerine getirerek, her adımda O'na yaklaşmaktır. Mirâç, maddeden uzaklaşarak manaya ulaşmak; fânî olandan vazgeçip bâkî olana yönelmektir. Mirâç, gönül dünyamıza yaptığımız yolculukla imanımızı güçlendirmek ve sıdk makamına erişmektir.

Mirâç, tıpkı Peygamberimizin mübarek yolculuğunda olduğu gibi, Mekke ile Kudüs arasındaki mukaddes bağ korumaktır. Zira Kudüs, bizim gözbebeğimizdir, dilimizdeki dua, yüreğimizdeki yaradır. Kudüs ve Mescid-i Aksâ, bize Peygamberimizin emanetidir. Bizler biliriz ki, mümin mirâçsız, mirâç da Mescid-i Aksâ'sız olmaz.

Peygamberimizi derin bir üzüntüden kurtarıp teselli veren mirâç, elemi, kederi, çaresizliği ve ümitsizliği bir kenara bırakarak yeniden yola koyulmayı anlatır. Her

zorlukla beraber bir kolaylığın olduğuna inanmayı, Rabbimizin rahmetinden ümidi kesmemeyi öğretir. Mirâcı anlayan mümin, zamanın ve mekânın yegâne sahibi olan Yüce Allah'ın birliğine, büyüklüğüne ve sonsuzluğuna şahitlik eder. Mirâcı model alan toplum, hak, adalet, dürüstlük, merhamet, kardeşlik ve fedakârlık gibi erdemlerle yücelir.

Kardeşlerim!

Rabbimiz, İsrâ Sûresinde koyduğu ilahî ilkelerle hem iman hem de ahlâk bakımından kemale ermemizi murat eder. İsrâ suresi bize, Allah'a ortak koşmamayı, yalnız O'na ibadet edip yalnız O'ndan yardım istemeyi, anne ve babaya hürmet etmeyi, güzel davranmayı ve onların dualarını almayı öğütler. Akrobaya, yoksula, yolda kalmışlara iyilik etmeyi, cimrilik yapmamayı, müsrif ve savurgan da olmamayı tavsiye eder. Bu surede anlatıldığına göre, bir mümini mirâç misali yüceltecek olan, geçim kaygısıyla çocuklarını öldürmemektir. Zinaya yaklaşmamaktır. Kimsenin canına kıymamaktır. Yetimin malına el uzatmamaktır. Verdiği sözü yerine getirmektir. Ölçü ve tartıda eksiklik ve noksanlık yapmamaktır. Doğruluk üzere olmaktır. Bilmediği bir şeyin ardından körü körüne gitmemek, kesin bilgi sahibi olmadan hüküm vermemektir. Yeryüzünde böbürlenerek yürümektir. Kibirlenmemek ve gururlanmamaktır. Çünkü bütün bunlar Rabbimizin sevmediği şeylerdir.³

Muhterem Müminler!

Peygamber Efendimiz (s.a.s) mirâçtan bize hediyelerle dönmüştür.⁴ "Gözümün nuru"⁵ diye nitelediği beş vakit namaz, mirâç hediyelerinin ilkidir. Namaz bizim mirâcımızdır. Namaz bizim dirilişimizdir. Namaz bizim kurtuluşumuzdur. Bizler namazla arınır, her türlü kötülükten korunur, mescitlerde buluşuruz. Vaktinde kıldığımız namazlarımız, en hayırlı amelimizdir.⁶ Nitekim Süleyman Çelebi, Mevlidinde namazın müminin mirâcı olduğunu şu dizlerle dile getirmiştir:

Sen ki mirâç eyleyip ettin niyâz,

Ümmetin mirâcını kıldım namaz,

Miracın ikinci hediyesi, Allah'a ortak koşmayan kimselerin günahlarının bağışlanacağı ve sonunda cennete girecekleri müjdesidir.

Miracın üçüncü hediyesi ise, "Âmenerrasulü" diye başlayan Bakara suresinin son iki ayetidir. Bizler her gün yatsı namazından sonra bu ayetleri okur, imanımızı dile getiririz. Rabbimizin bize öğrettiği dualarla O'na yalvarır ve teslimiyetimizi ifade ederiz.

Hutbeme, mirâç hediyesi olan bu ayetlerde geçen dualarla son vermek istiyorum: **"Ey Rabbimiz! Unutur veya yanılırsak bizi sorumlu tutma. Ey Rabbimiz! Bize, bizden öncekilere yüklediğin gibi ağır yük yükleme. Ey Rabbimiz! Bize gücümüzün yetmediği şeyleri yükleme. Bizi affet, bizi bağışla ve bize acı. Sen bizim Mevlâmızsın. Kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et."**⁷

¹ İsrâ, 17/1.

² Necm, 58/1-18.

³ İsrâ, 17/22-40.

⁴ Müslim, İmân, 279.

⁵ Nesâî, İşrâtü'n-nisâ', 1.

⁶ Buhari, Tevhid, 48.

⁷ Bakara, 2/286.

يَا بَنِي آدَمِ الصَّلُوا وَأْمُرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَوُا عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصْبِرْ عَلَى مَا أَصَابَكَ
إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ.

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

مَا نَحَلَ وَالِدٌ وَلَدًا مِنْ نَحْلٍ أَفْضَلَ مِنْ آدَبٍ حَسَنٍ.

YARINLARIMIZIN ÜMİDİ ÇOCUKLARIMIZ

Cumanız Mübarek Olsun Aziz Müminler!

Sevgili Peygamberimiz, kendisine bir hediye takdim edildiğinde onu yanında bulunanlarla paylaşmayı ve ikrama sağdan başlamayı severdi. Bir gün ashâbı ile otururken hediye getirilen içeceği ikram etmek için sağına dönmüştü. Sağında henüz küçük bir çocuk olan amcasının oğlu Abdullah b. Abbas'ın oturduğunu gördü. Solunda ise ashâbın yaşlıları dizilmiş oturmaktaydı. Rahmet Peygamberi (s.a.s) çocuğun hatırını kırmadı, sırasını atlamadı ve **“İçeceği önce bu yaşlılara vermeme izin verir misin?”** diye sordu. Çocuğun cevabı ise son derece akıllıcaydı. “Hayır! Vallahi senden gelen nasibim için kimseyi kendime tercih edemem.” demişti. Bunun üzerine Peygamberimiz ikrama çocuktan başladı.¹

Aziz Müminler!

Çocuklara meclisinde ve mescidinde daima yer ayıran Allah Resûlü (s.a.s), onlara değer vermiş, “geleceğin yetişkini” gözüyle bakmış ve haklarını korumuştur. Zira çocuk, Kur'an'ın ifadesiyle “dünya hayatının süsü”², Peygamber Efendimizin diliyle de, kişinin amel defterini açık tutacak iyilik kaynağıdır.³ Çocuk, evin bereketi, ailenin umudu, toplumun geleceğidir. **“Rabbim! Bana katından temiz bir nesil ihsan et.”**⁴ diye edilen duaların cevabı, ilâhî ikramın adıdır.

Kardeşlerim!

Hepimizin Rabbimize, birbirimize ve çevremize karşı sorumlulukları vardır. En önemli sorumluluklarımızdan biri de çocuklarımıza karşı olandır. **“Çocuğunun senin üzerinde hakkı vardır.”**⁵ buyuran Allah Resulü (s.a.s) bu hususa dikkat çekmiştir. Çünkü çocuk, kendisi küçük olsa da asla küçümsenemeyecek haklara sahiptir. Allah'ın emaneti olan çocuğun haklarını korumak ise biz yetişkinlere düşmektedir.

Kız ya da erkek olduğuna bakmaksızın, her çocuğun dünyaya gelişini gönül rızası ile kabullenmek, onu sevgiyle ve dualarla karşılamak bizim görevimizdir. Ona güzel bir isim koymak, hak ettiği ilgiyi ve şefkati göstermek, kardeşleriyle arasında ayırım yapmadan adaleti gözetmek bizim sorumluluğumuzdur.

Yavrularımızı helâl ve sağlıklı gıdalarla büyütmeli, eğitimlerine gereken hassasiyeti göstermeli, sadece maddî ihtiyaçlarını değil, manevî ihtiyaçlarını da karşılamalıyız. Sosyal hayatı tanımaları, kültürlerine aşina olmaları, örf ve adetlerini öğrenmeleri için çocuklarımıza rehberlik etmeliyiz. Zira çocuğun sosyal ve kültürel gelişimi, bedensel ve zihinsel eğitimi, dinî ve ahlâkî terbiyesi ailede başlar. Yarınlарımızın ümidi olan hayırlı nesiller, bilinçli anne babaların eseri olacaktır. Unutmayalım ki, hakları ihlal edilerek ezilen çocuk, adaletin değerini bilemez. Şiddete maruz kalarak örselenen çocuk, merhametin anlamını çözemez. Kişiliği yok sayılarak aşağılanan çocuk, geleceğini sağlıklı bir şekilde inşa edemez.

Muhterem Müminler!

Çocuk eğitimi ve çocukla iletişim konusunda en güzel rehberimiz Peygamberimizdir. O, çocukların bir insan olarak taşıdığı onura saygı gösterirdi. Onlara değerli olduklarını hissettirir, yanlarından geçerken selâm verip hatırlarını sorar,⁶ sorularını cevaplardı. Kimsenin kınamasına aldırmadan onları öpüp kucaklar, bağrına basar, oyunlarına eşlik ederdi.

Allah Resûlü (s.a.s) çocuklara kötü söz söylemeyi ve beddua etmeyi yasaklamıştı. Kendisi de yanına gelen, kucağına verilen her çocuğa dua ederdi. Çocukların ibadet eğitimine ayrı bir önem gösterir, gönlü camide asılı kalan ve ibadetin tadına varan nesiller yetiştirmek için onları asla mescidinden uzaklaştırmazdı.

Aziz Müslümanlar!

“Hiçbir anne baba, çocuğuna güzel terbiyeden daha kıymetli bir bağışta bulunmamıştır.”⁷ buyuran Sevgili Peygamberimize kulak verelim. Onu örnek alalım, onun şefkat ve hakkaniyete, sabır ve hoşgörüyü dayanan eğitim metotlarını uygulayalım. Çocuklarımız için hem dünya hem de ahirette huzur, başarı ve güzellik kapılarının açılmasına vesile olalım.

Lokman (a.s), evladına öğüt verirken şöyle diyordu: **“Yavrucuğum, namazını özenle kıl, iyi olanı emret, kötü olana karşı koy, başına gelene sabret. İşte bunlar, kararlılık gerektiren işlerdendir.”**⁸ Biz de onun gibi, daima çocuklarımızın yanında olalım, ellerinden turalım.

Hutbemi Kur'an'ın bize öğrettiği bir dua ile bitirmek istiyorum: **“Rabbimiz! Eşlerimizi ve çocuklarımızı bize göz aydınlığı kıl ve bizi Allah'a karşı gelmekten sakınanlara önder eyle.”**⁹

¹ Müslim, Eşribe, 127.

² Kehf, 18/46.

³ Müslim, Vasiye, 14.

⁴ Âl-i İmrân 3/38.

⁵ Müslim, Sıyâm, 183.

⁶ Müslim, Selâm, 14.

⁷ Tirmizî, Birr, 33; İbn Hanbel, IV, 77.

⁸ Lokman, 31/17.

⁹ Furkan, 25/74.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ

إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

اللَّهُمَّ أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ وَأَعُوذُ بِكَ

مِنْكَ لَا أُخْصِي ثَنَاءَ عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَىٰ نَفْسِكَ

AF, ARINMA VE KURTULUŞ VESİLESİ: BERAT GECESİ

Cumanız Mübarek Olsun Aziz Müminler!

Rahmeti sonsuz, affı sınırsız olan Yüce Rabbimiz, okuduğum ayet-i kerimede bizlere şu müjdeyi vermektedir: “De ki: ‘Ey kendi aleyhlerine günahta haddi aşan kullarım! Allah’ın rahmetinden ümidinizi kesmeyin. Şüphesiz Allah dilerse bütün günahları affeder. Çünkü O, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.”¹

Muhterem Müslümanlar!

Af, arınma, mağfiret ve kurtuluş vesilesi olan Berat gecesine yaklaşmanın sevincini yaşıyoruz. Yüce Rabbimize sonsuz hamdü senalar olsun. Hep birlikte 30 Nisan Pazartesi’yi Salıya bağlayan gece Berat gecesini idrak edeceğimiz inşallah.

Peygamber Efendimiz (s.a.s) bir kutsî hadiste şöyle buyurmuştur: “Şaban ayının on beşinci gününü oruçlu geçirin. Gecesinde ise ibadete kalkın. Çünkü o gece güneş batınca Allah Teala keyfiyetini bilemediğimiz bir halde en yakın semaya tecelli ederek fecir doğuncaya kadar: ‘Bağışlanma dileyen yok mu, onu bağışlayayım! Rızık isteyen yok mu, ona rızık vereyim! Musibete uğrayan yok mu, ona afiyet vereyim...’ buyurur.”²

Kardeşlerim!

Ömür, bizim en kıymetli sermayemizdir. Her saatimiz hazine, her dakikamız servet değerindedir. Berat gecesi de hayat yolculuğumuzun en bereketli duraklarından biridir. Berat bizlere varlığımızı yeniden gözden geçirme, muhasebe ve tefekkür imkânı kazandıran bir fırsat gecesidir. Berat, mağfirettir. İlahî rahmetin tecelli ettiği gündür. Berat, nedamet ve umut zamanıdır. Berat gecesi ellerin duaya, gönüllerin semaya açıldığı gecedir. Rabbimize yönelip mağfiret iklimine girmenin adıdır Berat.

Berat, kırılan kalpleri onarma, dargınlık duvarlarını yıkma, kin, nefret ve intikam duygularını aşma günüdür. Berat, arzularımızın, hevâ ve

heveslerimizin, bencilliklerimizin etkisinden, nefsimizin esaretinden kurtulma gecesidir. Nefis ve şeytanın hile ve tuzaklarına karşı teyakkuzda olma bilincini diri tutma vaktidir.

Kıymetli Müminler!

Her yıl gelen Berat gecesi, bizlere, her türlü kötülük, zulüm, haksızlık ve adaletsizlikten uzak kalmayı öğretir. Berat gecesi bize sadece Allah’ın affına mazhar olmayı değil, affedici olmayı da hatırlatır. Zira Allah’tan af bekleyen affedici olur. Kendisine, ailesine, din kardeşlerine, çevresine ve tüm kâinata karşı affedici ve hoşgörülü olur. Allah’ın hoşnutluğunu isteyen, hiç kimseyi hor ve hakir görmez. Allah’ın sevgisine ulaşmak isteyen, daima yüreğinde sevgi ve merhamet taşır.

Aziz Müminler!

Bu gece vesilesiyle bir kez daha hatırlatmak isterim ki, “insanlık için gönderilmiş hayırlı bir ümmet” olma yolunda hepimize ayrı ayrı sorumluluklar düşmektedir. Zira etrafımızda olup bitenlere karşı duyarsız kalarak salih bir mümin olmamız mümkün değildir.

Geliniz bu bereketli zaman diliminde unuttuğumuz ve terk ettiğimiz sorumlulukları yeniden hatırlayalım. Dünyayı ahirete tercih eder hale gelmişsek en yakınlarımızdan dahi esirgediğimiz sevgi ve merhamet için tövbe edelim. Yetim ve öksüzleri, mazlum kardeşlerimizi yalnız bırakmışsak tövbe edelim. İhmal ettiğimiz kulluğumuzu gözden geçirelim. Hırpalanmış şu gönül dünyamızı dua, ibadet ve tefekkür ile taçlandıralım. Günaha ve kötülüğe giden yollara set çekelim. İyiliğin egemen olduğu bir dünya için çaba gösterelim. Allah’ın rahmetinin bolca tecelli ettiği bu günleri en güzel şekilde değerlendirelim. Taatimizle, teslimiyetimizle, salih amellerimizle tövbelerimizi, istiğfarlarımızı yalnız O’na arz edelim. Hatalarımızdan, kusurlarımızdan, günahlarımızdan bir daha dönmek üzere yüz çevirelim.

Hutbemi, Efendimizin şu duasıyla bitirmek istiyorum: “Allah’ım! Gazabından rızana, cezandan affına, Sen’den yine Sana sığınıyorum. Sana övgüleri saymakla bitiremem. Sen kendini nasıl övdüysen öylesin.”³

“Allah’ım, Seni anıp zikretmek, nimetine şükretmek, sana en güzel şekilde ibadet etmek için bize yardım eyle.”⁴

¹ Zümer, 39/53.

² İbn Mâce, İkâmetü’s-Salavât, 191.

³ Müslim, Salat, 222.

⁴ Ebû Davud, Vitir, 26.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

إِذَا مَاتَ الْإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَنْهُ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثَةٍ إِلَّا مِنْ صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ أَوْ عِلْمٍ

يَنْتَفَعُ بِهِ أَوْ وَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ.

KESİNTİSİZ HAYIR ÇEŞMESİ: VAKIFLAR

Aziz Müminler!

Hiz. Ömer (r.a) Hayber’de bir hurma bahçesine sahip olmuştu. İlk defa böylesine güzel bir bahçesi oluyordu. Resûlullah’ın (s.a.s) huzuruna gelerek şöyle dedi: “Ey Allah’ın Resûlü! Ben bu malımla Allah’ın rızasını kazanmak istiyorum. Onu nasıl değerlendirmemi uygun görürsünüz?” Peygamberimizin bu arazi ile ilgili tavsiyesi, asırlar boyu sürecek vakıf medeniyetinin temel taşlarını oluşturacak nitelikteydi. O (s.a.s) şöyle buyurmuştu: **“Dilersen aslını vakfet. Mahsulünü de sadaka olarak dağıt.”** Bunun üzerine Hiz. Ömer, aslının satılmaması, hibe edilmemesi ve miras bırakılmaması şartıyla bahçesini vakfetti.¹

Değerli Müminler!

Yüce Kitabımız Kur’an-ı Kerim’in ilahi mesajları ve Peygamber Efendimizin örnek hayatı, İslam tarihi boyunca Müslümanları hayır yapmaya teşvik etmiştir. **“Sevdiğiniz şeylerden Allah yolunda harcamadıkça iyiliğe erişemezsiniz. Her ne harcarsanız Allah onu bilir.”**² ayetini kendilerine şiar edinen Müslümanlar, infakı kalıcı hale getirmeye gayret etmiştir. Hem sahabiler hem de onları takip eden nesiller, vakıfların kesintisiz birer hayır çeşmesi olduğu bilinciyle hareket etmiştir. Böylece İslâm dünyasının dört bir köşesi, iyiliğin insanlığa ulaştığı en değerli kaynaklar olan vakıflarla donatılmıştır.

Kıymetli Kardeşlerim!

Vakıf, Allah’ın sevgisini ve rızasını kazanma umuduyla harcanan malın, kalıcı bir iyilik haline gelmesidir. Vakıf, Rabbimizin ikramı olan servetle, şefkat ve merhamet köprüleri inşa etmektir. Vakıf, müminin kendisine emanet edilen mülkü ibadete dönüştürebilme çabasıdır. Vakıf, insanı incitmeden, sağ elin verdiğini sol ele duyurmadan hayırda bulunmanın adıdır.

Kardeşlerim!

Bencilliği ve hırsı bir kenara bırakarak, cömertliğe ve ihsana yapılan yatırım, vakıf eliyle süregelen bir sevaba dönüşür. Medeniyetimiz, yolcuya barınak, yoksula aş, işsize iş, borçluya destek, öğrenciye aile olan nice vakfa ev sahipliği yapar. Vakıflarımız, yetimler için şefkat yuvası, hastalar için şifa kapısı, muhtaçlar için yardım eli, yaşlılar için huzur vesilesidir. Ormanların, yaralı ve yuvasız hayvanların korunması için kurulan tarihî vakıflarımız, sadece insana değil, canlı-cansız bütün varlık âlemine şefkat nazarıyla bakmanın eşsiz örnekleridir.

Aziz Müminler!

Âlicenap ecdadımızın yurt içinde ve yurt dışında kurmuş olduğu vakıflardan bugün de istifade ediyoruz. Camiler, çeşmeler, hanlar, kervansaraylar, kışlalar, hastaneler, kütüphaneler ve daha nice hayır hizmeti, atalarımızın yadigârı olarak yaşamaya devam ediyor.

Geliniz, geçmişten devraldığımız bu yüce emaneti koruyalım; engin bir gönülle vakıf geleneğimizi güçlendirelim. Mayasında samimiyet olan, yeryüzünde hayrın ve hasenatın, iyiliğin ve güzelliğin hâkim olması için kurulan vakıflarımıza sahip çıkalım.

Kıymetli Kardeşlerim!

Hayırsever milletimizin yardımlarını yedi iklim dört bucakta ihtiyaç sahiplerine ulaştıran Türkiye Diyanet Vakfımız, ülkemizde ve dünyanın kritik coğrafyalarında camiler inşa etmektedir. Ezanı mukaddes bilen milletimiz, Başkanlığımız ve Vakfımız tarafından yakın zamanda başlatılan ve halen devam eden “Bir Tuğla da Benim Olsun” kampanyasına yoğun ilgi göstermektedir. Bu sebeple siz kadirşinas cemaatimize teşekkürü bir borç biliyoruz. Cenab-ı Hak yapmış olduğunuz yardımları dergâh-ı izzetinde kabul eylesin. Gönderdiğiniz en küçük bir yardım belki Kosova’da, belki Cibuti’de, belki de ülkemizin herhangi bir ilindeki üniversite camiinin duvarında bir tuğlamız olacaktır.

Hutbemi Peygamber Efendimizin şu hadisiyle bitirmek istiyorum: **“İnsan ölünce şu üçü dışında bütün amellerinin sevabı kesilir: Sadaka-i câriye yani faydası süregelen hayır, kendisinden istifade edilen ilim ve arkasından dua eden hayırlı evlât.”**³

¹ Müslim, Vasiyye, 15.

² Âl-i İmrân, 3/92.

³ Müslim, Vasiyye, 14.

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
خَيْرُكُمْ خَيْرُكُمْ لِأَهْلِهِ وَأَنَا خَيْرُكُمْ لِأَهْلِي.

ADALET VE İHSAN YUVASI: AİLE

Aziz Müminler!

Okuduğum ayet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyurmaktadır: “**Kendileri ile huzur bulasınız diye sizin için türünüzden eşler yaratması, aranızda sevgi ve merhamet var etmesi Allah’ın varlığının ve kudretinin delillerindendir. Şüphesiz bunda düşünen bir toplum için elbette ibretler vardır.**”¹

Okuduğum hadis-i şerifte ise Peygamberimiz (s.a.s) şöyle buyurmaktadır: “**Sizin en hayırlınız ailesine en güzel şekilde davranandır. Ben, aranızda ailesine en güzel davranan kişiyim.**”²

Kardeşlerim!

Yüce Yaratıcımızın en güzel nimetlerinden biri ailedir. Aile, insanı hayata gözlerini açtığı anda sarıp sarmalar. Koruyup kollar ve bağrına basar. Aile, Rabbimizin rahmeti ile desteklediği, çocuklar ve temiz rızıklar ihsan ederek güzelleştirdiği mukaddes bir yuvadır. Aile insan için huzura ermenin ve güven duygusunu derinden hissetmenin adıdır. Aile, muhabbetin, neşenin ve lezzetin paylaşılarak kıymet kazandığı yerdir. Vefanın fedakârlıkla, imanın ihsanla, bilginin hikmetle ve sevginin hürmetle harmanlandığı bir eğitim ocağıdır. Aile bizim en değerli hazinemiz, vazgeçilmez değerimizdir.

Aziz Müminler!

Yüce Rabbimiz erkek ve kadını adalet üzere yaratmıştır. Dinimize göre erkek ve kadının yaratılış gayesi birdir. Her ikisi de değerlidir, temel hak ve dokunulmazlıkları vardır. Kulluk ve sorumluluk, mükâfat ve ceza, iffetli ve onurlu bir hayat yaşamada aralarında hiçbir fark yoktur. İslam’ın ailede en ideal yaklaşım olarak gösterdiği hedef adalet ve ihsan ahlakıdır. Aile bireylerinden her biri, diğerini hoşnut etme gayesini davranışlarının merkezi yapmalıdır. Zira adalet ve ihsanın hâkim olduğu aileler huzur yuvasıdır.

Aziz Müminler!

Yüce Dinimiz İslam, bizlere aile saadetinin ve mutluluğunun yollarını göstermiştir. Bizler için aile hayatında en güzel örnek Peygamberimiz (s.a.s)’dir. O, ailede ihsanı, iyiliği ve adaleti emretmektedir. Zira ailede ihsan üzere iyilikte yarışma vardır. İhsan, ailede sevgiyi ayakta tutan, diğerkâmlık ve fedakârlığı içinde barındıran yüce bir değerdir. İhsan, hiçbir karşılık beklemeden ve asla minnet altında bırakmadan yapılan iyiliktir. Ailede adalet, karşılıklı sevgi ve saygının

gözetilmesidir. Fertlerin onurunun korunması, emeğin takdir edilmesidir. Haklar ve sorumluluklarda hakkaniyetin ve insaflı bir yolun benimsenmesidir.

Kıymetli Müminler!

Ailede karşılıklı anlayış hâkim olmalıdır. Eşler birbirine güven duymalı ve bağlılık göstermelidir. Sevinç, keder, yorgunluk ve sıkıntılar paylaşılmalıdır. Aile fertleri arasında yardımlaşma ve dayanışma asıldır. Ailede her fert sorumluluk bilinciyle hareket etmelidir. Alınan kararlarda istişare hâkim olmalıdır. Ailedeki her fert, kendisinden daha çok karşısındakini düşünmelidir. İşte o zaman ilahî rahmet tecelli eder ve meveddet yani sevgi ve muhabbet kalıcı hale gelir.

Anne-babalar hem birbirlerine hem de çocuklarına karşı cinsiyet farkı gözetmeksizin adalet ve hakkaniyetle davranmalıdır. Zira, her anne-baba; “**Allah’tan korkun ve evlatlarınız arasında adaletli olun.**”³ emrinin muhatabıdır. Bu yüzden ebeveynler, sorumluluklarına uygun hareket etmeli ve çocuklarını asla ihmal etmemelidir. Sevgili Peygamberimizin; “**Bakmakla yükümlü olduğu kimseleri ihmal etmesi, kişiye günah olarak yeter.**”⁴ nebevi uyarısına kulak vermelidir.

O halde geliniz, Yüce Rabbimizin emaneti olan ailemizi gözümüz gibi koruyalım. Gün gelip emanetin sahibi olan Yüce Allah’a hesap vereceğimizi aklımızdan çıkarmayalım. Aile hayatımızın her alanında adalet ve ihsan ahlakının güçlenmesi için çaba gösterelim. Anne-babamızla, eşimizle, çocuklarımızla el ele verip hep birlikte ailemizin kıymetini bilelim. Unutmayalım ki ailemizi maddi-manevi her türlü tehlikeden ve tehditten korumak hepimizin öncelikli vazifesidir.

Değerli Müminler!

İçinde bulunduğumuz haftanın aynı zamanda Engelliler Haftası olduğunu hatırlatmak istiyorum. Hepimiz biliyoruz ki pek çok ailede engelli kardeşlerimiz bulunmaktadır. Engeller, mutlu ve huzurlu bir aile ortamında aşılabılır. Gerek doğuştan, gerekse sonradan ortaya çıkan engellilik durumu çalışmaya, üretmeye ve başarıya asla engel değildir. Asıl engellilik aklını, gönlünü, elini ve dilini, şefkat ve merhamete kapatmaktır.

Değerli Müminler!

İnşallah önümüzdeki Çarşamba günü rahmet ayı Ramazan’a kavuşmuş olacağız. Salı akşamı da ilk teravih namazını kılıp sahura kalkacağız. Bu mübarek ayın ailemize, milletimize, devletimize ve tüm İslam âlemine huzur ve barış getirmesini Yüce Rabbimizden niyaz ediyorum.

¹ Rum, 30/21.

² İbn Mâce, Nikâh, 50.

³ Buhâri, Hibe, 13.

⁴ Ebû Davud, Zekât, 45.

TARİH: 18.05.2018

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ

لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

وَأَتَى دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ، فَإِنَّهُ لَيْسَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ اللَّهِ حِجَابٌ

DİNMEYEN YARAMIZ: KUDÜS

Cumanız Mübarek Olsun Aziz Müminler!

Okuduğum ayet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyurmaktadır: “Resûlüm! Sakın Allah’ı zalimlerin yaptıklarından habersiz sanma! Ancak Allah, onları cezalandırmayı, korkudan gözlerin dışarı fırlayacağı bir güne erteliyor.”¹

Okuduğum hadis-i şerifte ise Peygamberimiz (s.a.s) şöyle buyuruyor: “...Mazlumun bedduasından sakın. Çünkü onunla Allah arasında perde yoktur.”²

Kardeşlerim!

Kudüs, insanlığın kadim şehridir. Mübarek, mukaddes ve harem bir beldedir. Dokunulmazdır; saygınlığını çiğnemek, güvenliğine el uzatmak haramdır. İslam’ın ilk kiblesi olan bu kutsal şehir, tarihte pek çok peygambere ev sahipliği yapmıştır. Kudüs’ün taşında, toprağında nice peygamberin aziz hatırası vardır.

Yeryüzünün en eski ve en kıymetli mescitlerinden biri olan Mescid-i Aksa da harem-i şeriftir. Bu şerefli mescit Peygamber Efendimizi misafir etmiş, miraca uğurlamıştır.

Kıymetli Kardeşlerim!

Kudüs, İslâm tarihi boyunca imanlı bir duruşun, kararlı bir yönelişin, muhabbetle mukaddese bağlanışın sembolü olmuştur. Mekke ve Medine nasıl ki Müslümanların ruhu ve sevdası ise, Kudüs de öylece damarlarında dolaşan kandır. Kudüs, İslam ümmetinin vahdet binasında kilit taşıdır.

Kudüs, sıradan bir toprak parçası değildir. Kudüs ve Mescid-i Aksa, bize Peygamberimizin emanetidir. Kudüs sadece Filistin ve Mescid-i Aksa civarında yaşayanların değil, tüm dünya Müslümanlarının gözbebeği ve insanlığın ortak değeridir. Bugün ise Kudüs, Müslümanların ve insanlığın önünde bir vicdan, hukuk ve ahlak sınavıdır.

Kıymetli Kardeşlerim!

Tarih boyunca “Dârü’s-Selâm”, yani barışın ve huzurun merkezi olarak anılan Kudüs, bugün barbarca bir işgal ile karşı karşıyadır. Kudüs ve çevresinde yaşayanlar, her gün baskı ve şiddete

uğramakta, insanlık dışı uygulamalara maruz bırakılmaktadır. Mübarek Ramazan-ı şerifin arifesinde, Gazze’de, elinde ve yüreğinde iman ve cesaretinden başka bir şey olmayan onlarca masum insan, bütün dünyanın gözü önünde acımasızca şehit edilmiştir. Peygamberler diyarında silahlar susmamakta, kan, gözyaşı ve çile saçmaya devam etmektedir.

Kudüs sınavı karşısında her birimize düşen vazife, yaşanan vahşete asla rıza göstermemektir. Dünyanın neresinde olursa olsun, kime karşı yapılırsa yapılsın, zulme ve haksızlığa boyun eğmemektir. İnsanların yaşama ve inanç özgürlüğüne insafsızca müdahale edilirken, vahiyle mübarek kılınan şehirde ezanlar susturulurken sessiz kalmamaktır. Aziz milletimiz her zaman olduğu gibi bugün de zalimin karşısında mazlumun yanında yer alacaktır. Ama tarih, pervasızca yapılan bu saldırıları kara bir leke olarak kaydedecek, huzura ve barışa kastedenler er geç cezasını çekecektir.

Kıymetli Müminler!

Geliniz, İslam coğrafyasının, kardeşlerimizin ve masum insanlığın maruz kaldığı felaket, zulüm ve mağduriyetlerden ders alalım. Ümmet bilinciyle iman kardeşliğimizi pekiştirelim. Zorlukları beraber aşmanın çarelerini arayalım. Birliğimize ve dirliğimize kasteden, gücümüzü zayıflatan fitne hareketlerine fırsat vermeyelim. Coğrafyamızı kan ve gözyaşı diyarına çeviren zalimlerin karşısında hakkı söylemekten geri durmayalım. Maddi ve manevi bütün varlığımızla merhametin yanında yer alalım. Kudüs bilincini, iman ve adalet şuurunu canlı turalım.

Kıymetli Kardeşlerim!

Bu mübarek ayda, bu mübarek günde, bu mübarek mekânda bizler Rabbimize el açıp niyazda bulunalım: Allah’ım! Gazze’de şehit olan kardeşlerimize rahmet eyle. Allah’ım! Rahmet ayı Ramazan’ın huzur ikliminde kalplerimizi birleştir. Mescid-i Aksâ ile olan gönül bağımızı hiçbir zaman koparma. Birbirimize olan güvenimizi, sevgimizi, inancımızı daima diri tut!

Allah’ım! Bize basiret, feraset, hikmet nasip eyle! Bizi göz açıp kapayıncaya kadar bile olsa zalimler güruhundan eyleme! Bizi haksızlığa, hukuksuzluğa ve vicdansızlığa karşı suskun kalanlardan eyleme! Allah’ım! Mescid-i Aksa’yı işgale yeltenenlere fırsat verme! Müslüman kardeşlerimize içinde bulundukları zor durumdan bir an evvel kurtulmaları için yardım eyle! Bizlere yeniden aziz bir ümmet olarak adaleti ayakta tutmayı nasip eyle! Dualarımızı kabul eyle!

¹ İbrahim, 14/42.

² Buhârî, Zekât, 63; Müslim, İmân, 29

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ
فَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ...

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

أَتَاكُمْ رَمَضَانُ شَهْرٌ مُّبَارَكٌ فَرَضَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَيْكُمْ صِيَامَهُ تَفْتَحُ فِيهِ

أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَتُغْلَقُ فِيهِ أَبْوَابُ الْجَحِيمِ وَتُغْلَقُ فِيهِ مَرَدَةُ الشَّيَاطِينِ ...

ORUÇ VE KUR'ÂN AYI RAMAZAN

Aziz Müminler!

Peygamber Efendimiz Medine'ye hicret edeli henüz on sekiz ay olmuştu. Şaban ayının son günleriydi. Ramazan orucunun farz kılındığını haber veren Bakara sûresinin şu ayetleri nazil oldu:

“Ramazan ayı, insanlara yol göstermek, doğrunun ve hakkı bâtıldan ayırmanın açık delilleri olmak üzere Kur'ân'ın indirildiği aydır. Öyle ise sizden kim Ramazan ayına ulaşırsa onda oruç tutsun.”¹

Sevgili Peygamberimiz (s.a.s) de Mescid-i Nebevî'nin minberine çıkarak ümmetine şöyle seslendi: **“Mübarek Ramazan ayına kavuştunuz. Yüce Allah bu ayda size oruç tutmayı farz kıldı. Bu ayda cennetin kapıları açılır, cehennem kapıları kapanır ve azgın şeytanlar bağlanır.”²**

Değerli Müminler!

On bir ayın sultanı Ramazanın manevi hayatımızda özel bir yeri vardır. Zira Ramazan, oruç ve Kur'ân ayıdır. Ramazan sabır, şükür, tövbe ve tefekkür ayıdır. Ramazan, bin aydan daha hayırlı Kadir gecesini içinde saklayan en şerefli aydır. Ramazan ibadettir, berekettir, mağfirettir. Ramazan taattir, hayır ve hasenattır. Peygamber Efendimizin bildirdiğine göre, Ramazan ayının ilk gecesi olunca, bir melek şöyle seslenir: **“Ey iyilik isteyen! İbadete ve kulluğa gel! Ey kötülük isteyen! Günahlarından vazgeç!”³**

Kardeşlerim!

Ramazân, oruç ile anlam bulur. Oruçlarımız her şeyden önce bir sabır, irade ve merhamet eğitimidir. Bizi iştah ve hevesin, gayri meşru istek ve arzuların esiri olmaktan koruyan birer kalkandır. **“Ey iman edenler! Kötülüklerden sakınmanız için oruç, sizden öncekilere farz kılındığı gibi, size de farz kılındı.”⁴** âyeti, orucun gayesinin her türlü kötülükten ve günahattan uzak durmak olduğuna işaret eder. Nitekim Allah Resûlü (s.a.s) şöyle buyurur: **“Oruç bir kalkandır. Sizden biriniz oruçlu olduğu günde kötü söz söylemesin, kavga etmesin. Ona birisi sataşır veya söverse, ‘Ben oruçluyum!’ desin.”⁵**

Muhterem Müminler!

Ramazân, hayat kitabımız Kur'ân'ın indirilmeye başlandığı aydır. Kur'ân, Kelâmullâh'dır, Kitâbullâh'dır. Allah'a ait olduğu için, **“Sözlerin en güzeli”**dir.⁶ Peygamberimizin ifadesiyle, **“Sözlerin en doğrusu, Allah'ın kelâmı; hâl ve tavrın en güzeli ise**

Muhammed'in hâl ve tavrıdır.”⁷ Kur'ân-ı Kerîm kıyamete kadar her çağda ve her coğrafyada insanlara en doğru yolu gösteren rehberdir. Kur'ân ruhlara şifa, kalplere rahmettir. Kur'ân, bize Rabbimizi tanıtır, sorumluluğumuzu bildirir, ahireti hatırlatır. İnsan olmanın anlamını ve insanca yaşamının sırlarını öğretir.

Aziz Müslümanlar!

Ramazân kardeşlik, dayanışma ve paylaşma ayıdır. Geçici olarak yeme-içmeden uzak kaldığımızda, yoksulun halini anlar, nimetlerin kadrini bilir ve Rezzâk olan Allah'a hakkıyla şükretmemiz gerektiğinin farkına varırız.

Ramazân aynı zamanda kötü alışkanlıklara son verme, iyiden, güzelden yana yeni sayfalar açma fırsatıdır. Ramazan sayesinde hayırlı işlerde yarışır, iyiliğe yatırım yapar, kötü sözden ve amelden uzak dururuz. Birlik, beraberlik ve kardeşlik duygularımızı gönülden hissediyoruz. Aramızdaki sevgi ve saygı bağları güçlenir. Bu ayda yapılan ibadetlerin, iyiliklerin, hayırların sevapları ve mükâfatları diğer aylara nazaran daha fazladır.

Değerli Kardeşlerim!

Öyleyse geliniz dilimizi, kalbimizi, tefekkür dünyamızı ve bütün hayatımızı Ramazanın ve orucun getirdiği güzelliklerle buluşturalım. Kur'ân-ı Kerîmi okumaya ve anlamaya her zamankinden daha fazla vakit ayıralım. Yıpranan gönül ve zihin dünyamızı Kur'ân'ın nuruyla tamir edelim. Oruçlarımızı şuurla tatalım. Yalnız midemize değil dilimize, elimize, gözümüze, gönlümüze velhasıl bütün uzuvlarımıza bizleri tüm kötülüklerden koruyan bir oruç tutturalım.

Kardeşlerim!

Türkiye Diyanet Vakfı'nın önemli faaliyetlerinin başında eğitim hizmetleri gelmektedir. Vakfımız İslam'ı doğru anlayan ve yaşayan nesiller yetiştirmek için yurtiçinde ve yurtdışında eğitim faaliyetleri yürütmektedir. Özellikle Kur'an Kursları, Uluslararası İmam Hatip ve İlahiyat programları kapsamında 111 ülkeden gelen binlerce öğrenciye burs ve eğitim desteği sağlamaktadır. Eğitim öğretim faaliyetlerinde kullanılmak üzere bugün ülkemiz genelindeki bütün camilerde siz değerli cemaatimizin yardımlarına müracaat edilecektir. Ayrıca zekât ve fitrelerinizi de bu yardımlar kapsamında değerlendirebilirsiniz. Rabbim yapmış olduğunuz ve yapacağınız yardımları kabul eylesin.

Hutbemi Peygamber Efendimiz (s.a.s)'in şu hadis-i şerifi ile bitirmek istiyorum:

“Gönülden inanarak ve karşılığını Allah'tan umarak Ramazan'ı ibadetle geçiren kişinin geçmiş günahları bağışlanır.”⁸

¹ Bakara, 2/185.

² Nesâî, Sıyâm, 5.

³ Tirmizî, Savm, 1; İbn Mâce, Sıyâm, 2.

⁴ Bakara, 2/183.

⁵ Buhârî, Savm, 9; Müslim, Sıyâm, 29.

⁶ Zümer, 39/23.

⁷ Nesâî, İdeyn, 22.

⁸ Buhârî, İman, 27.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُضَاعَفَةً

وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

مَا أَحَدٌ أَكْثَرَ مِنَ الرِّبَا إِلَّا كَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهِ إِلَى قِلَّةٍ.

MESRU OLMAYAN KAZANÇ: FAİZ

Aziz Kardeşlerim!

Okuduğum ayet-i kerime de Yüce Rabbimiz şöyle buyurmaktadır: “Ey iman edenler! Kat kat arttırılmış olarak faiz yemekten sakının ki kurtuluşa eresiniz.”¹

Okuduğum hadis-i şerifte ise Peygamberimiz (s.a.s) şöyle buyurmaktadır: “Faiz yoluyla mal çoğaltan hiç kimse yoktur ki sonunda malı azalmasın.”²

Kardeşlerim!

Kendisinden faydalandığımız her türlü nimetin asıl sahibi, yerlerin ve göklerin Mâliki olan Cenab-ı Hak’tır. Yüce Rabbimiz biz kullarına mülkünden ihsanda bulunmuş ve sayısız nimeti istifademize vermiştir. Ancak bu istifade sırasında dünyada huzurumuzu kaçırarak, ahirette de azaba sürükleyecek birtakım kazanç yollarını ve yanlış uygulamaları da haram kılmıştır. Bunlardan biri olan faiz, haksız yoldan, emek sarf etmeden, alın teri dökmeden kazanmaktır. Faiz, insanların mallarına kattıkları meşru olmayan fazlalıktır. Faiz, “**Bizi aldatan, bizden değildir.**”³ buyuran Allah Resulü (s.a.s)’in getirdiği adalet, şefkat, yardımlaşma, dayanışma gibi değerleri görmezden gelmektir. Faiz, alın terinin mukaddes olduğunu göz ardı etmektir. Faiz, dünyada da ahirette de hesabı çetin olan büyük bir günahtır.

Kardeşlerim!

Faiz haramdır; çünkü İslam’ın hukuk ve ahlâk sisteminin temelinde yer alan “Hak” kavramına aykırıdır. Faiz kul hakkını hiçe sayarak, insanları kolaylıkla aldatmanın yolunu açar. Kazanıyorum zannederken aslında kaybeden bireyi ve birbirine güvenini yitiren toplumu felakete sürükler. Faiz yalnızca malın değil, hayatın da bereketini kaçıır. Nice iflaslar, intiharlar, dağılan aileler, heba olan ömürler faizin birer neticesidir. Yüce Allah çalışıp çabalamadan haksız yoldan kazanç sağlayanların ibretlik âkıbetini bizlere şöyle haber vermektedir: “Faiz yiyenler, kabirlerinden şeytanın çarptığı kimsenin kalktığı gibi kalkarlar. Bu durum onların ‘Alışveriş de faiz gibidir’ demelerinden dolayıdır. Oysa Allah alışverişi helal, faizi haram kılmıştır...”⁴

Aziz Müminler!

Elbette alışveriş faizle aynı olamaz! Çünkü alışverişte gayret, zahmet, risk ve emek vardır. Helal yoldan nafaka temin etme ve hayatını idame ettirme çabası vardır. Faiz ise, insanları zahmetsiz yoldan para kazanmaya sevk eder, tembelleştirir, duyarsızlaştırır. Nitekim Rabbimiz bu hususta şöyle buyurmaktadır: “Allah, faizden elde edilen malı mahveder. Sadakaları ise artırır, bereketlendirir. Allah hiçbir günahkâr nankörü sevmez.”⁵

Faizi kaçınılması gereken helâk edici yedi husustan birisi olarak sayan⁶ Peygamberimiz (s.a.s) de en yakın akrabalarından başlamak üzere bütün toplumu faiz alıp vermekten men etmiş ve Veda Hutbesi’nde insanlığa şu mesajı vermiştir: “Cahiliyeye ait her şey ayaklarımın altındadır. İyi bilin ki cahiliye dönemi faizi kesinlikle kaldırılmıştır. İlk kaldırdığım faiz de amcam Abbas b. Abdülmuttalib’in faizidir.”⁷

Kardeşlerim!

Zengin, faiz yoluyla haksız yere malını katlarken, zayıf ve muhtacın sırtındaki kambur her geçen gün artar. Mal, mülk ve itibar hırsıyla bencilleşenler, görünüşte insanlar nezdinde zenginleşmekte ise de aslında ahlâkî yönden fakirleşmekte ve Cenab-ı Hak katında değer kaybetmektedir. Küçük menfaatler uğruna dünya ve âhiret hayatı tehlikeye girmektedir.

Muhterem Müslümanlar!

Bu dünya fanidir ve bir imtihan yeridir. Ebedi olan ise ahiret yurtdur. İlâhî huzura çıktığımız zaman “Malımızı nereden kazanıp nerede harcadığımız”⁸ elbette sorulacaktır. Öyleyse geliniz, başta faiz olmak üzere her türlü haksız ve haram kazançtan sakıyalım. Küçük büyük her türlü faiz içeren ticari uygulamalardan vazgeçelim. Faizin neslimizi, toplumuzu ve geleceğimizi mahvetmesine fırsat vermeyelim. Hayatın her alanında olduğu gibi ticaretle de ahlâkımızı muhafaza edelim. Haram kazançtan kendimizi ve ailemizi koruyalım. Unutmayalım ki faiz kişiyi ancak Allah’ın gazabına, büyük bir hüsrana ve iki cihanda pişmanlığa götürür.

¹ Âl-i İmrân, 3/130.

² İbn Mâce, Ticâret, 58.

³ Müslim, İmân, 164.

⁴ Bakara, 2/275.

⁵ Bakara, 2/276.

⁶ Buhârî, Vesâyâ, 23.

⁷ Müslim, Hac, 147.

⁸ Tirmizî, Sıfatü’l-kıyâme, 1.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا.

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

كُلُوا وَاشْرَبُوا وَابْسُوا وَتَصَلُّوا، فِي غَيْرِ إِسْرَافٍ وَلَا مَحِيلَةٍ.

AFİYET OLSUN, İSRAF OLMASIN

Cumanız Mübarek Olsun Değerli Müminler!

Bir gün Sevgili Peygamberimiz (s.a.s) çok sevdiği akrabası Sa'd b. Ebi Vakkas'ın yanına uğramıştı. Sa'd o sırada abdest alıyordu. Suyu fazla kullanmış olmalı ki Efendimiz; **"Bu ne israf böyle?"** dedi. Sa'd, "Abdestte de israf olur mu ya Rasulellah?" diye sorunca Sevgili Peygamberimiz (s.a.s): **"Evet, akan bir nehirden abdest alsan bile"**¹ şeklinde karşılık verdi.

Aziz Müminler!

Sevgili Peygamberimiz (s.a.s) Allah'ın bizlere bahsettiği nimetlerin kıymetini biliyor ve ashabına her fırsatta bunu hatırlatıyordu. O, bollukta da darlıkta da sahip olduğumuz nimetleri ölçülü kullanmayı öğretiyor ve israftan sakındırıyordu. Zira israf, yeme içmeden giyim kuşama, vakitten sağlığa varıncaya kadar her türlü nimet ve imkânı ölçüsüzce kullanmaktır, dengeyi ve itidali kaybetmektir. İnsanın kendisine, çevresine ve kâinata yazık etmesidir. İsfraf, varoluş bilincimizden ve yaratılış gayemizden uzaklaşmaktır. İsfraf, aynı zamanda bütün nimetlerin sahibi olan Yüce Allah'ın Rezzâk ismine saygısızlıktır.

Kıymetli Kardeşlerim!

Bugün yeryüzünü kuşatan en büyük afetlerden birisi israftır. Bir yanda açlığın, yoksulluğun ve sefaletin pençesinde kıvranan milyonlarca insan varken, saçıp savurmak, ihtiyaç olmadan harcamak, eskimeden atmak hayati bir hatadır. Mazlum insanlar ekmek ve su gibi en temel ihtiyaçlarından bile mahrum bir şekilde hayat mücadelesi verirken, artan bir tek lokmayı bile çöpe atmak insafa sığmaz.

Kıymetli Müslümanlar!

İsfraf, sadece mal ve eşya ile sınırlı değildir. İnsan için en büyük israf, ne için yaratıldığını ve varlığını hangi uğurda kullanması gerektiğini unutarak ömrünü heba etmektir. Kendisine verilen akıl nimetini iman ve hikmetle buluşturamamaktır. Bedenini, gücünü, iradesini iyilik ve hakikat yolunda kullanmayıp beyhude meşgalelerle heba etmektir. Sahip olduğu bilgi ve tecrübeyi, bilim ve teknolojiyi insanlığın faydasına değil ifsadına kullanmaktır.

Kardeşlerim!

Bugün insanı daha fazla kazanıp daha çok tüketmeye teşvik eden, ne kadar harcarsa o kadar değerli olacağını iddia eden bir zihniyet yaygınlaşıyor. Özenti ve gösterişe dayalı hayatlar, lüks ve israfa yönelik harcamalar öne çıkarılıyor. Böylece ömrünü üretim yerine tüketime adayan insanlık, aslında manevi değerlerini ve yaşama amacını tüketiyor.

Hâlbuki hayat kitabımız Kur'an, insanın yeryüzüne imar ve ıslah için geldiğini, dünya ve ahiret hayatı adına orta yolu, iktisadı ve dengeyi asla kaybetmemesi gerektiğini vurgular. Yüce Rabbimiz müminleri anlatırken şöyle buyurmaktadır: **"Onlar, harcama yaptıklarında ne israf ederler, ne de cimri davranırlar. Bu ikisi arasında bir yol tutarlar."**² Peygamberimiz (s.a.s) de **"İsrafa kaçmadan ve kibre kapılmadan yiyiniz, içiniz, giyininiz ve sadaka veriniz."**³ öğüdüyle tüketim ahlakına sahip olmamız gerektiğini dile getirir.

Muhterem Müslümanlar!

Geliniz Yüce Rabbimizin bizlere lütfettiği bütün nimetlerin değerini bilelim. Hiçbir nimeti ölçüsüzce israf etmeyelim. Vaktimizi boşa geçirmeyelim. Yememizde, içmemizde, giyim kuşamımızda ve harcamalarımızda ihtiyaç fazlasından kaçınalım. Doğal kaynaklarımızı, tabiat varlıklarımızı koruyalım. Allah'ın verdiği her nimetin bir gün hesabının sorulacağını bilelim. Nimetler karşısında şımarıp lükse dalmadan ve duyarsızca israfa girmeden infak ahlakını kuşanalım. Rabbimizin hayata ve kâinata koyduğu dengeyi gözetelim. Bu denge ihlal edildiğinde hayatın bereketinin kaçtığını, toplumun huzurunu kaybettiğini, insanın kendisine ve gelecek nesillere zarar verdiğini unutmayalım. Nimetlerin sınırlı, nefsin istek ve arzularının ise sınırsız olduğunu aklımızdan çıkarmayalım.

Kardeşlerim!

Önümüzdeki Pazarı Pazartesiye bağlayan gece, Yüce Kitabımız Kur'an'ın nazil olmaya başladığı mübarek Kadir gecesini idrak edeceğiz inşallah. Bin aydan daha hayırlı olan bu geceyi bir fırsat olarak değerlendirelim. Günahlarımıza tövbe ederek hayatımızı gözden geçirelim, muhasebemizi yeniden yapalım. Bu vesileyle Kadir gecenizi şimdiden tebrik ediyor ülkemiz, milletimiz ve tüm İslam âlemi için hayırlara vesile olmasını Cenab-ı Hak'tan niyaz ediyorum.

¹ İbn Mâce, Tahâret, 48.

² Furkân, 25/67.

³ Buhârî, Libâs, 1; Nesâî, Zekât, 66.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا...

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

إِنَّ الْمُؤْمِنَ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبَنِيَّانِ، يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا.

RAMAZAN BAYRAMI

Kardeşlerim!

Rahmet ve mağfiretiyle gönüllerimizi kuşatan, kul olmanın şuurunu ve ibadetin huzurunu bizlere bir kez daha yaşatan Ramazan-ı Şerifi geride bırakmanın hüznü içindeyiz. Ama aynı zamanda üç ayları, mübarek geceleri ve on bir ayın sultanını ihya ederek böyle kutlu bir bayram sabahına uyanmanın sevincini yaşıyoruz. Bizleri bayrama ulaştıran Yüce Rabbimize sonsuz hamdü senalar olsun. Bayramımız mübarek olsun.

Aziz Müminler!

Okuduğum ayet-i kerimde Yüce Rabbimiz şöyle buyuruyor: “Hep birlikte Allah’ın ipine, Kur’an’a sınıksız sarılın. Parçalanıp bölünmeyin. Allah’ın size olan nimetini hatırlayın. Hani sizler birbirinize düşmanlar idiniz de o, kalplerinizi birleştirmişti. İşte onun bu nimeti sayesinde kardeşler olmuştunuz. Yine siz, bir ateş çukurunun tam kenarında idiniz de o sizi oradan kurtarmıştı. İşte Allah size ayetlerini böyle apaçık bildiriyor ki doğru yola eresiniz.”¹

Okuduğum hadis-i şerifte ise Peygamber Efendimiz (s.a.s) bizleri şöyle tarif ediyor: “Bir mümin, diğer bir mümin için âdeta birbirini destekleyen bir binanın tuğlaları gibidir.”²

Aziz Kardeşlerim!

Bizler bu bayrama oruçlu günlerden, bereketli iftarlardan, uykusuz sahurlardan sonra ulaştık. Ramazan boyunca sadece Rabbimizin rızasını kazanabilmek umuduyla nefsimizle mücadele ettik. İmsakla başladığımız sabır imtihanını iftarın sevinciyle tamamladık. Teravihin birlik ve beraberliğinden, sadaka ve infakın serinliğinden nasibimizi aldık. Kur’an tilavetiyle ruhlarımızı besledik. Mukabelelerle on dört asır öncesine giderken okuduk, düşündük, ibret ve istikamet edindik. Ramazan sayesinde az ile yetinmenin ve paylaşmanın değerini bir daha kavradık. Nihayet ömür yolculuğumuzun en kıymetli duraklarından biri olan bayrama kavuştuk. Bugün Rabbimizin eşsiz ikramına şükretme, huzur ve mutluluğumuzu paylaşma zamanıdır.

Kıymetli Kardeşlerim!

İslam’ın insanlığa rahmet olan değer ve ilkelerini, Müslüman olmanın şeref ve sorumluluğunu bayramlarda bir kere daha derinden hissederiz. İmsakla nefsinin zaafına uzak duran müminler için bu bayram iftarla gelen armağandır. Bayram, maddi ve manevi bir arınmanın ardından fitrata dönüş, öze yöneliştir. Bayram ibadettir, selâmdır, duadır, sıra-i rahimdir, ülfettir, kardeşliktir. Bayram, dünya telaşından kimi zaman ihmal

ettiğimiz büyüklerimizi, akrabalarımızı, dostlarımızı ve komşularımızı hatırlamaktır. Bayram, yetimlerin başını okşama, kimsesizlerin kapısını çalma, muhtaçların yüzünü güldürme, hastalarla hemhal olma zamanıdır. Bayrama sevinçle ulaşan her mümine, bu sevinci elinden geldiğince yaymak ve yaralı gönüllere merhem olmak yaraşır.

Aziz Kardeşlerim!

Ramazan’ı fırsat, bayramı mükâfat bilelim. Birbirimize soframızı açtığımız gibi gönlümüzü de açalım. Küskünlüklere ve dargınlıklara son vererek güven ve samimiyet köprüleri kuralım. Önce biz adım atalım, gelmeye gidelim, aramayı arayalım. Kine, öfkeye, hasede, fesada sırtımızı dönerek birbirimize sarılalım.

Gelin, bu bayram anne babalarımızın duasını alarak cennete açılan kapılardan geçelim. Acısıyla tatlısıyla hayat imtihanını birlikte yüklediğimiz eşlerimizin gönlünü yapalım. Yavrularımızı sevindirip ailemiz için emek vererek Allah’ın rızasına erişelim.

Kıymetli Kardeşlerim!

Hususi davetiyle genç yaşlı, çocuk büyük, kadın erkek, zengin fakir, evli bekâr bütün müminleri bayram sabahı musallada bir araya getiren Sevgili Peygamberimize salât ve selâm gönderelim. Bayram namazıyla bütünleşmekten, bayram hutbesiyle aydınlanmaktan ve bayram tekbiriyle tazelenmekten ümmetinin hiçbir ferdi mahrum bırakmayan Peygamberimiz gibi, biz de milletimiz ve ümmetimiz için çaba sarf edelim. Silahların gölgesinde bayram sevincini yaşayamayan, zulüm ve baskı altında inlerken imsakla iftarı ayırt edemeyen nice kardeşimizin kurtuluşu için Yüce Rabbimize dua edelim.

Aziz Müslümanlar!

Gelin bu bayram, **إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ** “Bütün müminler kardeşler.”³ ilahî tavsiyesine uyarak birlik ve beraberliğimizi pekiştirelim. Kendimiz için istediğimizi kardeşlerimiz için de isteyerek kâmil mümin olma yolunda yürüelim. Aynı Rabbe, aynı Kitaba, aynı Peygamber’e iman ettiğimizi, aynı kibleye yöneldiğimizi hatırimızdan çıkarmayalım. Hakiki anlamda bayramın, barışın, esenliğin ve adaletin bizim elimizle yeryüzünde kaim olacağını unutmayalım.

Kardeşlerim!

وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّى يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ “Sana ölüm gelinceye kadar

Rabbine ibadet et.”⁴ buyuran Cenab-ı Hakkın emrine uyarak, Ramazan süresince elde ettiğimiz manevi kazanımları hayatımız boyunca devam ettirelim. Tıpkı oruçluyken olduğu gibi, her daim Allah’ın koyduğu helal haram sınırlarına riayet edeceğimiz, kendimizi Kur’an’ın yoluna, İslam’ın ve insanlığın faydasına adayacağımız nice bayramlara erişelim. Bayramımız birlik, beraberlik ve kardeşliğimize, İslam coğrafyasının huzur ve selametine, insanlığın kurtuluş ve hidayetine vesile olsun. Amin.

¹ Âl-i İmrân, 3/103.

² Buhârî, Salât, 88; Müslim, Birr ve Sıla, 65.

³ Hucurât, 49/10.

⁴ Hicr, 15/99.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاغْبُذْ رَبَّكَ حَتَّى يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

...وَأَنَّ أَحَبَّ الْأَعْمَالِ إِلَى اللَّهِ مَا دَامَ وَإِنْ قَلَّ

KULLUK BİLİNCİYLE BİR ÖMÜR GEÇİRMEK

Cumanız mübarek olsun Aziz Kardeşlerim!

Bir gün Peygamberimiz (s.a.s.)'e, "Allah katında amellerin en kıymetlisi hangisidir?" diye soruldu. Resûl-i Ekrem Efendimiz şöyle cevap verdi: "Allah'a en sevimli gelen amel, az da olsa devamlı olanıdır."¹

Bu cevap, ibadet ve kulluğun, iyilik ve ihsanın bir denge ve düzene muhtaç olduğunu haber veriyordu. Rahmet Peygamberi, bu cevabıyla bizlere imanımızın tezahürü olarak Rabbimize ibadet ederken sadeliğe ve sürekliliğe dikkat etmemizi öğütlüyordu. Kulluk bilincimizi bir ömür canlı tutmak için Cenab-ı Hak ile kurduğumuz gönül bağının ibadetlerimizle düzenli olarak beslenmesi gerekiyordu.

Muhterem Kardeşlerim!

Ramazan-ı Şerifin gelmesiyle tarifsiz bir sevinç yaşamış, onu heyecan ile karşılamıştık. Oruca, iftara, sahura, teravihe, mukabeleye kavuşmanın manevî huzurunu yaşamıştık. Bugün Ramazan mektebinin bizi eğiten, yücelten, nefsin arzularına karşı uyarıcı ve salih amele teşvik eden iklimine veda ediyoruz. Ruhlarımızı ve sofralarımızı bir ay boyunca zenginliği ve cömertliği ile donatan mağfiret ayını uğurluyoruz. Rabbim, bizleri Ramazan'a hakkıyla şahit olan ve Ramazan'ın da en güzel şekilde şahitliğini kazanan kullarından eylesin. Bizleri daha nice mübarek aylara ve bayramlara kavuştursun.

Aziz Müminler!

Mübarek Ramazan ayında,

“Müminler قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ

kurtuluşa ermiştir, onlar namazlarını huşu içerisinde kılarlar.”² ayet-i kerimesine uyararak gece ve gündüz kıyama durduk. Acizliğimizin farkına vararak secdeye kapandık. Kendimizi hesaba çekerek tevbe ve niyazda bulunduk. Sadece bedenlerimizi değil, gönüllerimizi de rahatlatan teravihlere ayrı bir heyecanla koştuk. Sağlığın, zamanın, gençliğin, bir lokma ekmeğin, bir yudum suyun kıymetini yeniden kavradık. Zekât, fitre ve sadakalarımızla kardeşlerimizi sevindirmenin mutluluğunu yaşadık.

Akrabaya, yetime, mülteciye, yoksula ve kimsesize el uzatmanın büyük sorumluluğunu bir kez daha hatırladık. Bir kurban kesilip etleri pay edildiğinde Peygamber Efendimizin, “Ey Âişe, geriye bıraktığın değil, dağıttığın bizimdir.”³ deyişindeki hikmeti kavradık.

Kardeşlerim!

“Allah tövbeleri çokça kabul

edendir.”⁴ müjdesi ile bu bağışlanma ayında Rabbimizden af ve mağfiret diledik. İftar anındaki şükür ve dualarımızla, sahur vaktindeki tövbe ve istiğfarlarımızla günahlarımızdan arınmaya çalıştık.

“Hep birlikte وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا

Allah'ın ipine, Kur'ana sımsıkı sarılın. Bölünüp parçalanmayın.”⁵ ilâhi emrine uyararak bu rahmet mevsiminde her türlü fitne ve tefrikadan uzak durduk. Bütün farklılıklarımızı unutarak bir olduk, birliğe koştuk. Beraberce oturduğumuz iftar sofraları, omuz omuza kıldığımız teravih namazları, paylaştıkça bereketlenen yardım faaliyetleriyle kardeşliğimizi pekiştirdik.

Kıymetli Kardeşlerim!

Şimdi, Ramazan'ın kazandırdığı güzelliklere sahip çıkma ve onları bütün bir seneye hatta ömre yayma zamanıdır. Hayatımızı disipline eden, kulluk bilincimizi tazeleyen ve maddi-manevi imkânlarımızı insanlığın iyiliği için seferber etmemize vesile olan Ramazan'ı milat kılma vaktidir. “Sana ölüm gelinceye kadar Rabbine ibadet et.”⁶ ayetiyle, son nefesimize kadar sorumluluğumuzun devam ettiğini hatırlatan Kur'an-ı Kerim'e uyma zamanıdır.

Muhterem Müslümanlar!

Ramazan'ın huzur ve şuurunu ömrümüze hâkim kılalım. Yüce kitabımız Kur'an'la bağımızı Ramazan'dan sonra da devam ettirelim. Ramazan'da olduğu gibi ailece camiye devam edelim ve mescitlerimizi mahzun bırakmayalım. Sevgimize, şefkatimize, ilgi ve desteğimize ihtiyaç duyan herkesin yanında olalım. Birlik ve beraberliğimizi zedeleyen, bizi birbirimize düşürerek zayıflatan söz ve davranışlardan ısrarla kaçınalım. Allah hepimize Ramazan'ın mirasına sahip çıkmayı, güzel ahlak ve ibadette daim olmayı nasip eylesin.

¹ Müslim, Salâtü'l-Müsafirîn, 216.

² Müminûn, 23/1-2.

³ Tirmîzi, Sıfatü'l-Kıyame, 35.

⁴ Nasr, 110/3.

⁵ Âl-i İmran, 3/103.

⁶ Hicr, 15/99.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْكِتَابُ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ
إِلَى صِرَاطٍ الْعَرَبِ الْحَمِيدِ ﴿١﴾ اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ...
وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

إِذَا مَاتَ الْإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَنْهُ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثَةٍ إِلَّا مِنْ صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ،

أَوْ عِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ، أَوْ وَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ

YAZ KUR'AN KURSLARI VE ÖNEMİ

Cumanız Mübarek Olsun Aziz Kardeşlerim!

Okuduğum âyet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyuruyor: “Elif Lâm Râ. Bu Kur'an, Rablerinin izniyle insanları karanlıklardan aydınlığa, mutlak güç sahibi ve övgüye lâyık, göklerdeki ve yerdeki her şey kendisine ait olan Allah'ın yoluna çıkarman için sana indirdiğimiz bir kitaptır...”¹

Okuduğum hadis-i şerifte ise Sevgili Peygamberimiz (s.a.s) şöyle buyuruyor: “İnsanoğlu ebediyete irtihal ettiği zaman amel defteri kapanır. Şu üç kişinin defteri ise kapanmaz ve bunlara sevap yazılmaya devam eder: Ardında sadakayı cariyeye, yani kalıcı bir hayır bırakan kişi. İlmini insanlığın hayır ve hizmetine sunan kişi. Kendisine hayır duada bulunan bir evlat yetiştiren kişi.”²

Kardeşlerim!

Yüce Rabbimiz, Âlemlere Rahmet Peygamberimiz (s.a.s) aracılığıyla insanlığa muhteşem bir kitap lütfetti. Bu kitap, bize yaratılışımızın hikmetini, varoluşumuzun gayesini öğretti. Hayatın imanla anlam bulacağını, insanın kulluk ile yüceleceğini haber verdi. Müminler, on dört asırdır bu kitabı zihin ve gönüllerine nakşetti. Ona sarsılmaz bir imanla, derin bir muhabbetle bağlandı. İşte bu kitap, hidayet rehberimiz ve kurtuluş reçetemiz olan Kur'an-ı Kerim'dir.

Aziz Müminler!

Kur'an-ı Kerim, Yüce Rabbimizin biz müminlere en büyük hediyesidir. Kur'an-ı Kerim, Sevgili Peygamberimiz (s.a.s)'in bize bıraktığı en yüce emanettir. Bu yüzden müminler olarak zihnimizi ve gönlümüzü onun ışıyla aydınlatırız. Günümüzü ve yarınımızı onun rehberliğinde inşa ederiz. Kur'an'ın rahmet yüklü mesajlarını, helal ve haramlarını göz aydınlığımız olan yavrularımıza da öğretmek için gayret gösteririz.

Zira biliriz ki çocuklarımız, Yüce Allah'ın bize en büyük emanetlerindendir. Onları kendini ve Rabbini bilen, sorumluluklarının farkında olan,

milletine ve insanlığa faydalı nesiller olarak yetiştirmek ise her anne babanın evladına karşı en önemli vazifesidir. Peygamberimiz (s.a.s)'in “**Hiç bir anne baba çocuğuna güzel terbiyeden daha kıymetli bir bağışta bulunmamıştır.**”³ hadisi gereği yavrularımıza iman ve İslâm'ı öğretmek, güzel ahlak ile mücehhez kılmak onlara bırakacağımız en büyük mirastır.

Kardeşlerim!

Hayırlı nesiller yetiştirmemize katkı sağlayacak, gözümüzün nuru evlatlarımızı Kur'an'la ve Peygamberimiz (s.a.s)'in örnek hayatıyla buluşturacak bir zaman dilimi daha başlıyor. Kur'an kurslarımız, 25 Haziran'da açılıp 17 Ağustos'a kadar devam edecek. “**Camide Çocuk Sesi, Vatanımın Neşesi**” şiarıyla camilerimiz, bu yıl da milyonlarca çocuğumuz için bir eğitim yuvasına dönüşecek.

Yavrularımız, Yüce Rabbimizi daha iyi tanıyacaklar. İman ve İslâm'ı tertemiz kalplerine nakşedecekler. Kur'an-ı Kerim'le ve Peygamberimizin örnek hayatıyla daha yakından tanışacaklar. Kur'an'ın istediği, Peygamberimizin de yaşayarak gösterdiği doğruluk ve dürüstlüğü, şefkat ve merhameti, sevgi ve saygıyı, hak ve adaleti, paylaşma ve yardımlaşmayı, kardeşlik ve muhabbeti, hâsılı ahlâkî değerleri daha derinden kavrayacaklar. Kitaplarla dost olmayı, okumanın değerini, ilmin önemini hissedecekler. İstiklalimizin sembolü camilerimizle buluşacaklar. Tevhidin gür sedası ezanlarımızı daha yakından duyacaklar. Körpe dimağlarını ve tertemiz fitratlarını kötülüklerden koruyacak ibadetleri öğrenecekler.

Kıymetli Müslümanlar!

Her bir camimizde açılacak yaz Kur'an kurslarını fırsat bilelim. Yavrularımızın bu kurslara katılmasına anne-babalar olarak öncülük edelim! Onları Kur'an'ın aydınlığından mahrum bırakmayalım. Kendimiz de çocuklarımıza örnek olacak şekilde Kur'an'ı okumak, anlamak, düşünüp ibret almak ve hayatımıza rehber kılmak için gayret gösterelim. Kitaplar ile ünsiyetimizi artıralım, okuma salonlarımız sayesinde ömrümüze huzur ve hikmet katalım. Yüce Kitabımızın ve Peygamber Efendimizin izinde hayatına yön veren nesiller yetiştirmek için gayret sarf edelim.

Hutbemi Hz. Peygamberin şu hadis-i şerifi ile bitirmek istiyorum: “**Sizin en hayırlınız, Kur'an'ı öğrenen ve öğretenidir.**”⁴

¹ İbrahim 14/1-2.

² Müslim, Vasiyyet, 14.

³ Tirmizi, Birr, 33.

⁴ Tirmizi, Fedâilü'l-Kur'an, 15

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

...وَلَا تَنَابَرُوا بِالْأَلْقَابِ يَنْسِ الْأَسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ

وَمَنْ لَمْ يَتَّبِعْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ.

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

إِنَّكُمْ تُدْعَوْنَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِأَسْمَائِكُمْ وَأَسْمَاءِ آبَائِكُمْ فَأَحْسِنُوا أَسْمَاءَكُمْ.

EVLADIN ANNE-BABA ÜZERİNDEKİ HAKLARINDAN BİRİ: GÜZEL İSİM

Cumanız Mübarek Olsun Aziz Kardeşlerim!

Peygamber Efendimiz (s.a.s) hayatın her aşamasında İslami değerlerin gözetilmesine önem verirdi. Zira o, bizlere kulluk şuurunu, nezaket ve zerafeti öğretmek üzere gönderilen bir Peygamberdi. Onun, hayatın her anını anlamlı kılmaya yönelik bu hassasiyeti, bir bebeğe isim koymada dahi kendini gösterirdi. Öyle ki iki güzide torununa güzel, zarif ve iyi anlamlarına gelen Hasan ve Hüseyin isimlerini vermişti. Bunu yaparken onları önce şefkatle kucaklayıp bağrına basmıştı. Ardından da sağ kulaklarına ezan, sol kulaklarına kâmet okumuştur. Hayırlı ve bereketli bir ömür geçirmeleri için minik yavrulara dua etmişti.¹

Kardeşlerim!

Peygamberimiz (s.a.s) okuduğu bu ezan ve kâmetle aslında bebeğin kulağına yaratılış gayesini fısıldıyordu. Ona imanı ve İslam'ı, hâsılı tevhide telkin ediyordu. Ömrü boyunca sadece Allah'a kul olması gerektiğini öğretiyordu. Allah Resulü (s.a.s) verdiği güzel ve anlamlı isimle de çocuğa bir istikamet çiziyordu. Hayatı boyunca hayrın ve iyiliğin hizmetkârı olmasını öğütüyordu.

Aziz Müminler!

Kur'an'ın ifadesiyle çocuklarımız, gözlerimizin nurudur. Kalplerimizin sürûrudur. Yüce Rabbimizin bizlere birer lütfu ve emanetidir. Kız ya da erkek fark etmez, dünyaya gelen her bebek özeldir, değerlidir. Allah onu yeryüzünün en şerefli varlığı, halifesi olarak yaratmış ve biz yetişkinlere emanet etmiştir. Salih bir kul, iyi bir insan olması için emek vereceğimiz bu yavru, kendine yakışır bir karşılamayı hak eder. Bu karşılamanın ilk adımlarından biri ona güzel bir isim vermektir.

Kardeşlerim!

Çocuk, anne kucağında dünya nimetlerini tatmaya başladığı gibi, adıyla da ebedi âleme

kadar uzanacak bir kimliğe kavuşur. Peygamber Efendimiz (s.a.s) şöyle buyurmuştur. “Siz kıyamet gününde kendi isimleriniz ve babalarınızın isimleriyle çağırılacaksınız. Öyleyse çocuklarınıza güzel isimler koyunuz.”²

Bu hadis-i şerif bizlere öğretmektedir ki, insan telaffuzu da anlamı da güzel olan isimlere layıktır. İnsanın bedeni, izzet ve onuru saygın olduğu gibi onun kimliğini ifade eden ismi de saygındır, hürmeti hak eder. İnsana ömrü boyunca hoşlanmayacağı bir isim vermek şöyle dursun onu kötü lakapla bir defa dahi olsun çağırmak dinimizce yasaklanmıştır. Yüce Rabbimiz “Birbirinizi kötü lakaplarla çağırmayın”³ buyurarak bizleri bu konuda uyarmıştır.

Muhterem Müslümanlar!

İsim bir inancın, bir medeniyetin, bir kültürün yansımasıdır. Kaynağını din-i mübin-i İslam'dan alan medeniyetimizin isme verdiği önem hepimizin malumudur. Geçmişten günümüze milletimiz, evlatlarına başta Peygamberimiz olmak üzere tarihimizde iz bırakan nice büyüklerimizin ismini vermeyi onur vesilesi saymıştır.

Geleneğimizde isim her şeyden önce kişiye insan olarak değerini, varlığının anlamını ve medeniyetini hatırlatan bir unsurdur. İsimde asıl olan sadece kulağa hoş gelmesi değildir. Bununla birlikte sahibini ahlaki olgunluğa, yüce bir karaktere ulaştıran bir mana taşımasıdır. Bu doğrultuda Peygamber Efendimiz, İslam inancıyla bağdaşmayan, insan şerefine yakışmayan, şiddet ve nefret içeren isimleri değiştirmiştir.

Kardeşlerim!

Çocuklarımıza Müslüman olduklarını her daim hatırlatacak, dini ve milli değerlerimize uygun, anlamlı isimler verelim. Onların beslenme ve eğitimlerinden sorumlu olduğumuz gibi güzel isimlere sahip olmalarından da sorumlu olduğumuzu aklımızdan çıkarmayalım. İnancımıza ve kültürümüze uymayan isimlerin yavrularımızın değer dünyalarını tahrip edeceğini unutmayalım. Evlatlarımıza verdiğimiz isimler, onlara ahlak, edep, şuur ve ideal aşılansın, bir pusula gibi ömürleri boyunca iyiliğe, güzelliğe, hayra davet etsin.

¹ Buhârî, Menâkıbü'l-ensâr, 45; Edeb, 109; Edebü'l-müfred, 286.

² Ebû Dâvûd, Edeb, 61.

³ Hucurât 49/11.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ﴿٦٧﴾ جَزَاءُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ
ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ.
وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

إِضْمَنُوا إِلَى سِتِّائٍ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَضْمَنَ لَكُمْ الْجَنَّةَ أَضْدَقُوا إِذَا حَدَّثْتُمْ وَأَوْفُوا إِذَا وَعَدْتُمْ
وَأَدُّوا إِذَا أَوْثَمْتُمْ وَاحْفَظُوا فُرُوجَكُمْ وَغُضُوْا أَبْصَارَكُمْ وَكَفُّوا أَيْدِيَكُمْ.

ALLAH'IN RIZASINA ULAŞTIRAN SALİH AMELLER

Aziz Müminler!

Resûlullah Efendimiz (s.a.s), bir gün ashâbıyla sohbet ederken “Bugün hanginiz oruç tuttu?” diye sordu. Hz. Ebu Bekir “Ben” diye cevap verdi. Ardından Peygamberimiz tek tek şu soruları sıraladı: **Bugün hanginiz bir kardeşinizin cenazesine katıldı? Bugün hanginiz bir fakirin karnını doyurdu? Bugün hanginiz bir hasta ziyaretinde bulundu?”**

Bu soruların her birine Hz. Ebû Bekir Sıddîk (r.a.) “Ben” diyerek olumlu cevap vermişti. Bunun üzerine Peygamber Efendimiz ashâbı nezdinde bizlere şu müjdeyi verdi: **“Bu güzel davranışlar kimde bulunursa, o mutlaka cennete girer.”**¹

Değerli Müslümanlar!

Yaratılış sebebimiz; her şeyden önce Cenab-ı Hakkı layıkıyla tanımak, O’na yürekten bağlanmak, O’nun emir ve yasaklarına uygun davranmaktır. Varlığımızın gayesi imanı ve salih ameli, iyiliği ve güzel ahlakı hayata hâkim kılmaktır. Bunun yolu ise Kur’an ve sünnete samimiyetle uymaktan geçer. Zira Kur’an ve sünnet hayat yolculuğumuzun en sağlam, en güvenilir, en esaslı rehberleridir. Bu yolculuğun sonunda rızasını kazanan kullarına Rabbimizin bir lütfu ve mükâfatı olan cennet vardır.

Kıymetli Kardeşlerim!

Bizi cennete götürecek hidayet yolunun ilk adımında iman vardır. Allah’ın varlığına ve birliğine iman edenler cennete ulaşacaktır. İman esaslarına gönülden bağlı kalanlar ebedi nimetlere kavuşacaktır. Bize düşen son nefesimize kadar imanımıza sadakat göstermek ve Rabbimize verdiğimiz kulluk sözüne sahip çıkmaktır. İmanımızı söz ve davranışlarımıza yansıtmak ve güzel amellerimizle diri tutmaktır. Nitekim Yüce Rabbimiz Kur’an-ı Kerim’de şöyle buyurmuştur: “Şüphesiz, iman edip, salih ameller işleyenler var ya; işte onlar yaratılanların en hayırlısıdır. Rableri katında onların mükâfatı, altından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları Adn cennetleridir. Allah onlardan razı olmuştur, onlar da Allah’tan razı olmuşlardır. İşte bu mükâfat Rabbine derin saygı duyanlara mahsustur.”²

Kardeşlerim!

Cennete giden yolun ikinci adımı ise salih amellerdir. Bize Rabbimizin rızasını kazandırmasını ümit ettiğimiz salih amellerin, yani iyi ve güzel davranışların, doğru ve anlamlı adımların sınırı yoktur. Kul olma bilinciyle söylenen her hayırlı söz, insan olma şerefine layık her güzel eylem, Allah’ın hoşnutluğunu amaçlayan her iyi niyet birer salih ameldir. Yeter ki samimiyet elden bırakılmasın. Yeter ki Allah rızası başka bir gayeye, beklentiye kurban edilmesin.

Kıymetli Kardeşlerim!

İbadetlerimizin her biri birer salih ameldir. Ancak cennete götürecek olan ibadet aynı zamanda bize güzel vasıflar kazandıran ibadettir. Namazımız bizi günah ve çirkin işlerden alıkoymalıdır. Orucumuz dilimizi kem sözlerden, elimizi, zihnimizi ve gönlümüzü kötülüklerden korumalıdır. Haccımız, teslimiyetimizi ve ümmet bilincimizi pekiştirmelidir. Zekâtımız, infakımız, kurbanımız dünya nimetlerinin esiri olmamak gerektiğini bize hatırlatmalıdır.

Aziz Müminler!

İmanı kemale erdiren ve mümini cennete ulaştıran en etkili yol ise güzel ahlakıdır. Mümin, anne-babasına, eşine, evladına, komşu ve akrabalarına, can taşıyan her bir varlığa şefkat ve merhamet gösterir. Eliyle, diliyle hiç kimseye zarar vermez. Çevresine güven telkin eder. Rabbimizin emrettiği şekilde dosdoğru olur; istikametten asla ayrılmaz. Zarar göreceğini bilse dahi yalan söylemez. Ahde vefa gösterir. Boş ve faydasız işlerle ömrünü israf etmez. Cennet yolunun yolcusu, hayatının her anında, her işinde sadece Allah’ın rızasını gözetir.

Kardeşlerim!

Bu Cuma vakti, kurtuluşa ermeyi, cennet ehli olmayı niyaz ederken her birimiz kendimizi hesaba çekelim. Şu soruları samimiyetle kendimize soralım: Rabbimizin emaneti olan ömrümüzü hangi yolda tüketiyoruz? Acaba yürüdüğümüz yol bizi cennete mi götürecektir? Yoksa cennetten mi uzaklaştıracaktır? Yaşantımızla bizi cennete götürecek bir köprü mü kuruyoruz? Yoksa cennetle aramıza duvarlar mı örüyoruz? Söz ve davranışlarımız, birer samimiyet eseri mi? Yoksa yapıp ettiklerimizi riya ve gösterişle heba mı ediyoruz?

Değerli Müminler!

Hutbemi Sevgili Peygamberimiz’in şu hadis-i şerifiyle bitiriyorum:

“Siz bana altı şey hususunda garanti verin, ben de size cennetin garantisini vereyim: Konuştuğunuzda doğru söyleyin. Söz verdiğinizde sözünüzü tutun. Size bir şey emanet edildiğinde ona riayet edin. İffet ve haysiyetinizi koruyun. Gözlerinizi haramdan sakının. Elinizi kötülükler uzatmayın.”³

¹ Müslim, Fedâilü’s-Sahâbe, 12.

² Beyyine, 98/7-8.

³ İbn Hanbel, V, 323.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿١٠٠﴾ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ
الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ
وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

الْمُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ وَالْمُؤْمِنُ مَنْ أَمِنَهُ النَّاسُ
عَلَى دِمَائِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ.

MİLLETÇE YENİDEN DOĞUŞ: 15 TEMMUZ

Cumanız Mübarek Olsun Aziz Müminler!

Üzerinde yaşadığımız vatan sadece bir toprak parçasından ibaret değildir. Ecdat diyarıdır. Şehitler emanetidir. Geleceğe sağlam adımlarla yürümek için bağrına yaslandığımız, uğruna canımızı verdiğimiz topraktır vatan.

Bizler tarih boyunca vatanımıza muhabbetle ve sadakatle bağlandık. Mukaddesatımız uğruna gözümüzü kırpmadan şehadete yürüdük. Çanakkale’de, Kurtuluş Savaşı’nda fakirlik ve imkânsızlık içinde benzersiz bir varoluş mücadelesi verdik. Fakat hiçbir zaman geri çekilmedik. İman dolu göğüslerimizi nice hayâsız akınlara siper ettik. Allah’ın inayeti ve yardımıyla, cesaretimizle, fedakârlığımızla büyük zaferler kazandık.

15 Temmuz gecesi, sabaha kadar okuduğumuz salalar, getirdiğimiz tekbirler, tesbihat ve yakarışlar, dünyanın dört bir tarafından milletimizin selameti için el açıp yalvaran mümin kardeşlerimizin dualarıyla birleşti. Milletçe tek yürek, yekvücut meydanlara aktık. Birlik ve beraberliğimize, istiklal ve istikbalimize karşı girilen hain saldırıya hep birlikte dur dedik. İmanımızdan ve vatan aşkıımızdan aldığımız o muazzam ruhla hain emelleri boşa çıkardık. Feraset, basiret ve sekînetimizle büyük bir felaketin eşiğinden döndük.

Aziz Müslümanlar!

Hutbemin başında okuduğum ayet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyuruyor: “Onlara, ‘Yeryüzünde fesat çıkarmayın’ denildiğinde, ‘Biz ancak ıslah edicileriz!’ derler. Şunu bilin ki, onlar bozguncuların ta kendileridir, lâkin anlamazlar.”¹

Kıymetli Müslümanlar!

15 Temmuz gecesi maruz kaldığımız işgal girişimi din kisvesine bürünmüştü. Suret-i haktan görünen ama batıla hizmet eden FETÖ Terör Örgütü, imanımızı, ahlaki hassasiyetimizi, peygamber sevgimizi, zekât ve sadakamızı, kurbanlarımızı hâsılı tüm dini değer ve kavramlarımızı istismar etti. Kendi menfaati uğruna milletimizin varlığına, birlik ve beraberliğine, ülkemizin geleceğine kast etti.

Bu hainler, evlatlarımızı ailelerinden kopararak yüreklerinden vatan sevgisini, ümmet şuurunu söküp

atmaya kalktı. Barış ve ıslah adı altında dini duyguları sömürerek aslında insanımızı bir güvensizlik girdabına sürükledi. Hâlbuki Peygamberimiz (s.a.s)’in ifadesiyle “Müslüman, elinden ve dilinden diğer Müslümanların güvende oldukları kişidir. Mümin, canları ve malları hususunda insanların kendisinden emin oldukları kişidir.”²

Değerli Müminler!

Bizim bir tek harfi bile değişmemiş kitabımız, hayatı bütün berraklığıyla bilinen Peygamberimiz, temel ilkeleri apaçık ortada olan bir dinimiz vardır. Rüyalarla, gizemlerle, sinsi planlarla bu dine aykırı sözde İslamî bir dünya kurgulamaya çalışanlar asla muvaffak olamayacaktır. Unutulmamalıdır ki, Allah ve Rasulü’nü anarak kirli emelleri uğruna dinimizi istismar edenlerin sonu daima hüsrandır. Bu hüsrân onları dünyada zillet, ahirette ise azap olarak yakalayacaktır.

Muhterem Müslümanlar!

15 Temmuz’u bir daha yaşamamak için bizlere düşen öncelikle din gibi yüce bir hakikati şahıslar üzerine bina etmemektir. Aklımızı, irademizi, vicdanımızı sorgulamaksızın bir başkasına teslim etmemektir. İslam’ı sahih kaynaklarından, iyi niyetli ve güvenilir ellerden öğrenmektir. Kur’an-ı Kerim ve Sevgili Peygamberimizin sünneti seniyyesi rehberliğinde yaşamaktır. Sahabe neslinden günümüze kadar Müslümanların büyük çoğunluğunun üzerinde yürüdüğü mutedil yolun dışında kalan bütün anlayışların sırat-ı müstakimden sapma anlamına geldiğini bilmektir. Bizi Allah’a kulluk yerine kendine kul olmaya çağırnlara itibar etmemektir. Yüzyıllar boyunca topraklarımızda oluşan ve dini hayatımızı ayakta tutan Anadolu irfanına sahip çıkmaktır.

Aziz Müminler!

Rabbimizin dualarımızı kabul ettiği bu icabet vaktinde hep birlikte niyazda bulunalım.

İlahî Yâ Rabbi! Dinimizin, devletimizin, milletimizin ve Âlem-i İslam’ın bekasını sarsacak her türlü dâhili ve harici beladan bizleri muhafaza eyle.

İlahî Yâ Rabbi! Fitne ateşiyle bizi yakmak isteyenlere, izzetimize, şerefimize ve kardeşliğimize göz dikenlere fırsat verme.

Birliğimize, dirliğimize, muhabbetimize gölge düşüren nifaktan, tefrikadan ve şiddetin her türlüşünden bizleri koru Allah’ım!

Sana inanan bu aziz millettten yardım ve inayetini, kuvvet ve rahmetini esirgeme Allah’ım!

Ya Rabbe’l-Âlemin! Bu aziz vatanın bekası uğruna can veren şehitlerimize rahmet, gazilerimize Şâfi isminle şifalar ve hayırlı ömürler ihsan eyle.

Onlara layık bir nesil olmayı bizlere nasip eyle Allah’ım!

¹ Bakara, 2/11-12.

² Tirmizi, İman, 12.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

خَيْرُ النِّكَاحِ أَيْسَرُهُ

DÜĞÜN ÂDÂBI

Cumanız Mübarek Olsun Aziz Kardeşlerim!

Peygamber Efendimiz, Medine'ye hicretinin ikinci yılında sevgili kızı Fâtıma'yla, amcasının oğlu Hz. Ali'yi evlendirmişti. Hz. Fâtıma'nın çeyizi, bir parça kadife, bir su tulumu ve içi güzel kokulu ızdır otuyla doldurulmuş bir yastıktan ibaretti. Hz. Fâtıma'nın mehri ve çeyizi gibi, düğün yemeği de gayet sade ve mütevaziydi. Buna rağmen o gün Peygamber kızının düğününe şahit olanlar, **"Biz, Fâtıma'nın düğününden daha güzel bir düğün görmedik."** demişlerdi.¹

Muhterem Müslümanlar!

Evlilik, Allah'ın emri, Peygamberimizin sünnetidir. Dünyada da ahirette de huzura, mutluluğa, berekete ve cennete ulaştıran kıymetli bir başlangıçtır. Resûl-i Ekrem'in ifadesiyle evlilik, "dinin yarısını korumaya" vesiledir.²

Evliliğin ilk adımı olan düğünlerimiz ise, sevdiklerimizin şahitliği ve güzel dilekleri eşliğinde gerçekleşen merasimlerdir. Düğünle yeni bir ailenin kurulduğu ilan edilir; iki ömür bir yuvada birleşir. Geleceğe dair umutlar güçlenir; sevinçler paylaşılır. Sağlıklı ve hayırlı nesiller ihسان etmesi, ülfet, muhabbet ve merhamet lütfetmesi için Allah'a dua edilir.

Aziz Kardeşlerim!

Her haliyle ümmetine örnek olan Sevgili Peygamberimiz (s.a.s), yeni evlenenlere **"Allah senin için bu düğünü mübarek eylesin."**³ diye dua etmiş, neşe ve mutluluk içinde yapılan düğünlerde meşru eğlenceye izin vermiştir. Ancak düğünlerin gösteriştten uzak, sade, samimi ve mutedil bir şekilde yapılması onun sünnetidir. Zira müminler için hayatın en önemli ölçülerinden biri aşırılıktan sakınmaktır. Kullukta, sevinçte, öfkede, üzüntüde, eğlencede daima dengeli olmalıdır.

Değerli Müminler!

Kur'an-ı Kerim, aile kurma konusunda müminlerin birbirine destek olmasını isterken, Peygamberimiz de evlenmeye niyet edenlere Allah'ın yardımcı olacağını müjdelemiştir. İslâm'da esas olan, evliliği kolaylaştırmaktır. Nitekim **"En bereketli nikâh, külfeti en az olanıdır."**⁴ şeklindeki nebevi

ilkeyi unutmak, çoğu zaman maddi ve manevi zararlara neden olmaktadır. Her aşamada gereğinden fazla yapılan düğün harcamaları, günümüzde de aileleri sıkıntıya sokmaktadır. Evlenmek isteyen gençler, düğün masraflarının makul ölçüleri aşması sebebiyle zorlanmakta, hatta evlilikten uzak durmaktadır. Düğünden sonra uzun süre borç ödemek, ailenin ilk yıllarını maddi sıkıntı ve huzursuzlukla geçirmesine sebep olmaktadır. Halbuki sadelikte asalet, tevazuda hikmet vardır.

Muhterem Müminler!

Allah Resulü (s.a.s.), yeni evlenen bir sahabiye **"Bir koyunla dahi olsa düğün yemeği ver."**⁵ şeklinde tavsiyede bulunmuştur. Ancak asıl maksadı dostlarımızı buluşturmak ve gönül almak olan düğün yemekleri, israf sofralarına, riya, gösteriş ve şatafata dönüşmemelidir. Nitekim düğün davetlerinde zengin-fakir ayrımı yapılmamasını emreden Peygamberimiz, zenginlerin davet edilip fakirlerin unutulduğu düğün yemeğini "en kötü yemek" olarak nitelendirmiştir.⁶

Kıymetli Müslümanlar!

Mümin olarak bizlere yakışan, nikâh, nişan, sünnet ve düğün merasimlerinde İslâm'ın çizdiği meşruiyet dairesinde hareket etmektir. Eğlenirken ölçülü ve dengeli olmak, İslâm'ın ilkelerinden ödün vermemektir. Yüce Rabbimizin **"Ey iman edenler! Allah'ın size helal kıldığı iyi ve temiz şeyleri siz kendinize haram kılmayın ve Allah'ın koyduğu sınırları da aşmayın. Zira Allah haddi aşanları sevmez."**⁷ ayetine gönülden uymaktır.

Mümin, 'çocukların mutluluğu' bahanesine sığınarak haramlar konusunda gevşeklik göstermez. Mutluluğu ararken aklı uyuşturan alkole, neşeyi hüzne çeviren silaha, mahremiyet sınırlarını ihlale tevessül etmez. Eğlenirken kimsenin hakkına girmez, çevresine rahatsızlık vermez. Allah'ın her an kendisini görüp gözettiğinin farkında olarak yaşar. O'na şükreder ve O'nun rızasına uygun davranır.

Kardeşlerim!

Sıklıkla düğün yaptığımız, yavrularımızı evlendirdiğimiz bu aylarda mutluluğumuza gölge düşürecek davranışlardan kaçınalım. Maddi tutkulara kapılmadan, zevk ve sefahate dalmadan, lüks ve israfın esiri olmadan düğün yapmaya dikkat edelim. Hayatın oyun ve eğlenceden ibaret olmadığını hatırlayalım. **"Kendileriyle huzur bulmamız için bizlere eşler yaratan, aramızda sevgi ve rahmet bağları var eden"**⁸ Allah'a şükretmek için düğünlerimizi birer vesile kılalım.

¹ İbn Mâce, Nikâh, 24.

² Beyhaki, Şuabü'l-İman IV, 382.

³ Müslim, Nikâh, 79.

⁴ İbn Hanbel, VI, 83.

⁵ Buhâri, Nikâh, 69.

⁶ Buhâri, Nikâh, 73.

⁷ Maide, 5/87.

⁸ Rum, 30/21.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا

وَلَا تَخْزَنُوا وَتَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

اللَّهُمَّ حَبِّبْ إِلَيْنَا الْإِيمَانَ وَزَيِّنْهُ فِي قُلُوبِنَا، وَكَرِّهْ إِلَيْنَا الْكُفْرَ، وَالْفُسُوقَ،

وَالْعِصْيَانَ، وَاجْعَلْنَا مِنَ الرَّاشِدِينَ

İMAN-AMEL İLİŞKİSİ

Aziz Müminler!

Resûlullah (s.a.s) bir gün bineğiyle giderken arkasında oturan Muâz b. Cebel'e "Yâ Muâz!" diye seslendi. Muâz, "Buyur yâ Resûlallah! Emret!" diyerek cevap verdi. Peygamberimiz tekrar, "Yâ Muâz!" diye seslendi. Muâz yine "Buyur yâ Resûlallah! Emret!" dedi. Bu durum üç defa tekrarlandı. Daha sonra Allah Resûlü şöyle buyurdu: "Kim kalbiyle tasdik ederek Allah'tan başka ilah olmadığına ve Muhammed'in Allah'ın Resûlü olduğuna şehâdet ederse Allah ona cehennemi haram kılar."¹

Değerli Müslümanlar!

Yüce Rabbimizin bizlere bahşettiği nimetlerin en başında iman gelmektedir. İman, Allah'ın varlığına ve birliğine, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine, ahiret gününe, kaza ve kaderin Allah'tan olduğuna gönülden inanmaktır. Rahmet Peygamberinin bize tebliğ ettiği tüm hakikatleri kalp ile tasdik, dil ile ikrar etmektir. Allah'a sadakat ve teslimiyetle bağlanmaktır.

Muhterem Müminler!

Her insan fıtrat üzere doğar. Fıtrat, insanın imana ve iyiliğe meyilli bir yaratılış özüne sahip olması demektir. Fıtratına uygun olarak iman, İslam'ı ve ihsanı seçenler tükenmez nimetlere nail olur. Allah (c.c), kendisine hakkıyla inanan ve güvenen kullarıyla daima beraberdir. Onları kollayıp gözetir, yalnız bırakmaz, onlara yardım eder.

İman, insanın hayatına anlam katar. Ona dünyada yaratılış gayesine uygun bir yaşama bilinci aşılar. Davranışlarını şekillendirir, fikir ve kararlarına yön verir. Zorluklar karşısında insanı kuvvetli, dayanıklı ve sabırlı kılar. Yalnızlığı, güçsüzlüğü ve ümitsizliği ortadan kaldırır. Nimetin kıymetini bilmeye ve şükrünü eda etmeye vesile olur.

Kıymetli Müminler!

Allah'a iman etmek, Peygamberimizin sünnetini hayatımızın her alanında yaşanılır kılmayı gerektirir. Mümini, "elinden ve dilinden emin olunan kimse"² olarak tarif eden Allah Resûlü (s.a.s.); ahde vefa göstermek, emanete riayet etmek, misafire ikramda bulunmak, konuştuğunda hayır söylemek gibi nice güzel hasleti imanın bir tezahürü olarak zikretmiştir. "Ey Allah'ın Resûlü, bana İslam hakkında öyle bir şey söyle ki, senden başka kimseye bu hususta soru sormama gerek

kalmasın" diyen bir sahabiye "Allah'a iman ettim de, sonra dosdoğru ol"³ cevabını vermiştir.

Kardeşlerim!

İmanımızı diri tutan salih ameldir; kemale erdiren ise güzel ahlaktır. Rabbimiz, iman edip rızasına uygun şekilde iyi, doğru ve güzel işler yapanları şöyle müjdelemektedir: "Erkek ya da kadın, kim mümin olarak salih amel işlerse, elbette ona hoş bir hayat yaşatacağız ve onların mükafatlarını yapmakta olduklarının en güzeliyle vereceğiz."⁴ Sevgili Peygamberimiz de "Müminlerin iman bakımından en olgun olanları ahlakı en güzel olanlarıdır."⁵ buyurarak iman ile ahlak arasındaki bağın vazgeçilemez olduğuna işaret etmiştir.

Aziz Müminler!

İman ve salih amel bizi ahirette Rahmân'ın rahmetine ulaştıracak en kıymetli sermayemizdir. Nitekim Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyrulmaktadır: "Rabbimiz Allah'tır deyip de istikamet üzere yaşayanlar, işte onların üzerine melekler şu müjdeyle inerler: Korkmayın, kederlenmeyin, size vaad olunan cennetle sevinin!"⁶

İmanını salih amel ve güzel ahlakla hayatına yansıtan her mümin Cenâb-ı Hakkın bu müjdesinin muhatabıdır. Yeter ki kul, canı gönülden Rabbine yönelsin

ve her durumda **حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ** "Allah bize yeter. O

ne güzel vekildir!"⁷ desin.

Aziz Müminler!

İman bir bütündür. İman esaslarından birini bile kabul etmemek inançsızlık anlamına gelir. Bu ise büyük bir felakettir. Çünkü inançsızlık kişiyi yaratılış gayesinden uzaklaştırarak anlamsız bir hayata sürükler. Yüce idealler uğruna fedakârlık yapma duygusunu zedeler. Eşi ve ortağı olmayan bir kudrete, o kudretin gönderdiği rehber, vadettiği hakikate, sonsuz bir yaşamın varlığına inanmayan huzuru ve mutluluğu yakalayamaz. Ahiret gününde ise Allah'ın rahmet ve inayetinden mahrum olur.

Kardeşlerim!

İmanımızın kıymetini bilelim. Öyle bir imana sahip olalım ki ruhumuzu yüceltsin, kulluğumuzu pekiştirsin, ahlakımızı güzelleştirsin, hevâ ve hevesimizin esiri olmaktan bizi korusun. Bu günümüzü olduğu kadar geleceğimizi de inşa etsin. Dünyamızı olduğu kadar ahiretimizi de mamur etsin.

Hutbemi Sevgili Peygamberimizin şu niyazıyla bitiriyorum: "Allah'ım! Bize imanı sevdire, kalplerimizi imanla süsle! Bize küfrü, itaatsizliği ve isyanı sevdirmeye, kerih göster! Bizi doğru yolda olanlardan eyle!"⁸

¹ Buhâri, İlim, 49.

² Nesâî, İman, 8.

³ Müslim, İman, 62.

⁴ Nahl, 16/97.

⁵ Tirmizî, Radâ, 11.

⁶ Fussilet, 41/30.

⁷ Al-i İmran, 3/173.

⁸ İbn Hanbel, III, 424.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا

إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

مَنْ أَكَلَ ثُومًا أَوْ بَصَلًا، فَلْيَعْتَزِلْنَا أَوْ لْيَعْتَزِلْ مَسْجِدَنَا، وَلْيَقْعُدْ فِي بَيْتِهِ

CAMI VE CEMAAT ADABI

Muhterem Müminler!

Âlemlere rahmet olarak gönderilen Sevgili Peygamberimiz (s.a.s.)'in dünyadaki son günüydü. O sabah, hastalığından dolayı mescide gidememişti. Evinin mescide bakan penceresini araladı ve sabah namazı kılan ashabını bir müddet seyretti. Ashâb-ı kirâmın, saf tutarak Hz. Ebû Bekir'in imametinde cemaatle huşu içerisinde namaz kıldıklarını görünce çok sevindi, tebessüm etti ve Rabbine şükretti.¹

Muhterem Müslümanlar!

Huzur ve güven vadederek bizleri toplayan cami, İslam'ın sembolü, birliğimizin ve dirliğimizin nişanesidir. Peygamber Efendimizin ifadesiyle camiler, “Allah katında en makbul mekânlardır.”² Ezanlarıyla insanlığı kurtuluşa çağıran, mihrabıyla küfre ve cehalete savaş açan, minber ve kürsüsüyle ilim ve hikmetin basamaklarında yücelten, omuz omuza saf tutan müminlerin kardeşliğini ve ümmet olma bilincini pekiştiren mukaddes bir yapıdır cami.

Cemaat ise; ibadet amacıyla Allah'ın huzurunda bir araya gelip namaz kılan Müminlerin ortak adıdır. Cemaat; medeniyetimizde yer etmiş, dinî bir kavramdır. Üzülerek ifade etmek gerekir ki, tüm dini değerlerimizi ve kavramlarımızı istismar eden bir örgüt, cemaat kavramını da çarpıtarak ve ayırmaya yol açacak şekilde kendine mal etmeye çalışmış, tevhit ve vahdetin sembolü olan bu kavramı, fitne ve fesatla, ayrılık ve ihanetle beraber anılır hale getirmiştir. Hâlbuki geleneğimizde cemaat olmak, tevhit bilinciyle kaynaşmak, vahdete ermek demektir. Birlikte dirliği elde etmektir. Bu yönüyle cemaat kelimesi kadın-erkek, yaşlı-genç, zengin-fakir, engelli-engelsiz toplumun her kesiminden, her yaştan ve her sınıftan Müslümanı içinde barındırır.

Değerli Müminler!

Camide bulunmanın ve cami cemaati olmanın bazı kuralları ve adabı vardır. Mümin, gönül dünyasını durulaştırmak için camiye giderken Allah Teâlâ'nın “Ey Âdemoğulları! Her mescide gidişinizde güzel ve temiz elbiselerinizi giyin ...”³ ayeti gereğince beden temizliğine dikkat eder,

güzelce abdestini alır. Kılık kıyafetinin hem temiz hem de namazın şartlarından olan setr-i avrete uygun olmasına özen gösterir. Camide cemaatle kılınan namazın yirmi yedi kat daha faziletli olduğunu haber veren⁴ Allah Resûlü'nün müjdesine nail olmak isteyen Müslüman, nahoş kokan yiyecekler yiyip camiye gelmenin sünnete aykırı olduğunu bilir.⁵ Güzel kokular sürünür. Hiçbir kardeşine rahatsızlık vermez, onların huşu içinde namaz kılmalarını engelleyen hal ve davranışlardan kaçınır. Kulluk görevini ifa ederken kul hakkına girmemeye özen gösterir. Sevgili Peygamberimizin cemaate yönelik şu uyarısını asla unutmaz. “**Dikkat edin! Hepiniz Rabbimize münâcât ediyorsunuz. Birbirinizi rahatsız etmeyin!...**”⁶

Kıymetli Müslümanlar!

Vaaz ve hutbeler, birer eğitim yuvası olan camilerin insanlığı imana, irfana, ahlaka davet eden sesleridir. Caminin ve cemaat olmanın adabı olduğu gibi hutbe dinlemenin de bir adabı vardır. Hutbe okunurken huşu içinde hatibi dinlemek dini bir gerekliliktir. Yanındakiyle konuşmak, başka şeylerle ilgilenmek, cep telefonu ile meşgul olmak hutbenin özünden uzaklaşmaya, mesajını kaçırmaya ve sevabından mahrum kalmaya sebep olur. Sevgili Peygamberimiz (s.a.s), bir müminin hutbe esnasında göstermesi gereken duyarlılığı şöyle ifade etmiştir: “**Cuma günü imam hutbe okurken konuşan arkadaşına: ‘Sus!’ desen bile hatalı bir iş yapmış olursun.**”⁷

Aziz Kardeşlerim!

Namazlarımızı cemaatle eda etmeye gayret göstererek camilerimizi canlı turalım. Resul-i Ekrem Efendimiz ile aydınlanan asr-ı saâdetde olduğu gibi, bugün de ailece camide olalım, çocuklarımızı camiye alıştıralım. Yaramazlıklarını bahane ederek onları camiden uzaklaştırmak yerine, caminin ve cemaat olmanın değerini anlatalım, adabını öğretilim. Kadın-erkek bütün Müslümanlar, gönülden bağlı olduğumuz camilerimize hürmette kusur etmeyelim. Vaaz ediliyor veya Kur'an-ı Kerim okunuyor ise can kulağıyla dinleyelim. Cuma namazının geçerlilik şartlarından biri olan hutbenin, namazın bir parçası olduğunu unutmayalım. İlgi ve alakamızı sadece hatibe ve hutbeye verelim. Sözün en güzelini dinleyip ona uyanlardan olalım. Her daim Allah'ın huzurunda ve ibadet halinde olduğumuzun idrakiyle yaşayalım.

¹ Buhârî, Ezân, 46, Müslim, Salât, 98.

² Müslim, Mesâcid, 288.

³ Araf, 7/31.

⁴ Müslim, Mesâcid 51.

⁵ Buhârî, İ'tisâm, 24.

⁶ Ebû Dâvûd, Tatavvü', 25.

⁷ Buhârî, Cum'a, 36.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومَهَا وَلَا دِمَافُهَا وَلَكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوَىٰ مِنْكُمْ

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

مَا عَمِلَ آدَمِيُّ مِنْ عَمَلٍ يَوْمَ النَّحْرِ أَحَبَّ إِلَى اللَّهِ مِنْ إِهْرَاقِ الدَّمِ

KURBAN, ALLAH'A YAKINLAŞMA VESİLESİDİR

Cumanız Mübarek Olsun Aziz Kardeşlerim!

Okuduğum ayet-i kerimede Yüce Rabbimiz kurbanlarımız hakkında şöyle buyuruyor: **“Onların ne etleri ne de kanları Allah’a ulaşır. O’na ulaşacak olan sadece sizin takvânızdır...”**¹

Okuduğum hadis-i şerifte ise Peygamber Efendimiz (s.a.s) şöyle buyuruyor: **“Âdemoğlu kurban bayramı günü Allah’a kurban kesmekten daha sevimli gelen bir amel işleyemez...”**²

Kıymetli Müslümanlar!

Hz. Âdem’den bu yana devam eden kurban uygulaması, bizi Allah’a yakınlaştıran ibadetlerden biridir. Kurbanın anlamı sadece bayram günlerinde hayvan kesmek değildir. Aksine kurban; sadakatin, Allah’a itaat ve teslimiyetin göstergesidir. Gerekğinde malımızı, canımızı ve bütün varlığımızı Allah yolunda feda etmenin sembolik bir ifadesidir. Bizler, her kurban bayramında, Hz. İbrahim ile oğlu İsmail’in Cenâb-ı Hakk’a mutlak teslimiyetlerinin hâtırasını tazeleriz. Hayatımızın böyle bir iman, teslimiyet ve samimiyet üzerine inşa edilmesi gerektiğini yeniden hatırlarız.

Kardeşlerim!

Kurban, her şeyden önce Rabbimizin rızasını kazanmak ümidiyle eda ettiğimiz bir ibadettir. Meşruiyeti Kur’an ve sünnetle sabittir. Nitekim Yüce Rabbimiz Kur’an-ı Kerim’de şöyle buyurmaktadır: **“Her ümmet için, Allah’ın kendilerine rızık olarak verdiği hayvanlar üzerine ismini ansınlar diye kurban kesmeyi gerekli kıldık...”**³ Sevgili Peygamberimiz (s.a.s) de hicri ikinci yıldan itibaren vefat edinceye kadar her yıl kurban kesmiştir.⁴

Muhterem Müslümanlar!

Kurban; Mümine Allah rızası uğrunda paylaşma, ihtiyaç sahibine el uzatma alışkanlığı kazandırır. Onu cimrilikten, dünya malının esiri olmaktan kurtarır. Komşuları, akrabaları, dostları hâsılı bütün müminleri birbirine bağlar ve kaynaştırır. Bizi, binlerce kilometre uzaktaki kardeşlerimizle yakınlaştırır, bütünleştirir, ümmet olmanın şuuruna erdirir.

Kurban; tokluğa hasret kalmış insanların sofrasına bir nebze de olsa katkı sunabilmektir. İnancı ne olursa olsun, muhtaç olan herkesin imdadına koşmaktır. Mazlumların sevincine, bayram neşesine vesile olmaktır. Dünyanın en ücra köşelerinde, adını dahî duymadığımız diyarlarda yaşayan, hiç görmediğimiz, tanımadığımız din kardeşlerimize uzattığımız bir iyilik elidir. Onlara bir kurban etinden ziyade ümit, güven ve muhabbet takdim edebilmenin adıdır.

Kardeşlerim!

Kurbanımızı paylaşmak bizim için ebedi mutluluğu ve huzuru elde etmenin kapısını aralar. Nitekim Sevgili Peygamberimiz (s.a.s) de, kurbanlarımızı ihtiyaç sahipleriyle paylaşmanın bizi gerçek anlamda kazançlı kılacağını haber vermiştir. Bir defasında, kestiği koyundan geriye ne kadar et kaldığını sormuş, Hz. Âişe validemizin kendilerine sadece bir kürek kemiği kaldığını söylemesi üzerine **“Ey Âişe! Desene bir kürek kemiği hariç hepsi bizim oldu”**⁵ buyurmuştur.

Aziz Müminler!

Diyanet İşleri Başkanlığımız, Türkiye Diyanet Vakfı ile birlikte çeyrek asırdır yurtiçi ve yurtdışında vekâlet yoluyla kurban kesim organizasyonu düzenlemektedir. Fedakâr ve cömert milletimizin emaneti olan kurbanlar, İslami usullere uygun şekilde kesilerek ülkemizdeki ve dünyanın dört bir yanındaki kardeşlerimize ulaştırılmaktadır. **“Kurbanını Paylaş, Kardeşinle Yakınlaş”** şiarıyla başlattığımız bu yılki vekâletle kurban organizasyonuna bağışlar Arefe günü akşamına kadar devam edecektir.

Kardeşlerim!

Biz inanıyoruz ki, verdiğimiz bir hisse kurban, binlerce belki milyonlarca dua olarak aziz milletimize geri dönmektedir. Yetimlere, gariplere, şehrin en ücra köşesindeki kimsesizlere, kamplardaki mültecilere gönül sofraları kurmak için biz de bu hayır kervanına katılalım. Bizden yardım bekleyen ümmeti yalnız bırakmamak için bu muhabbet yolculuğuna destek olalım.

Hutbemi Allah Resulü (s.a.s.)’in şu hadis-i şerifiyle bitiriyorum. **“Kim bir Müslüman’ın dünya sıkıntılarından bir sıkıntıyı giderirse, Allah da onun kıyamet günündeki sıkıntılarından birini giderir. Kim darda kalan bir kimsenin işini kolaylaştırırsa, Allah da dünya ve ahirette onun işlerini kolaylaştırır...”**⁶

¹ Hac, 22/37.

² Tirmizî, Edâhî, 1.

³ Hac, 22/34.

⁴ Tirmizî, Edâhî, 11.

⁵ Tirmizî, Sıfatü’l-kıyâme, 33.

⁶ Ebû Dâvûd, Edeb, 60.

إِنَّ الْمُصَّدِّقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضاً حَسَناً يُّضَاعَفُ

لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

إِنَّ ظِلَّ الْمُؤْمِنِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ صَدَقَتُهُ

SADAKA-İ CÂRIYE

Muhterem Müslümanlar!

Okuduğum ayet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyuruyor: “Şüphesiz ki sadaka veren erkeklerle sadaka veren kadınlar ve Allah'a güzel bir borç verenler var ya, verdikleri onlara kat kat ödenir. Ayrıca onlara çok değerli bir mükâfat da vardır.”¹

Okuduğum hadis-i şerifte ise Sevgili Peygamberimiz (s.a.s) şöyle buyurmaktadır: “Kıyamet günü müminin gölgesi, onun verdiği sadakadır.”²

Aziz Kardeşlerim!

Sahip olduğumuz bütün nimetler, Allah'ın bizlere ikramıdır. Rabbimizin emanetidir. Bu nimetler, hepimiz için aynı zamanda birer imtihan vesilesidir. Rabbimizin bizler için var ettiği nimeti O'nun rızası doğrultusunda kullanmak mümin olmanın³ ve takva bilincini kuşanmanın⁴ bir gereğidir. İyiliğe ulaşmanın olmazsa olmaz şartıdır. Nitekim Cenâb-ı Hak bu hususta şöyle buyurmaktadır: “Sevdiğiniz şeylerden Allah yolunda harcamadıkça iyiliğe erişemezsiniz. Ne harcarsanız Allah onu hakkıyla bilir.”⁵

Kıymetli Müminler!

Sadaka-i câriye; ardından nesiller boyunca istifade edilecek bir hayır bırakmaktır. Rabbimizin lütfu olan mal ve serveti ibadete dönüştürmektir. Bencilliği ve dünya hırsını bir kenara bırakarak cömertliği ve ihsanı tercih etmektir. Sahip olduklarımızı sadece kendimiz için harcayıp tüketmek yerine toplumun faydası için de kullanma erdemini göstermektir. Geçici dünya nimetlerini ebedi hayatı kazanmak için bir vesile kılmaktır. İyiliğimizin, infakımızın ve yardımlarımızın kalıcı olmasını, sevaplarının sürekli hale gelmesini sağlamaktır. Bu yönüyle aslında sadaka-i câriye, bugün olduğu kadar gelecekte de kendimize iyilik etmektir.

Yüce Rabbimiz Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyurmaktadır: “Hayır olarak ne harcarsanız, kendiniz içindir. Zaten siz ancak Allah'ın rızasını kazanmak için harcarsınız. Hayır olarak her ne

harcarsanız hiç hakkınız yenmeden karşılığı size tastamam ödenir.”⁶ O halde geleceği inşa eden her türlü iyilik hareketi, bu dünyaya olduğu kadar ahirete de yatırım yapmak anlamına gelir.

Aziz Kardeşlerim!

Sadaka-i câriye, zaman ve mekânla sınırlı olmaksızın hayır işleme gayretidir. Sadaka-i câriye, öldükten sonra bile amel defterini kapatmama arzusudur. Allah Resûlü (s.a.s) bu durumu şöyle dile getirmiştir: “İnsan ölünce üç şey dışında ameli kesilir. Sadaka-i câriye yani faydası kesintisiz devam eden hayır, kendisinden faydalanan ilim ve kendisine dua eden hayırlı evlat.”⁷

Kardeşlerim!

İslam medeniyeti asırlardır hayır ve hasenatın, iyilik ve ihsanın öncülüğünü yapmıştır. Ecdadımızın sadaka-i câriye niyetiyle inşa ettiği nice cami, çeşme, hastane, kütüphane, köprü ve okul bugün bizim hayatımızda iyiliği yaşatmaya devam etmektedir. Allah'a hamdolsun ki milletimiz bir yandan ecdat yadigarını korumanın diğer yandan da yarınlar kalıcı eserler bırakmanın idraki içindedir. Sadakati, samimiyeti, mutedil ve ferasetli bir harcamayı temsil eden sadaka-i câriye hususunda, insanımız daima duyarlı davranmıştır. Bu aziz milletin fedakâr ve cömert eli, sadece ülkemizde değil, dünyanın dört bir köşesinde iyilik dağıtmaktadır. İslam'ın şiarı olan ezanların yeryüzüne dalga dalga yayıldığı, ümmetin aynı kubbe altında, aynı safta omuz omuza namaza durduğu binlerce cami, milletimizin gayretiyle inşa edilmiştir. Sadakanın ve infakın bereketine gönülden inanan milletimiz, ne zaman dara düşse, bu camilerden yükselen dualarla desteklenmiştir.

Kıymetli Müslümanlar!

Birliğimizi, beraberliğimizi ve kardeşliğimizi pekiştiren camilerimiz, iyi günde olduğu kadar zor zamanda da bizleri buluşturan, yüreğimize iman, şehrimize eman dağıtan mübarek mekânlardır. Tarihi boyunca Allah'ın mescitlerini imar etmeyi şeref bilen milletimiz için camisiz, ezansız, vatansız ve bayraksız kalmamak en büyük niyazdır. Bugün de sizlerin, yurt içinde ve yurtdışında yapımı devam eden camilerimizi yardımsız bırakmayacağınıza olan inancımız tamdır. Umudumuz Peygamber Efendimizin müjdesine nail olmaktır: “Kim Allah rızası için bir mescit yapar veya yaptırırsa Allah da onun için cennette benzeri bir ev yapacaktır.”⁸

¹ Hadîd, 57/18.

² İbn Hanbel, IV, 233.

³ Bakara, 2/3.

⁴ Âl-i İmran, 3/134.

⁵ Âl-i İmran, 3/92.

⁶ Bakara, 2/272.

⁷ Müslim, Vasiyye, 14.

⁸ Müslim, Zühd ve rekâik, 44.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ
فَالْهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ
وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

إِنَّ أَوَّلَ مَا نَبْدَأُ مِنْ يَوْمِنَا هَذَا أَنْ نُصَلِّيَ، ثُمَّ نَرْجِعَ فَنَتَحَرَّ، فَمَنْ فَعَلَ فَقَدْ
أَصَابَ سُنَّتَنَا

KURBAN BAYRAMI Muhterem Müminler!

Hicret'in ikinci yılı, Zilhicce ayının onuncu günüydü. Peygamberimiz (s.a.s.), ashâbıyla birlikte ilk kez Kurban Bayramı'nı idrak edecekti. Allah adına kurbanlar kesilecek, Müslümanlar birlik ve beraberlik içinde bayramın huzuruna erecekti. Allah Resûlü, bayram sabahının bereketine nail olmaları, bayram namazının heyecanını yaşamaları, dua ve hutbeden feyiz almaları ümidiyle kadınların da bayram namazına gelmelerini emretmişti. Namazgâha varınca müminlere selâm verdi. Allah'a hamd ve senâ ettikten sonra ashâbına şöyle seslendi: **"Bugün ilk işimiz, bayram namazını kılmak, sonra dönüp kurban kesmektir. Kim böyle yaparsa, sünnetimize uymuş olur."**¹

Değerli Müslümanlar!

Hayatımızın en nadide günlerinden birinde, bu bayram sabahında Sevgili Peygamberimiz ve sahabe-i kiramın yaşadığı coşkuyu bizler de yaşıyoruz. Birlik ve beraberlik içinde bizleri kurban bayramına kavuşturan, Kâbe'nin gölgesi misali mescitlerde buluşturan Yüce Rabbimize hamd, âlemlere rahmet olarak gönderilen Sevgili Peygamberimize salât ve selâm ediyoruz.

Aziz Müminler!

Bayramlar, iman kardeşliğinin en ulvi noktaya ulaştığı mübarek günlerdir. Gönüllerdeki keder bulutlarını dağıtan, yüreklerimizi şükür güneşiyle ısıtan mutluluk zamanlarıdır. Dualarımızın kabulü, günahlarımızın affı, kulluğumuzun kemali için Allah Teâlâ'dan bizlere lütfedilmiş fırsat anlarıdır.

Nasıl ki, bir ay boyunca sabır göstererek oruç tutanlar için Ramazan Bayramı ilâhî bir ikram ise, Hz. İbrahim'in imanını, Hz. Hacer'in sadakatini ve Hz. İsmail'in teslimiyetini kuşanıp takva sahibi olanlar için de Kurban Bayramı öyle yüce bir ikramdır.

Kıymetli Müslümanlar!

Kurban her şeyden önce bir ibadettir. İbadette asıl olan ihlas ve samimiyettir. Yüce Rabbimiz Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyurmaktadır: **"Her ümmet için, Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiği hayvanlar üzerine ismini ansınlar diye kurban kesmeyi gerekli kıldık. İşte sizin ilahınız bir tek ilahtır. Şu halde yalnız O'na teslimiyet gösterin..."**²

Kurban Bayramı'nı idrak ederken ve kurbanlarımızı Rabbimize sunarken önceliğimiz O'nun rızasını elde etmektir. Peygamber Efendimiz, kurbanını bizzat kendisi

kesmiş, niyetini ve teslimiyetini şu ayetleri okuyarak dile getirmiştir.³

إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ
"Ben hakka yönelen birisi olarak yüzümü, gökleri ve yeri yaratan Allah'a döndüm ve ben müşriklerden değilim."⁴

قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ
أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ

"Şüphesiz benim namazım, kurbanım, hayatım ve ölümüm âlemlerin Rabbi olan Allah içindir. O'nun hiçbir ortağı yoktur. Ben bununla emrolundum ve ben Müslümanların ilkiyim."⁵

Muhterem Müminler!

Bu mübarek günleri sünnet-i seniyyeye yaraşır biçimde idrak etmek için hassas davranalım. Hazine değerinde olan bu nadide zamanların hakkını vermek için üzerimize düşen vazifeleri yerine getirelim. Öncelikle, Arefe günü sabah namazıyla başladığımız ve bayramın dördüncü günü ikindi namazıyla birlikte sona erecek olan teşrik tekbirlerini unutmayalım.

Adanmanın, arınmanın, Allah'a yaklaşmanın sembolü olan kurban, Rabbimizin bize emanetidir. Onu incitmeyelim. Şefkat ve merhamet, ihsan ve rikkat gösterelim. Usulünü bilmediğimiz bir uğraşın içine girerek, kesim esnasında kurbanı da kendimize de zarar vermeyelim.

"**Temizlik imanın yarısıdır**"⁶ buyuran Resûl-i Ekrem'in ümmeti olarak, kurban ibadetini yerine getirirken çevre temizliğine dikkat edelim. Kul hakkına girmeyelim.

Kurbanlarımızda komşunun, akrabanın, yoksulun, yetimin, muhtacın, muhacirin hakkı olduğunu; verdiğimiz kadar kazandığımızı; paylaştığımız kadar zenginleştiğimizi hatırlayalım.

Tatil bir ihtiyaç olsa da, bayram günlerini sadece tatil fırsatı olarak görmeyelim. Bayramların özü sıla-i rahimdir. Anne-babamız başta olmak üzere sevdiklerimizi sevindirelim. Sevincimize hastaları, yaşlıları, yalnızları, dargınları ortak edelim. Bir gönüle girmede, hayır dua almada, küslüğe son vermede yarışalım.

Aziz Müminler!

Bugün Kurban Bayramı'dır. Bugün kucaklaşma, affetme ve yenilenme günüdür. Uzak diyarlarda bayrama acı ve gözyaşı içinde giren mazlum ve mağdur kardeşlerimiz için umut olma günüdür.

Bu mübarek günde aziz milletimizin ve tüm İslam âleminin bayramını tebrik ediyorum. Allah'ın selamı rahmeti ve bereketi hepimizin üzerine olsun. Bayramımız merhamete, adalete, hidayete ve kurtuluşumuza vesile olsun.

¹ İbn Hanbel, IV, 283; Buhârî, İdeyn, 3, 15.

² Hac, 22/34.

³ Ebû Dâvûd, Dahâyâ, 3-4.

⁴ En'âm, 6/79.

⁵ En'âm, 6/162-163.

⁶ Tirmizî, Deavât, 86.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

جَاهِدُوا بِأَيْدِيكُمْ وَأَلْسِنَتِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ

GAYRET MÜMİNLERDEN, ZAFER ALLAH'TANDIR

Muhterem Müminler!

Okuduğum ayet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyuruyor: “Allah’a ve Resûlüne itaat edin, birbirinize düşmeyin, sonra gevşersiniz ve gücünüz elden gider. Sabırlı olun. Çünkü Allah sabredenlerle beraberdir.”¹

Okuduğum hadis-i şerifte ise Peygamber Efendimiz (s.a.s.) şöyle buyuruyor: “**Elinizle, dilinizle ve malınızla cihad edin.**”²

Kıymetli Müslümanlar!

Vatan, insanın huzur ve güven içinde yaşadığı, hür olmanın şerefini taşıdığı topraktır. Aynı cesaretle tarih yazanların, aynı değerler uğruna baş koyanların, aynı ideallerle geleceği inşa edenlerin yurdu. İzzetini ve istikbalini korumak için şehadet şerbeti içenlerin, gazi olup varlığından geçenlerin emanetidir vatan.

Ecdadımız, Allah’a olan imanları ve vatana olan sevdaları ile bu mukaddes toprakları asırlarca korumuş, zulme ve zalime karşı kahramanca mücadele etmiştir. Yegâne emeli, mabedinin göğsüne namahrem eli değdirmemek olan bu aziz millet, haysiyet ve onuruna hiçbir zaman halel getirmemiştir. Tarih boyunca nice Ağustos ayına damgasını vuran Malazgirt, Otlukbeli, Çaldıran, Mercidâbık, Moğaç, Sakarya ve Büyük Taarruz zaferleri buna şahittir.

Bu kutlu zaferler göstermiştir ki, gayret müminlerden, zafer Allah’tandır. O’nun rızasını kazanmak ve yeryüzünde iyiliği hâkim kılmak için çarpan yürekler asla esaret altına alınamaz. Hakka tapan milletimizin birlik ve beraberliğine göz dikenler, rezil ve zelil olmaya mahkûmdur. Yurdumuzun üstünde tüten en son ocak sönmeden bu bayrak inmeyecek, bu ezanlar dinmeyecektir.

Muhterem Müslümanlar!

Bugün de ülkemizi baskı altına alma ve İslam coğrafyasını kuşatma girişimleri karşısında zafer bilinci kuşanmamız gerekmektedir. Zafer bilinci,

zorluklar karşısında sabır ve sebat göstermektir. Kökü derinlerde olan ulu bir çınara benzeyen bu toplumu içten içe kemiren çekişmeleri, tartışmaları, ihtirasları bir kenara bırakmaktır. Kardeşliğimizi sarsmak ve muhabbetimizi bozmak isteyenlere karşı uyanık olmaktır.

Aziz milletimiz, dün en ağır şartlara rağmen yedi düveli dize getirdiği gibi, bugün de feraseti ve Allah’ın inayetiyle hainlere geçit vermeyecektir. Dün 15 Temmuz işgal girişimine göğsünü siper ettiği gibi, bugün de ekonomik ve teknolojik her türlü saldırıya korkusuzca karşı koymasını bilecektir. Nihayetinde hak ile bâtil arasındaki savaşın adı, zamanı, zemini ve şartları değişmiş olsa da değişmeyen tek bir gerçek vardır ki, o da;

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ

“Ey iman edenler! Eğer siz Allah’ın dinine yardım ederseniz O da size yardım eder, ayaklarınızı kaydırmaz.”³ ilâhî fermandır.

Aziz Kardeşlerim!

Milletimizin bekası uğruna, Allah’a olan sadakatimizi, teslimiyetimizi ve tevekkülümüzü pekiştirelim. Yüce Rabbimizin,

وَلَا تَهْوَوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

“Gevşeklik göstermeyin, üzüntüye kapılmayın. Eğer inanmışsanız şüphesiz en üstün olan sizsiniz.”⁴ ayetine gönülden bağlanalım. Maddi varlığımıza, manevi değerlerimize, el emeğimize, ürünümüze, yavrularımızın yarınlarına sahip çıkalım. Tutumlu olmaya, sade ve mutedil harcamaya, israftan uzak durmaya her zamankinden fazla özen gösterelim.

Kardeşlerim!

Tarih şahittir ki Cenab-ı Hak, dinini ve vatanını muhafaza etmeyi en ulvi görev bilen aziz milletimizi yardımsız bırakmayacaktır. Her kim mazlumun, mağdurun, mültecinin ve muhacirin yanındaysa, Allah’ın rahmet ve inayeti de onun yanında olacaktır.

Ey bu toprakları asırlardır Müslüman yurdu kılan, bu milleti şehadet ve gazilikle defalarca onurlandıran, şüheda evladı eyleyen Rabbimiz! Bizlere zafer bilinci kuşanmayı, maddi ve manevi her anlamda kenetlenmeyi, zorlukların üstesinden gelmeyi ve kardeşler olarak bu topraklarda ilelebed yaşamayı nasip eyle! AMİN.

¹ Enfâl, 8/46.

² Nesâî, Cihâd, 48.

³ Muhammed, 47/7.

⁴ Âl-i İmrân, 3/139.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَىٰ ثُمَّ

يُجْزَىٰهُ الْجَزَاءَ الْاَوْفَىٰ

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

مَا أَكَلَ أَحَدٌ طَعَامًا قَطُّ خَيْرًا مِنْ أَنْ يَأْكُلَ مِنْ عَمَلٍ يَدِهِ

ÇALIŞMAK, HAYATIMIZA BEREKET GETİRİR

Aziz Kardeşlerim!

Okuduğum âyet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyuruyor: “İnsan için ancak çalıştığı vardır. Şüphesiz onun çalışması ileride görülecektir. Sonra çalışmasının karşılığı kendisine tastamam verilecektir.”¹

Okuduğum hadis-i şerifte ise Resûl-i Ekrem (s.a.s) şöyle buyuruyor: “Hiç kimse kendi el emeğinin karşılığında daha hayırlısını yememiştir.”²

Değerli Müminler!

Rezzâk olan Rabbimiz, yediğimiz her lokmayı, içtiğimiz her yudumu, havayı, ekmeği, suyu bizlere lütfedendir. O, sonsuz ikram sahibidir. Bizler, “Yâ Rezzâk!” dediğimiz zaman bilir ve inanırız ki, Allah ruhumuzun da bedenimizin de gıdasını verendir ve O, rızkımıza kefiledir. Mümin olarak bize düşen, rızık elde etmek için helâl yollarla çalışmak, temiz ve nezih olan kazancın peşinde koşmaktır. Sevgili Peygamberimiz bu hususu şöyle dile getirmiştir: “Hiç kimse Allah’ın kendisine takdir ettiğini elde etmeden ölmeyecektir. Öyleyse Allah’ın emirlerine karşı gelmekten sakının ve rızkınızı güzel yoldan isteyin. Helâl olanı alın, haramdan kaçının.”³

Kardeşlerim!

İnsanlığa rehber olarak gelen peygamberler de terzilik, marangozluk, çiftçilik, ticaret gibi çeşitli mesleklerle meşgul olmuşlar, kimseye yük olmadan kendileri ve aileleri için helâl rızık temin etmişlerdir. Alın teri ve göz nuruyla çalışmak, helâl kazanç endişesi gütmek, helâlinden üretilen helâl yolda harcamak peygamberlerin sünnetidir.

Cenab-ı Hak, Kur’an-ı Kerim’de tüm insanlığa şu çağrışı yapar:

يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا

“Ey insanlar! Yeryüzündeki şeylerin helâl ve temiz olanlarından yiyin...”⁴

Muhterem Müslümanlar!

Çalışmak, hayatımıza huzur ve bereket getirir. Allah’ın verdiği aklı, bedeni ve yüreği kullanarak, O’nun razı olacağı işlerde çalışmak, kul için şereftir. Mümin, sürekli kendini yenilemeli, “iki günü eşitse zararda olduğunu” bilmelidir.

Dinimiz, tembelliği, sorumsuzluğu, çalışmadan kazanmayı hedefleyen her türlü sahtekârlık girişimini yasaklar. Toplumun ahlâkî değerlerini hiçe sayarak güven ve huzurunu bozan rüşvet, tefecilik, stokçuluk, karaborsacılık ve alışverişte hile gibi haksız kazanç yollarına kesinlikle izin vermez. Nitekim Peygamber Efendimiz (s.a.s.), “Sizden birinizin organını alıp dağa giderek bir bağ odun getirip satması ve böylece Allah’ın onun itibarını koruması, bir şey verip vermeyecekleri belli olmayan kimselerden dilenmesinden daha hayırlıdır.”⁵ buyurmuştur.

Kıymetli Kardeşlerim!

Kur’an-ı Kerim’de “Allah’ın sana verdiğinden ahiret yurdunu ara, dünyadan da nasibini unutma...”⁶ buyrulur. Müslüman, bu ilâhî uyarıya dikkat ederek dünya için ahiretini feda etmemeli, ahiret için de dünyasını terk etmemelidir. Çalışma hayatında dürüstlük, adalet, hakkaniyet gibi erdemleri yaşatmalı, maişetini temin etmek için çabalarken kulluk şuurundan da uzaklaşmamalıdır.

Hutbemi, müminleri tarıf eden şu âyet-i kerime ile bitiriyorum: “Onlar, ne ticaret, ne de alışverişin kendilerini Allah’ı anmaktan, namaz kılmaktan ve zekât vermekten alıkoyamadığı insanlardır. Onlar, gözlerin ve gönüllerin dehşetle sarsılacağı bir günden korkarlar.”⁷

¹ Necm, 53/39-41.

² Buhâri, Büyû, 15.

³ İbn Mâce, Ticâret, 2.

⁴ Bakara, 2/168.

⁵ Buhâri, Zekât, 50.

⁶ Kasas, 28/77.

⁷ Nûr, 24/37.

TARİH : 07.09.2018

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ

اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ...

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

الْمُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ، وَالْمُهَاجِرُ

مَنْ هَجَرَ مَا نَهَى اللَّهُ عَنْهُ

HİCRET

Cumanız Mübarek Olsun Aziz Kardeşlerim!

Cenâb-ı Hakk'ın lütuf ve inayetiyle önümüzdeki Salı Muharrem ayının ilk gününe ulaşmış, hicrî 1440 yılını yaşamaya başlamış olacağız. Hicretin yıldönümü olan bu başlangıcın, milletimize ve İslâm âlemine hayırlar getirmesini Yüce Rabbimizden niyaz ediyorum.

Kıymetli Müminler!

Fahr-i Kâinat Efendimizin risaletini kabul etmeyen müşrikler, ona ve müminlere her türlü zulmü, baskı ve işkenceyi reva görmüştü. Artık Mekke'de nefes almalarının imkânsız hâle geldiği bir anda, Yüce Allah müminlere dinlerini özgürce yaşayabilecekleri, ibadetlerini kolayca yerine getirebilecekleri huzurlu bir şehre, Medine'ye göç etme izni verdi. Önce müminlerden bir kısmı yola çıkmış, ardından da Peygamberimiz, sadık dostu Hz. Ebû Bekir ile birlikte Medine'ye hicret etmişti.

Muhterem Müslümanlar!

İslâm tarihinin bu şerefli yolculuğu, keyfi bir göçü değil, hakkın ve hakikatin yeryüzüne hâkim olması için imkân arayışını simgeler. Hicret; Allah'a iman, sadakat ve teslimiyetin, sabır ve sebatın göstergesidir. Hicret; Allah'ın rızası, insanlığın huzur ve barışı için sahip olduğu her şeyden vazgeçen fedakâr bir muhacirin, kendisine kucak açan cömert bir ensara kavuşmasıdır.

Kur'an-ı Kerim'de bu zahmetli ve bereketli yolculuğun kardeş kıldığı muhacir ve ensar şöyle müjdelendir: "İslâm'ı ilk önce kabul

eden muhacirler ve ensar ile iyilikle onlara uyanlar var ya, Allah onlardan razı olmuş, onlar da Allah'tan razı olmuşlardır..."¹

Kıymetli Kardeşlerim!

Hicret, Asr-ı Saadet'te yaşanmış ve bitmiş bir hadise değildir. Bugün de nice Müslüman, yurdundan ve yuvasından gözyaşları ile ayrılarak yollara düşmekte; kendisine ensarlık yapacak iyilik timsali insanlara sığınmaktadır. Bizlere düşen ise, hicretin yıldönümünde bu gerçeği bir defa daha hatırlayarak zulmün ve adaletsizliğin sona ermesi için gayret göstermektir.

Ayrıca hicret, her türlü fenalığı arkasında bırakarak, kötülükten uzaklaşarak iyiliğe ve hayra doğru adım atmaktır. Nitekim Sevgili Peygamberimiz (s.a.s.) hicretin bu manevi boyutuna şöyle işaret etmektedir: "**Müslüman, elinden ve dilinden diğer Müslümanların zarar görmediği kişidir. Muhacir ise, Allah'ın yasaklarını terk eden kimsedir.**"²

Aziz Müminler!

Hicrette asıl olan samimiyettir, halis niyettir. Hicretin mayası, Allah'a bağlılık ve Resûlullah'a olan muhabbetir. Mümin, arkasında bıraktığı acı günlere rağmen iman ve umutla hayata tutunduğu zaman muhacir olur. Muhacir de harama sırtını dönüp ısrarla helâlin izini sürdüğü zaman hicretin manasını keşfeder.

Muhterem Müslümanlar!

Yeni bir hicrî yıla girerken Müslümana yaraşan, geçmişin muhasebesini yaparak geleceği tanzim etmektir. İsyandan itaate, gûnahtan tövbeye, gösterişten tevazua, ayrılıktan vahdete, düşmanlıktan kardeşliğe, cehaletten ilme, kötülükten iyiliğe hicret etmektir.

Geliniz! Hicreti andığımız bu mübarek cuma vaktinde, zalimlerin zulmünden kaçarak yurdunu, yuvasını terk etmek zorunda kalan muhacir kardeşlerimize ensar olalım. Hayat yolculuğumuzu kâmil bir iman, salih bir amel ve güzel bir ahlakla mamur etmeye bir daha niyet edelim. Yönümüz, yolumuz, hicretimiz daima Allah'a ve Resûlüne olsun.

¹ Tevbe, 9/100.

² Buhârî, İmân, 4.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَأَنْ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ

بَيْنَكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ...

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

وَلَا تَحَسَّسُوا، وَلَا تَجَسَّسُوا، وَلَا تَحَاسَدُوا، وَلَا تَدَابَرُوا، وَلَا

تَبَاغَضُوا، وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا

MUHARREM AYI VE ÂŞÛRÂ GÜNÜ

Aziz Müminler!

Allah'ın yarattığı aylar, günler, geceler arasında çok kıymetli kazanç mevsimleri vardır. Halen içinde bulunduğumuz Muharrem ayı da müminlerce ganimet ve fırsat bilinmesi gereken kıymetli bir zaman dilimidir. Hicri yılın ilk ayı olan Muharrem, ilâhî feyz ve bereketin, huzur ve güvenin başlangıcıdır.

Kıymetli Müslümanlar!

Muharrem ayı, savaşmanın haram kabul edildiği dört aydan biridir. Yüce Rabbimiz Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyurmaktadır. “Doğrusu Allah’a göre ayların sayısı, Allah’ın gökleri ve yeri yarattığı günkü yazısına uygun olarak on ikidir; bunlardan dördü haram aylardır. İşte doğru olan hesap budur...”¹ Peygamber Efendimiz (s.a.s.) de “Ramazan ayından sonra en kıymetli oruç Allah’ın ayı olan Muharrem ayında tutulan oruçtur”² hadisi şerifiyle, bu ayın manevi bereketine işaret etmiştir.

Muhterem Kardeşlerim!

Önümüzdeki hafta Perşembe günü idrak edeceğimiz Muharrem ayının onuncu günü, Âşûrâ günüdür. Resûl-i Ekrem (s.a.s.), “Âşûrâ günü tutulan orucun, bir önceki yılın günahlarına kefaret olmasını Allah’tan ümit ediyorum”³ buyurmuş, Âşûrâ gününe, Muharrem’in dokuzuncu veya on birinci gününü de ekleyerek iki gün oruç tutmayı müminlere tavsiye etmiştir.⁴

Kıymetli Müslümanlar!

Âşûrâ günü, aynı zamanda tarihimizde ve hafızalarımızda derin bir hüznün yer etmiştir. Bu elim günde, Sevgili Peygamberimizin torunu ve Hz. Ali ile Hz. Fatıma’nın gözünün nuru olan Hz. Hüseyin Efendimiz, yanında bulunan yetmişden fazla Müslüman ile birlikte Kerbelâ’da şehit edilmiştir. Kerbelâ, Allah ve Resûlüne iman edip, Ehl-i Beyt sevgisini gönüllerine nakşedenlerin ortak acısı, yürek sancısıdır. Bu menfur hadiseyi gerçekleştirenler, mezheb ve meşreb farkı gözetmeksizin, istisnasız bütün Müslümanların vicdanlarında mahkûm olmuşlardır.

Bugün de nice İslam beldesi acı ve gözyaşıyla yoğrulmuş adeta birer Kerbelâ’ya dönmüştür. Kardeşlerimiz zulme uğrarken, masum kadın ve çocuklar hayattan koparılırken bizlere düşen, Kerbelâ’yı doğru anlamak ve haksızlıklar karşısında Hz. Hüseyin misali bir duruş sergilemektir.

Kardeşlerim!

Hız. Hüseyin, Kur'an-ı Kerim'i ve Rahmet Peygamberinin şerefli sünnetini kendine rehber edinmiştir. Zulme rıza göstermemiş, adaletsizliğe seyirci kalmamıştır. Kendisine yapılan telkinlere itibar etmeyerek hakkın, hakikatin, huzur ve barışın yeryüzüne hâkim olması için yola çıkmıştır. Böylelikle kıyamete kadar bütün insanlığa onurlu bir mücadelenin eşsiz örneğini sunmuştur.

Muhterem Müminler!

Kur'an-ı Kerim'de Cenab-ı Hak, “Şüphesiz bu benim dosdoğru yolumdur. Buna uyun; başka yollara sapmayın; sonra onlar sizi Allah’ın yolundan ayırır...”⁵ buyurmaktadır. Allah Resûlü (s.a.s.) de bizlere şöyle nasihatte bulunmaktadır. “Birbirinizin eksikliğini bulmaya çalışmayın, birbirinizin özel ve mahrem hayatını araştırmayın, birbirinize haset etmeyin, birbirinize sırtınızı dönmeyin, birbirinize kin ve nefret beslemeyin. Ey Allah’ın kulları! Kardeşler olun!”⁶

O halde, geliniz! Irk, dil, mezheb ve meşreb farklılıklarının arkasına sığınarak kardeşliğimizi hedef alanlara, coğrafyamızda yeni Kerbelâ’lar yaşanmasını arzulayanlara karşı uyanık olalım. Hz. Hüseyin Efendimiz gibi iyilerin ve iyiliklerin yanında, kötülerin ve kötülüklerin karşısında olalım; hakkı ve hakikati ayakta tutalım. İslam’ın aydınlığında buluşan gönüllerimizle, birliğe, dirliğe, vahdete koşalım.

Başta Hz. Hüseyin ve Kerbelâ’da şehit olan Ehl-i Beyt olmak üzere, mukaddesatımız uğruna can veren bütün şehitlerimize selam olsun. Makamları âlî, mekânları cennet olsun.

Kıymetli Kardeşlerim!

Pazartesi günü okullar açılıyor, yeni bir eğitim-öğretim yılı başlıyor. Yeni eğitim-öğretim yılının geleceğimizin umudu olan öğrencilerimize, onları yarınlara hazırlayan öğretmenlerimize hayırlar getirmesini Yüce Rabbimden niyaz ediyorum. Cenâb-ı Hak çocuklarımıza zihin açıklığı, öğretmenlerimize başarılar ihsan eylesin.

¹ Tevbe, 9/36.

² Tirmizî, Savm, 40.

³ Tirmizî, Savm, 48.

⁴ İbn Hanbel, I, 240.

⁵ En’âm, 6/153.

⁶ Buhârî Edep, 57.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ
وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

إِنَّ لِلَّهِ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ اسْمًا، مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا، مَنْ أَحْصَاهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ

ALLAH'IN GÜZEL İSİMLERİNDEN MÜMİNLERE MESAJLAR

Aziz Müminler!

Bizler, sabah ve akşam namazlarından sonra Haşr sûresinin son üç ayetini okuruz. Allah'ın varlığını, birliğini, yüceliğini hatırlar, en güzel isimleriyle O'nu tesbih ederiz. Peygamberimiz (s.a.s)'in sabah ve akşam bu ayetleri okuyanlara meleklerin dua edeceği müjdesine nail olmaya çalışırız.¹

Kıymetli Müslümanlar!

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

“Allah’tan başka hiçbir ilah yoktur” şeklindeki tevhid ilkesiyle başlar. Her insana, bu hakikati gönülden kabul etmesi ve Allah’a samimiyetle bağlanması gerektiğini öğretir. عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ Rabbimiz, gizli ve aşikâr olanı, görüleni ve görülmeyeni hakkıyla bilendir. Rahmân’dır; dünyada bütün insanlara karşı çok şefkatlidir. Rahîm’dır; âhirette ise sadece müminlere merhamet edendir.

Mümin, Allah'ın kendisini her an ve her yerde gördüğünün, her türlü niyetini bildiğinin farkında olarak yaşar. Çünkü o, Rabbinin kendisine şah damarından daha yakın olduğuna inanmıştır.²

Aziz Kardeşlerim!

Allah Teâlâ, isimleri ile kendisini bize şöyle tanıtır.

يُوعِي الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهِمِّنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ Rabbimiz, Melik’tir; mülkün gerçek sahibidir. Varlık da O’nundur, yokluk da. Elimizdeki nimetleri bize emanet eden O’dur. Mümin, sahip olduğu her nimetin kendisine verilen bir emanet olduğu şuuruyla hareket eder. Mal ve mülkün, makam ve mevkiin, şan ve şöhretin esiri olmaz. Aksine gün gelip nimetin hesabını vereceğine olan inancıyla, emanete riayet eder.

Yüce Allah Kuddûs’tür; her türlü noksanlıktan uzaktır. Mutlak kemal sahibidir. O, Selâm’dır; esenlik, huzur ve barışın kaynağıdır. Mümin de, başta ailesi olmak üzere hayatının her alanında huzur ve sükûnetin hâkim olması için gayret gösterir.

Allah Teâlâ, Mümin’dir; güven veren, kendisine güvenenleri korkudan emin kılandır. Gönülünü açanlara iman bahşedendir. Müheymin’dir; her şeyi görüp gözetendir. Dünyanın türlü sıkıntıları karşısında el açıp yalvaracağımız, sığınağımız, dayanağımız O’dur.

O, Aziz’dir; yegâne galip, izzet ve şanın asıl sahibidir. Cebbâr’dır; murat ettiğini her durumda icra eden, yaraları saran, dertlere derman olan O’dur. Mütekebbir’dir; büyüklük ancak kendisine yaraşan, büyüklükte eşi olmayandır. O’nun karşısında herkes acizdir. سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ Her türlü eksiklikten münezze olan Rabbimizin eşi ve benzeri yoktur.

Muhterem Müslümanlar!

Haşr sûresinin son ayetinde Yüce Rabbimiz şöyle buyurur: هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ Allah, istediğini istediği surette, hiçbir örneği olmadan yaratandır. Varlıkların şekil ve özelliklerini tayin edendir. Mümin, son nefesine kadar Rabbinin lütfettiği tertemiz fitrata sahip çıkar. Allah nezdinde asıl değerli olanın görünüş, mal, mülk değil, iman-ı kâmil, kalb-i selîm, amel-i salih ve güzel ahlak olduğunu bilir. Gönülünü kin, nefret, fitne ve haset gibi kötülüklerden uzak tutar.

لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى En güzel isimler O’nundur. Bizler

en güzel isimleriyle Allah’a yakarıшта bulunuruz. Peygamberimiz (s.a.s), “Allah’ın doksan dokuz ismi vardır. Kim bu isimleri öğrenip gereğiyle amel ederek sayarsa cennete girer.”³ buyurmuştur. Rabbimizin Esmâ-i Hüsnâ’sının anlamını idrak edip gereğiyle amel etmek hepimizin gayesi olmalıdır.

يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ Göklerde ve

yerde ne varsa hepsi Allah’ı tesbih eder, yüceltir. O, mutlak güç, hüküm ve hikmet sahibidir. Bizlere düşen de hem dilimizle hem de rızasına uygun hal ve davranışlarımızla Yüce Rabbimizi tesbih etmek, O’na boyun eğmektir.

Kıymetli Kardeşlerim!

Allah’a imanın gereği, O’na hiçbir şeyi ortak koşmamak, O’ndan başka hiçbir gücün önünde boyun eğmemektir. Allah’a teslimiyetin bir göstergesi olan kulluk görevlerini asla ihmal etmemektir.

Bu mübarek cuma vaktinde hep birlikte Allah’a gönülden niyaz edelim ve diyelim ki: Rabbimiz! Bizleri sana hakkıyla inanan, İslam’a samimiyetle bağlanan, Haşr Sûresinde öğrettiğin hakikatleri anlayan ve yaşayan kullarından eyle! Kur’ân-ı Kerim’in rehberliğinden, Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed Mustafa (s.a.s)’in örneğinden bizleri bir an olsun mahrum bırakma!

Ya Rabbi! Şehâdeti arzulayarak canlarından vazgeçmeyi göze alan ve gazilik payesi ile şereflenen kahraman gazilerimize sağlık, afiyet ve huzur dolu bir ömür ihsan eyle!

Din, vatan ve mukaddesat uğruna canını feda eden aziz şehitlerimize rahmet eyle!

¹ Tirmizî, Fedâilü’l-Kur’ân, 22.

² Kâf, 50/16.

³ Buhârî, Şürût, 18.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ

الْمُسْلِمِينَ

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

...أَحَبُّ الْبِلَادِ إِلَى اللَّهِ مَسَاجِدُهَا

CAMİLER VE DİN HİZMETİNE ADANMIŞ ÖMÜRLER

Cumanız Mübârek Olsun Aziz Kardeşlerim!

Alemlere rahmet olarak gönderilen Sevgili Peygamberimiz (s.a.s), Medine'ye hicretinin ardından ilk iş olarak bir mescit inşa ettirdi. Mescid-i Nebevî adıyla bildiğimiz bu mescidin hemen bitişiğinde kimsesiz fakir sahâbîlerin barınması için bir de gölgelik yaptırdı. Suffe adı verilen bu gölgelikte kalanlar, vakitlerinin büyük kısmını Resûlullah (s.a.s) ile birlikte geçirip ondan İslâm'ı öğreniyorlardı. Bir gün Peygamber Efendimiz mescide girdiğinde ashâbının iki ayrı halka halinde oturduğunu gördü. Bu halkaların birinde Kur'ân okunuyor ve dua ediliyordu. Diğerinde ise ilim öğrenen ve öğretenler vardı. Sevgi ve rahmet dolu bakışlarla bir müddet onları izleyen Peygamberimiz, **"Her biri hayır üzeredir. Şunlar Kur'an okuyorlar ve Allah'a dua ediyorlar. Allah dilerse onların istediklerini verir, dilerse vermez. Bunlar ise ilim öğreniyor ve öğretiyorlar. Ben de muallim olarak gönderildim"** buyurdu ve ilimle meşgul olanların yanına oturdu.¹

Muhterem Müslümanlar!

Asr-ı Saâdetten bugüne mescit ve camilerimiz hem Allah'a ibadet edilen hem de ilim ve hikmet öğrenilen şerefli mekânlardır. Allah katında en makbul yerler olan camiler,² içinde Rabbimizin adını andığımız, kulluğumuzu, dualarımızı, niyazlarımızı O'na arz ettiğimiz mukaddes yerlerdir. Camilerimiz; dil, renk, ırk, makam, mevki farkı gözetmeden mümin gönülleri birleştirir, birliğimizi pekiştirir, imanımızı ve istiklalimizi simgeler. Minâreleri tevhîdin sembolü, ezanları şehâdetin temeli, mihrap, kürsü ve minberleri hak ve hakikatin sesi, safları huzur ve güvenin teminatıdır.

Aziz Müminler!

Ecdadımız başta imam hatiplik olmak üzere cami görevlerini yürütenlere; minberden, mihraptan,

kürsüden dîn-i mübîn-i İslâm'a hizmet edenlere "Hademe-i Hayrat" yani hayra hizmet edenler ismini layık görmüştür.

Hademe-i hayrat; ömürlerini din hizmetine vakfetmiş insanlardır. Samimiyetle çalışıp yaptıkları iyiliğin karşılığını sadece Allah'ın rızasında arayanlardır. Şehrin manevi hayatına yön veren müftüler, okudukları ezanlarla insanlığı kurtuluşa çağıran müezzinler, mihraba geçtiğinde namaza önderlik eden imamlar, minber ve kürsüden İslâm'ın dosdoğru yolunu öğreten vaizlerdir. Çocuklarımızı Yüce Kitabımızla ve Peygamberimizin örnek hayatıyla buluşturan, **"En hayırlılarınız Kur'an'ı öğrenen ve öğretenlerinizdir"**³ şeklindeki nebevi iltifata mazhar olan Kur'an kursu öğreticilerimizdir. Rabbimizin **"Allah'a çağırان, salih amel işleyen ve 'Kuşkusuz ben Müslümanlardanım' diyenden daha güzel sözlü kimdir?"**⁴ müjdesine nail olmaya çalışan hocalarımızdır.

Onlar, hayatımızın her safhasında yanı başımızda olanlardır. Çünkü onlar, doğduğumuzda ezan ve kâmetin ilahi muştusunu kulağımıza okudular. Çocukluğumuzun en unutulmaz anlarında, bir yol gösterene en çok ihtiyaç duyduğumuz gençlik çağımızda bize rehber oldular. Vatan borcumuzu ödemek için yola çıktığımızda, yuva kurmaya adım attığımızda, nihayet ebedi yolculuğa uğurlanırken dualarıyla hep yanımızda oldular.

Muhterem Müminler!

Her yıl 1-7 Ekim tarihleri Camiler ve Din Görevlileri Haftası olarak kutlanmaktadır. Bu yıl "Camiler ve Din Hizmetine Adanmış Ömürler" temasıyla kutlanacak olan hafta boyunca camilerin medeniyetimizdeki yeri ve önemi üzerinde durulacak, din hizmetine emek vermiş örnek şahsiyetler hatırlanacaktır. Aziz milletimizin cami ve Kur'ân kurslarımızın ihyâsı için gösterdiği destek ve fedakârlıklar hayırla yâd edilecektir.

Aziz Müminler!

Bu vesileyle geçmişten günümüze camilerimizin maddi ve manevi îmarı için gayret gösteren hocalarımızdan ve kardeşlerimizden ahirete irtihal edenlere Yüce Allah'tan rahmet, hayatta olanlara sağlıklı ve huzurlu bir ömür diliyorum. Rabbim bizlere de hademe-i hayrat olmayı, insanlığa hayırlı hizmetler sunmayı nasip eylesin!

¹ İbn Mâce, Sünnet, 17.

² Müslim, Mesâcid, 288.

³ Tirmizî, Fedâilü'l-Kur'ân, 15.

⁴ Fussilet, 41/33.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ خَمْسٌ: رَدُّ السَّلَامِ، وَعِيَادَةُ الْمَرِيضِ، وَاتِّبَاعُ الْجَنَائِزِ،

وَرِجَابَةُ الدَّغْوَةِ، وَتَشْمِيتُ الْعَاطِسِ.

CENAZE ÂDÂBI: AHİRET YOLCUSUNA SON VAZİFELER

Cumanız Mübarek Olsun Aziz Kardeşlerim!

Okuduğum âyet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyuruyor: **“Her can ölümü tadacaktır. Sonra bize döndürüleceksiniz.”**¹

Okuduğum hadis-i şerifte ise Peygamber Efendimiz (s.a.s) şöyle buyuruyor: **“Müslüman’ın Müslüman üzerindeki hakkı beştir: Selâmını almak, hastalandığında ziyaretine gitmek, cenazesine katılmak, davetine icabet etmek ve aksırdığında ona rahmet dilemek.”**²

Aziz Müminler!

Hayat, ilahi bir lütuf olduğu gibi ölüm de kaçınılmaz bir hakikattir. Dünyaya gelen her insan kendisine takdir edilen ömrü yaşayacak ve sonunda mutlaka ölecektir. İnsan nerede olursa olsun, ne kadar kaçarsa kaçsın, ne kadar çare ararsa arasın, ölüm onu muhakkak yakalayacaktır.³ Dünyadan, anadan, babadan, yardan, evlattan ayrılış gibi görünse de aslında ölüm, mümin kulların Cenab-ı Hakkın huzurunda sevdikleriyle yeniden buluşmalarının adıdır. Allah’a karşı kulluk vazifelerini yerine getirenler için huzur ve mutlulukla dolu yeni ve ebedî bir hayatın başlangıcıdır.

Kıymetli Müslümanlar!

Mümin olarak kardeşlerimizi ahiret hayatına uğurlarken yapmamız gereken dini ve insani birtakım sorumluluklarımız vardır. Bunların başında, ölüm döşeginde olan kardeşimizi yalnız bırakmamak, son nefesine kadar ona yarenlik etmek, duyacağı şekilde kelime-i tevhid getirerek bu ikrar ile ruhunu teslim etmesine yardımcı olmak gelir. Allah Resûlü (s.a.s) bir hadislerinde **“Ölmek üzere olanlarınıza ‘Allah’tan başka ilah yoktur’ sözünü telkin ediniz”**⁴ buyurmuştur.

Aziz Müminler!

Sevdiğini kaybedenin kalbinde hüznün, gözünde yaş olur. Nitekim Sevgili Peygamberimiz de henüz bebek olan oğlu İbrahim’i kaybettiğinde gözyaşı dökmüştür. Ama ölümün ibret dolu gerçekliğiyle karşılaştığı o anda Peygamber Efendimizin dilinden şu sözler dökülmüştür: **“Göz yaşarır, kalp mahzun olur. Fakat biz Rabbimizin razı olacağı şeylerden başkasını söylemeyiz. Vallahi, Ey İbrâhim, biz senin ölümünden dolayı gerçekten üzgünüz.”**⁵

Ölümü de hayatı da yaratan Allah’tır. Mümine düşen acısı ne kadar taze ve büyük olursa olsun feryat, figan, isyan etmeden, bir gün inşallah cennette buluşmak ümidiyle Allah’ın emrine rıza göstermek, O’ndan sabr-ı cemil niyaz etmektir. Yüce Rabbimizin **“Biz Allah’a**

aidiz ve sonunda O’na döneceğiz”⁶ ilahi hitabına olan inanç, gönüllerin acısına merhem, kalplerin hasretine ilaçtır.

Muhterem Müslümanlar!

Ölenin ardından yapılması gereken vazifelerden biri de onun teçhiz ve tekfinidir. Bir kişi öldüğünde yakınları, dostları, komşuları ve diğer Müslümanlar haberdar edilir. Cenazesi mahremiyete dikkat edilerek özenle yıkanır ve kefenlenir. Cenazeyi en yakın akrabası veya onun görevlendireceği ehil kişiler yıkar. Ölenin borcu varsa mümkünse namazı kılınmadan önce geride bıraktığı mallardan ödenir, vasiyeti varsa bekletilmeden en kısa zamanda yerine getirilir.

Aziz Müminler!

Ölen kardeşimizin cenaze namazına katılmak, fânî dünyadan ebedî hayata uğurlarken Rabbimizden onu bağışlamasını dilemek, yerine getirmemiz gereken bir diğer dini vecibemizdir. Allah Resûlü (s.a.s), **“Cenaze namazı kıldığınız zaman ölen kimseye samimiyetle dua ediniz”**⁷ buyurmuştur.

Hüzünler paylaşıldıkça azalır. Ölenin yakınlarına taziye de bulunmak, sabır ve metanet dilemek iman kardeşliğinin bir gereğidir. Taziye geciktirilmemeli, başsağlığı dilerken ölenin yakınlarını üzecek söz ve davranışlardan kaçınılmalıdır. Sevgili Peygamberimiz (s.a.s) bir hadislerinde **“Ölülerinizin iyiliklerini anınız, kötülüklerini zikretmekten kaçınınız”**⁸ buyurmuştur.

Muhterem Müminler!

Hüzün ve kayıp yaşayan cenaze sahiplerinin, ayrıca telaşa ve zahmete girerek taziye için gelenlere yemek hazırlayıp sunması uygun değildir. Akraba ve komşuların cenaze sahiplerine ve misafirlere ikramda bulunmaları ise sünnettir. Nitekim Mûte savaşında amcasının oğlu Câfer’in şehit olduğu haberi gelince Sevgili Peygamberimiz (s.a.s), **“Câfer’in ailesi için yemek hazırlayın, çünkü başlarına kendilerini meşgul edecek bir hâl geldi”**⁹ buyurmuştur.

Kıymetli Müslümanlar!

Resûl-i Ekrem (s.a.s) **“Lezzetleri yok edeni, yani ölümü çokça hatırlayın”**¹⁰ buyurur. O halde ölümün vaaz veren, nasihat eden ve uyaran bir dili vardır. Cenaze merasimleri, ölene dua etmemize vesile olduğu kadar, kendimize bakmamıza ve hayatımızı gözden geçirmemize de imkân tanır. Bir gün gelecek ömür sermayemiz tükenecek, zerre miktarı da olsa her amelimiz karşılığını görecektir.

Müminler olarak bizler, Rabbimize karşı daima hüsn-i zanda bulunuruz. O’nun affını, mağfiretini ve merhametini bekleriz. Ölümün imanlı gönüllerimize ebedî baharın umudunu bırakacağına inanırız. Ancak bununla beraber İslam’ın dosdoğru yolundan ayrılmamak, hayatımızı istikamet üzere yaşamak için gayret sarf ederiz. İşte o zaman ölüm bize Allah’tan gelen bir vuslat selamı ve sonsuz barış yurduna açılan kapı olur.

¹ Ankebût, 29/57.

² Buhârî, Cenâiz, 2.

³ Nisa, 4/78; Cum’a, 62/8.

⁴ Müslim, Cenâiz, 2.

⁵ Müslim, Fedâil, 62.

⁶ Bakara, 2/156.

⁷ Ebû Dâvûd, Cenâiz, 54, 56; İbn Mâce, Cenâiz, 23.

⁸ Ebû Dâvûd, Edeb, 42; Tirmizî, Cenâiz, 34.

⁹ Tirmizî, Cenâiz, 21.

¹⁰ Nesâî, Cenâiz, 3.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاتَّقُوا يَوْمًا تُزْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

فَإِنَّ حَقَّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يَشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا فَإِنَّ حَقَّ الْعِبَادِ عَلَى اللَّهِ إِذَا

فَعَلُوا ذَلِكَ أَنْ يُدْخِلَهُمُ الْجَنَّةَ

CENÂB-I HAK, HER HAK SAHİBİNE HAKKINI VERMİŞTİR

Aziz Müminler!

Peygamber Efendimiz, hicretten sonra muhacir ile ensarı kardeş ilan etmişti. Aralarında manevi kardeşlik bağı kurduğu sahabiler arasında Selmân-ı Fârisî ile Ebu'd-Derdâ da vardı. Ebu'd-Derdâ, İslam'la şereflendikten sonra Allah'a ibadet dışında hiçbir şeyle meşgul olmamaya karar vermişti. Ticareti bırakmış, hatta ailesini dahi ihmal etmeye başlamıştı. Onun bu durumuna şahit olan Selmân, kardeşi Ebu'd-Derdâ'yı şu sözlerle uyardı: **"Rabbinin senin üzerinde hakkı vardır. Nefsinin senin üzerinde hakkı vardır. Ailenin senin üzerinde hakkı vardır. Şu halde her hak sahibine hakkını ver!"** Ebu'd-Derdâ, Selmân'ın bu sözlerini Peygamber Efendimize aktarınca Allah Resûlü (s.a.s), **"Selmân doğru söylemiş"**¹ buyurdu.

Muhterem Müslümanlar!

Hakkın kaynağı Allah'tır. O, yerin ve göğün maliki, her şeyin sahibidir. Bizleri yoktan var eden, bizlere sayısız nimetler bahşedendir. Dolayısıyla hakkına en fazla riayet etmemiz gereken de O'dur. Peygamber Efendimiz (s.a.s), Rabbimize karşı sorumluluğumuzu ve bu sorumluluğu yerine getirdiğimizde elde edeceğimiz mükâfatı şöyle haber vermiştir: **"Allah'ın kulları üzerindeki hakkı, kendisine hiçbir şeyi ortak koşmamaları ve O'na ibadet etmeleridir. Bunu yaptıkları takdirde kulların Allah üzerindeki hakkı ise Allah'ın onlara azap etmemesi, onları cennetine koymasıdır."**²

Kıymetli Müminler!

Allah Teâlâ, kendine kulluğun hemen ardından varlık sebebimiz olan anne babamızın hukukuna dikkat çekmiş ve şöyle buyurmuştur: **"Rabbin, kendisinden başkasına asla ibadet etmemenizi ve anne babanıza iyi davranmanızı emretti. Eğer onlardan biri, ya da her ikisi senin yanında yaşlanırsa, sakın onlara 'öf!' bile deme; onları azarlama; onlara tatlı ve güzel söz söyle."**³

Anne babaların çocukları üzerinde hakları olduğu gibi çocukların da anne baba üzerinde hakları vardır. Onları helal lokmayla beslemek, dinine bağlı, vatanına, milletine, insanlığa faydalı, güzel ahlaklı bireyler olarak yetiştirmek çocuklarımızın bizim üzerimizdeki hakkıdır. Nitekim Allah Resûlü (s.a.s) bir hadislerinde şöyle buyurmaktadır: **"Hiçbir anne baba, çocuğuna güzel terbiyeden daha kıymetli bir bağışta bulunmamıştır."**⁴

Değerli Müslümanlar!

Din, ırk ve cinsiyet farkı olmaksızın her insanın hayat hakkı vardır. Allah'ın çizdiği sınırlar dışında hangi gerekçeyle olursa olsun bir cana kıyılması, kadınların, çocukların, masumların yaşama

haklarının ellerinden alınması çok büyük vebaldir. Rabbimiz, bu hususta şöyle buyurur: **"Kim bir mümini kasten öldürürse cezası, içinde devamlı kalmak üzere cehennemdir. Allah ona gazap etmiş, onu lanetlemiş ve onun için büyük bir azap hazırlamıştır."**⁵

Muhterem Müslümanlar!

Dinimize göre; sadece insanlara değil, hayvanlara da şefkat ve merhametle yaklaşmalıyız. Hayvanlara eziyet etmenin, hayat haklarını hiçe saymanın ahiretteki neticesi hüsrandır. Nitekim Rahmet Peygamberi (s.a.s), bir kediye hapsedip aç kalarak ölmesine sebep olan bir kadının bu zulmü yüzünden cehenneme gireceğini⁶ buna mukabil susamış bir köpeğe su içiren bir adamdan Allah Teâlâ'nın hoşnut olup onu bağışladığını⁷ haber vermiştir.

Aziz Müminler!

Hak ve hakikatin kitabı olan Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyrulur: **"Takva sahiplerinin mallarında yardım isteyenlerin ve yoksulların belli bir hakkı vardır."**⁸ Malında ihtiyaç sahiplerinin de hakkı olduğu bilincini taşıyan bir mümin, fakire, yoksula, yetime, kimsesize yardım etmekte bir an bile tereddüt etmez. Harcamalarında ölçülü hareket eder. İsrâf ve gösterişten kaçınır. Sadeliği ve kanaatkârlığı tercih eder. Bir lokma ekmekte bile yeryüzü sakinlerinin hakkı olduğunu bilir.

Kıymetli Müminler!

İçinde yaşadığımız topluma karşı da sorumluluklarımız vardır. Bunları yerine getirmek, kul hakkı kadar kamu hakkını da gözetmek hepimizin vazifesidir. Zira hak ihlalleri bir toplumda huzura ve kardeşliğe yönelen en ciddi tehdittir. Şiddete göz yummak, çevreyi kirletmek, trafik kurallarına uymamak, kaçak elektrik kullanmak, stokçuluk yapmak, kamu malına zarar vermek gibi davranışların sonu toplumsal gerilim ve kayıptır. Peygamber Efendimiz bu kaybın ahirete uzanan boyutunu şöyle anlatır: **"Âhiret gününde ne altın ne de gümüş para vardır. Bu nedenle haksızlık yapanın iyilik ve sevapları varsa bunlardan alınıp hak sahibine verilir. Şayet sevabı yoksa mağdur ettiği kişinin günahlarını yüklenir."**⁹

Kardeşlerim!

Allah'a döndürüleceğimiz, herkese hak ettiği karşılığın tam olarak verileceği ahiret gününe hazırlanalım. Hakka girmekten, hakkımız olmayanı talep etmekten, hakları sahiplerinden esirgeyerek zulmetmekten Allah'a sığınalım. Samimi bir kul, hürmetkâr bir evlat, şefkatli bir anne baba, vefakâr bir eş olalım. Yaratılanı Yaratandan ötürü sevelim ve merhamet edelim.

¹ Buhârî, Savm, 51.

² İbn Hanbel, V, 239.

³ İsrâ, 17/23.

⁴ Tirmizî, Birr ve sıla, 33.

⁵ Nisa, 4/93.

⁶ Buhârî, Bed'ü'l-halk, 16.

⁷ Buhârî, Müsâkât, 9.

⁸ Zâriyât, 51/19.

⁹ Tirmizî, Sıfatü'l-kıyâme, 2.

مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ

لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ يُحِبُّ الطَّيِّبَ تَطِيفُ يُحِبُّ النَّظَافَةَ

MADDİ VE MANEVİ ARINMA: TEMİZLİK

Muhterem Müslümanlar!

Yüce Allah Kur'an-ı Kerim'de, mümini maddeten ve manen temizleyen abdest, gusül ve teyemmümü emrettikten sonra şöyle buyurmuştur: **"Allah size herhangi bir güçlük çıkarmak istemez, fakat O sizi tertemiz kılmak ve üzerinizdeki nimetini tamamlamak ister ki şükredesiniz."**¹

Okuduğum hadis-i şerifte Peygamberimiz Hazreti Muhammed Mustafa (s.a.s) şöyle buyuruyor: **"Allah her türlü noksanlıktan, kusurdan münezzehtir, davranışlarında, sözlerinde nezih olan kullarını sever; temizdir, temiz kullarını sever."**²

Aziz Müminler!

Temizlik; maddi ve manevi anlamda kirden arınmak, pak ve nezih hale gelmektir. Rabbimizin bizlere emanet olarak verdiği bedeni, iman ile huzura kavuşmuş kalbi duru tutmaktır. Temizlik hem sağlıklı bir hayatın kaynağı hem de mümini kötülükten alıkoyan namaz gibi kıymetli bir ibadetin ön şartıdır.

Kıymetli Müslümanlar!

İslam; maddi ve manevi her türlü temizliğe teşvik eden bir fitrat ve hayat dinidir. Kâinat daimi bir yenilenme ve arınma içindedir. Yeryüzündeki bütün canlılar, fitratları gereği temiz olmaya çalışır. Ancak temizlik hususunda, eşref-i mahlûkat olan insanoğlunun bütün canlılar içinde ayrı bir yeri ve sorumluluğu vardır. Nitekim doğayı kirleten de, temiz tutacak olan da odur.

Değerli Müminler!

Temizlik bir yönüyle maddi kirlere arınmadır. Vücudumuzun sıhhati, iç âlemimizin huzuru temizlikte saklıdır. İnsan olmanın onuruna yakışan vücut temizliği, ağız ve diş bakımı maddi temizliğin başında yer alır. Sevgili Peygamberimiz de ümmetine zor gelmeyeceğini bilse her namaz vaktinde misvakla ağız temizliğini emredecek³ kadar bu konuyu önemsemiştir.

Kıymetli Müslümanlar!

Peygamberimiz (s.a.s), Hira mağarasında geçirdiği inziva döneminden sonra vahiy alarak risâletle görevlendirildiği zaman **"Elbiseni tertemiz tut. Her türlü pislikten uzak dur"**⁴ emrini almıştır. Önemli olan elbiselerin eski olması değil kirli olmamasıdır. Camilere kirli elbise ve çoraplarla gelmek, nahoş kokularla kardeşlerimize rahatsızlık vermek doğru bir davranış

değildir. Mümin, hangi ortamda bulunursa bulunsun temizliğin, zarafetin ve ferahlığın timsali olmalıdır. Allah Resûlü, üzerinde kirli elbiseler bulunan bir adama rastlayınca, **"Bu adam elbisesini yıkayacak bir şey bulamamış mı?"**⁵ diye buyurmuştur.

Beden ve elbise temizliğinin yanı sıra çevre temizliğine dikkat etmek, müminlere namazgâh kılınan yeryüzünün tamamını temiz tutmak dini ve insani bir görevdir. Tabiatla yüzyıllarca kalan ve zehir saçan plastik ve benzeri atıkları rastgele savurmak yerine geri dönüşüm kutularına atmak, çevre ahlakına uygun davranmak gelecek nesillerimize karşı sorumluluktur.

Muhterem Müminler!

Temizlik aynı zamanda insanın manevi kirlere kurtulması anlamı taşır. Bu yönüyle temizlik, müminin İslâm'la aydınlanan kalbini karanlıktan, kirden, pastan uzak tutmasıdır. Gönlünü kibir, riya, haset, yalan, cimrilik gibi hastalıklardan arındırması; tevazu, dürüstlük, cömertlik, merhamet, edep gibi güzel hasletlerle donatmasıdır. Ruhunun aynası, kalbinin tercümanı olan dilini kaba ve yüz kızartıcı sözlerden, terbiye dışı konuşmalardan, yalan ve iftiralardan beri kılmasıdır. Göz, kulak, el, ayak gibi azalarını kötülüklerden ve haramlardan korumasıdır. Her işinde helal olana yönelmesidir. Hata ve yanlışlarından tövbe ederek günah yükünden kurtulmasıdır. Yüce Rabbimiz Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyurmaktadır: **"Tövbe edenler, ibadet edenler, hamd edenler, dünyada yolcu gibi yaşayanlar, rûkûa varanlar, secde edenler, iyiliği teşvik edip kötülükten alıkoyanlar, Allah'ın sınırlarını gözetenerler; işte o müminleri müjdele!"**⁶

Aziz Müminler!

İmanımızın gereği temiz ve nezih olmaktır. Dinimizin emri olan maddi ve manevi temizlik kaidelerine dikkat edelim. Ne vücudumuzu bakımsız bırakıp dağınık olalım, ne de bakımlı olmak adına aşırılıklara meyledelim. Dünya ve ahiret saadetini uman müminler olarak temizliğin ve güzel ahlakın örneği olalım. Etrafımıza dış görünüşümüzle umut; söz ve davranışlarımızla huzur ve güven verelim. Temizliğimiz imanımızın delili olsun. İçimiz dışımız, etrafımız tertemiz olsun.

Kıymetli Müslümanlar!

Diyanet İşleri Başkanlığımız, aziz milletimizin desteğiyle yurtiçinde ve yurtdışında nice camiler inşa etmektedir. Âl-i cenap milletimizin dün olduğu gibi bugün de camilerin yapımına katkı sağlayacağına olan inancımız tamdır. Yüce Rabbimizden niyazımız tertemiz bir bedenle, dupduru bir gönülle yaşam sürmek, camisiz ve ezansız kalmamaktır.

¹ Maide, 5/6.

² Tirmizî, Edeb, 41.

³ Buhârî, Cum'a, 8.

⁴ Müddessir, 74/4-5.

⁵ Ebû Dâvûd, Libâs, 14.

⁶ Tevbe, 9/112.

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ
وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
خَيْرُكُمْ خَيْرُكُمْ لِأَهْلِهِ وَأَنَا خَيْرُكُمْ لِأَهْلِي.

AİLEDE ŞEFKAT VE NEZAKET DİLİ

Muhterem Müslümanlar!

İslam, cahiliye dönemine ait olan her türlü kötü söz ve alışkanlığın son bulduğu, imanın ve güzel ahlakın hâkim olduğu bir saadet asrı inşa etmiştir. İslam'ın ilk muhatapları olan sahabe-i kiram, iyi huylu, güzel sözlü, halis niyetli insanlardan oluşan seçkin bir topluluktur. Onların ardından gelen nesillere ve bugün bizlere yakışan da ashâb-ı güzîni örnek almaktır. Onların Kur'an ile kıvam bulan, sünnet ile yoğrulan hayat tarzını çağımıza yansıtmak, güzel ahlakın, şefkat ve merhametin öncüleri olmaktır.

Kıymetli Müminler!

Sözün en güzelini, en yakınlarımız hak eder. Nezakete, hoşgörüyeye, en özenli sevgi ve saygı davranışlarına layık olan, ailemizdir. Bu yüzden Peygamber Efendimiz “Sizin en hayırlınız, ailesine karşı en hayırlı olanınızdır. Ben de aileme karşı en hayırlı olanınızım”¹ buyurmuştur.

Resûl-i Ekrem (s.a.s)’in kendi ailesiyle iyilik ve ihsan üzerine kurduğu ilişkiyi bize model olarak göstermesi son derece değerlidir. Çünkü aile bir ömür boyu sevgi, huzur ve güvenin yaşanacağı en samimi ortamdır.

Aziz Müminler!

Allah Teâlâ, aile ile bize dede, nine, anne, baba, eş, çocuk, torun ve kardeş olmayı lütfetmiştir. Aile, anne yüreğinin güzelliği, baba ocağının bereketidir. Eşler arasındaki sevginin ve sadakatin derinliğidir. Evladın anne babaya gösterdiği hürmet ve ikramın genişliğidir. Kur'an-ı Kerim’de Yüce Rabbimiz aile gibi değerli bir hazinenin önemini bizlere şöyle bildirmektedir: “Kendileri ile huzur bulasınız diye sizin için türünüzden eşler yaratması, aranızda sevgi ve merhamet var etmesi Allah’ın varlığının ve kudretinin delillerindendir. Şüphesiz bunda düşünen bir toplum için elbette ibretler vardır.”²

Kıymetli Müslümanlar!

Huzurlu bir aile, sevgi ve fedakârlıkla kurulur. Adalet ve vicdanla ayakta durur. Ülfet ve merhametle korunur. En sıkıntılı anlarda bile, gönül alıcı bir çift söz

aileyi birbirine kenetler. Büyük-küçük her cana saygının hâkim olduğu bir ailede, rahmet konuşur, şiddet susar. Kadın-erkek her ferdin şefkat kuşandığı bir ailede, ima ile de olsa can yakılmaz, gönül yıkılmaz.

Nitekim Sevgili Peygamberimiz hayatı boyunca kimseyi incitmemiştir. Eşlerine karşı daima anlayışlı, sabırlı, nazik ve hoşgörülü olmuştur. “Mümin bir kimse eşine karşı nefret beslemesin. Onun bir davranışından hoşlanmasa da razı olduğu bir başka davranışı mutlaka vardır”³ buyurarak bizleri olumluyu görmeye, insafı olmaya davet etmiştir.

Muhterem Müslümanlar!

Hayırlı bir mümin, hayatın çilesini onunla birlikte çeken, derdine ortak olan, sevincine eşlik eden aile bireylerinin kıymetini bilir. Onların Allah’ın birer nimeti oldukları kadar, aslında emanet de olduklarının farkına varır. Mümin olmanın yani “elinden ve dilinden emin olunan kimse”⁴ vasfını taşımanın önce ailede başladığını idrak eder.

Hayırlı bir eş, nikâhlânırken verdiği söze sadık kalır. Ahdine vefa gösterir. İyi bir baba, ailesinde adil ve merhametli haliyle sevilir. Aile bireyleriyle iyilik yolunda her daim gönül birliği içinde, kol kola, omuz omuza yürür.

Değerli Müslümanlar!

Aile içinde huzur ve mutluluk, sağlıklı bir iletişimle kalıcı hale gelir. Sevgili Peygamberimiz “Allah’a ve ahiret gününe inanan ya hayır söylesin ya da sussun”⁵ buyurmuş, müminlere daima hayrı dile getirmeyi ve hayırlı olanın peşinde koşmayı öğütlemiştir. Bu öğütlerin muhatabı olarak bizlere düşen de güler yüzümüzü, güzel sözümüzü, takdir ve teşekkürümüzü ailemizden esirgememektir.

Aziz Müminler!

Acısıyla, tatlısıyla ömür yolculuğunu birlikte geçirdiğimiz ailemizin değerini bir kere daha hissedelim. Eşlerimize ve evlatlarımıza karşı müşfik ve nazik olalım. Öfkeyle kalkıp zararlar oturmaya. İncitmeyelim, incinmeyelim. Aksine her hal ve şartta, herkese karşı merhameti ve fazileti kendimize şiar edinelim. Ailede huzursuzluğun sebebi değil, mutluluğun ve güvenin teminatı olalım. Rabbimizin Kur'an-ı Kerim’de bize öğrettiği şu duayı dilimizden düşürmeyelim: “Rabbimiz! Eşlerimizi ve çocuklarımızı bize göz aydınlığı kıl ve bizi Allah’a karşı gelmekten sakınanlara önder eyle.”⁶

¹ Tirmizî, Menâkıb, 63.

² Rûm, 30/21.

³ Müslim, Radâ’, 61.

⁴ Müslim, İmân, 65.

⁵ Ebû Dâvûd, Edeb, 122, 123.

⁶ Furkân, 25/74.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَإِذَا تَوَلَّى سَعَى فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ

وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

مَطْعَمُهُ حَرَامٌ وَمَشْرَبُهُ حَرَامٌ وَمَلْبَسُهُ حَرَامٌ وَغُذَى بِالْحَرَامِ

فَأَنَّى يُسْتَجَابَ لِذَلِكَ

TEMİZ GIDA TEMİZ NESİL

Muhterem Müslümanlar!

Allah Resûlü (s.a.s), bir gün ashabına ve onların şahsında bütün insanlığa şöyle seslendi: **“Ey insanlar! Allah Teâlâ temizdir, ancak temiz olanı kabul eder. Allah, Peygamberlerine emrettiği şeyleri müminlere de emretti.”** Peygamber Efendimiz bu sözlerinin ardından şu âyeti okudu: **“Ey Peygamberler! Temiz olan şeylerden yiyin, güzel işler yapın. Ben sizin yaptıklarınızı hakkıyla bilmekteyim.”**¹

Allah Resûlü (s.a.s) konuşmasına devam ederek, ashabına bir adamın halini anlattı. Bu adam uzun yolculuklar yapmış, üstü başı toz toprak içinde kalmış, ellerini göğse açmış “Yâ Rab, yâ Rab!” diye yalvarıyordu. Sonra Peygamber Efendimiz şöyle buyurdu: **“Fakat onun yediği haram, içtiği haram, giydiği haram, gıdası haram idi. Peki, böyle birisinin duası nasıl kabul edilsin?”**²

Kıymetli Müminler!

Yerlerin ve göklerin sahibi olan Allah, uçsuz bucaksız bir kâinat ve bu kâinat içinde insanın hayatını devam ettirmesine uygun bir dünya var etti. Tatlı ve latif sularla, bin bir çeşit leziz yiyeceklerle çevremizi donattı. Ekinlerin yetiştiği arazileri, meyve bahçelerini, onları büyüten güneşi ve yağmuru lütfetti. Her biri ayrı güzel ve birbirinden değerli nice varlığı insanın emrine amade kıldı. Sonra da kullarından seçici davranmalarını isteyerek şöyle buyurdu: **“Allah’ın size verdiği helâl ve temiz rızıklardan yiyin ve iman etmiş olduğunuz Allah’ın yasaklarından sakının.”**³

Ancak insanoğlu, çoğu zaman Rabbinin verdiği nimetlerden istifade edip yeryüzünü ıslah etmek ve iyiliği çoğaltmak yerine, fesat çıkarıp kendisine ve

dünya evine zarar verdi. Şehir hayatının, lüks ve konforun cazibesi karşısında ziraatı, doğal hayatı, dengeli yaşamı terk etti. Kimi zaman tohumların genetiğini bozarak, kimi zaman kimyasal ve yapay ürünlerle tabiatı zehirleyerek tertemiz nimetlere yazık etti. Halbuki toprağımıza, ürünümüze, el emeğimize sahip çıkmak hepimizin vazifesiydi.

İnsanoğlu **“Sakın dengeyi bozmayın”**⁴ ilahi uyarısına riayet etmeyerek kendi elleriyle toprağı, havayı ve suyu kirletti. Maddi menfaatlara aldanarak, kendisi dışındaki varlıklara ve gelecek nesillere karşı da sorumlu olduğunu unuttu. Oysaki Allah Teâlâ, bizi şöyle uarmıştı: **“Düzene sokulduktan sonra yeryüzünde bozgunculuk yapmayın...”**⁵

Aziz Müminler!

Bir toplumda maddi ve manevi tahribat gıdanın bozulmasıyla başlar. Helal haram duyarsızlığı, insanlarda bir bilinç kirlenmesine dönüşür. Ahlaki ve insani değerler göz ardı edilince, yenilip içilenler, üretilip tüketilenler fayda yerine zarar verir. Nihayetinde toplumsal bir yozlaşma gerçekleşir; küçücük dimağların ve gencecik yavruların fitratı bozulur. Sevginin, saygının ve hoşgörünün tükendiği, kötülüğün, hayâsızlığın ve adaletsizliğin çoğaldığı bir ortam oluşur. Nitekim Cenâb-ı Hak, münafık şahsiyetinden bahisle, **“O, senin yanından ayrılınca yeryüzünde bozgunculuk yapmaya, ekini ve nesli yok etmeye çalışır. Allah ise bozgunculuğu sevmez”**⁶ buyurmuştur. O halde, dünya üzerinde huzuru ve barışı yok etmek isteyenler, ekini ve nesli ifsat etmek için çaba göstermektedir. Müminler için bu ayet hem bir uyarı hem de temiz bir gıda ve nezih bir nesil inşa etmeye davettir.

Değerli Müslümanlar!

Her söz ve davranışımız gibi, her lokmamızın da hayatımızda derin tesiri vardır. İnsan ne yediğine ve ailesine, sevdiklerine ne yedirdiğine dikkat etmekle mükelleftir. Bu dünya bize, biz de birbirimize emanetiz. O halde sorumluluğumuzun farkına varalım; ölçülü ve ahlaklı bir hayatı benimseyelim. Helal kazancın, temiz üretimin, dengeli tüketimin ve sağlıklı nesillerin gayreti içinde olalım.

¹ Mü’minûn, 23/51.

² Müslim, Zekât, 65; Tirmizî, Tefsîru’l-Kur’ân, 2.

³ Mâide, 5/88.

⁴ Rahmân, 55/8.

⁵ A’râf, 7/56.

⁶ Bakara, 2/205.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ
وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
مَنْ أَصْبَحَ مِنْكُمْ آمِنًا فِي سِرِّهِ مَعَافَى فِي جَسَدِهِ عِنْدَهُ قُوَّةٌ يَوْمَهُ فَكَأَنَّمَا
حِيزَتْ لَهُ الدُّنْيَا

SAĞLIK: DÜNYALARA DEĞER NİMET

Muhterem Müslümanlar!

Okuduğum âyet-i kerimede Hz. İbrahim, Yüce Rabbimizi şöyle tanıtmaktadır: “O, beni yaratan ve bana doğru yolu gösterendir. O, beni yediren ve içirendir. Hastalandığımda bana şifa veren O’dur. Beni öldürecek ve sonra diriltecek olan da O’dur.”¹

Okuduğum hadis-i şerifte ise Peygamber Efendimiz (s.a.s) şöyle buyuruyor: “Sizden kim huzuru yerinde, bedeni sağlıklı ve günlük yiyeceği de yanında olarak güne başlarsa, sanki dünyalar ona bağışlanmış gibidir.”²

Aziz Müminler!

Rahmet kaynağı olan dinimiz, bizleri bir taraftan Allah’ın koyduğu sınırlara riayet etmeye davet ederken, diğer taraftan da sağlıklı bireyler olmamız ve huzurlu bir toplum oluşturmamız için evrensel ilkeler belirler. Müminler için vazgeçilmez olan bu ilkelerin başında, canın muhafazası gelir. Zira Allah Teâlâ’nın insana emaneti olan can, imtihan dünyasına açılan kapımızdır. Hayır da şer de ancak can bedende iken elde edilir. İnanmak ve yaratılış gayemize uygun salih ameller işlemek ancak ruh ve beden sağlığımızla mümkündür.

Kıymetli Müminler!

Yaşamak, insan olmanın şerefini ve sorumluluğunu tatmak, dünyayı imar edecek akla ve iradeye sahip olmak eşsiz bir nimettir. İyi işler yaparak ardında güzel eserler bırakmak ise sağlıklı olmayı gerektirir. Ancak ne hazindir ki, Allah’ın lütfettiği canın ve sağlığın kıymetini çoğu kez bilemeyiz. Zararlı alışkanlıklarla, ihmal ve israfla bu hazineyi heba ederiz. Sağlıklı bir nefesin, sıhhatli bir beden, huzurlu bir kalbin değerini iş isten geçtikten sonra anlarız. Bu sebeptendir ki, Allah Resûlü (s.a.s) bizi şöyle uyarır: “İki nimet vardır ki, insanların

çoğu onları değerlendirme hususunda aldanmıştır: Sağlık ve boş vakit.”³

Değerli Müslümanlar!

Sağlığının kıymetini bilen insan, kendini maddi ve manevi her türlü zarardan koruduğu gibi, hastalanınca tedavi olmaya da özen gösterir. Yüce Allah’ın “Şâfi” ismine sığınarak tedavi yolları aramak ve can emanetinin hakkını vermek hepimizin mesuliyetidir. Nitekim Peygamber Efendimiz (s.a.s), “Tedavi olunuz. Çünkü Allah yarattığı her hastalığın mutlaka şifasını da yaratmıştır”⁴ buyurarak şifadan ümit kesmemeyi tavsiye etmiştir.

Muhterem Müminler!

Erdemli ve inşafı bir mümine yakışan, kendi sağlığı kadar çevresinin sağlığını da korumak, şifa bekleyen kardeşleriyle ilgilenmek, tedavileri için elinden gelen gayreti göstermektir. Hasta ziyaretine, hasta için dua ve manevi desteğe büyük önem veren Allah Resûlü (s.a.s) “Kim bir Müslüman’ın sıkıntısını giderirse, Allah da onun kıyamet sıkıntılarından birini giderir”⁵ buyurur. Günümüzde farklı sebeplerle sağlığını kaybeden, tedavi yolları tükenen pek çok hasta ve yakını, hasretle ve ümitle organ nakli beklemektedir. Allah’ın takdir ettiği an gelip fânî dünyadan göç ederken, hiçbir maddi karşılığı olmaksızın organlarını şifa bekleyen bir kardeşine emanet etmek, insanî ve ahlâkî bir davranıştır. Zira dinimizde esas olan, insanı yaşatmak, hayatı korumak ve umuda destek olmaktır.

Muhterem Müslümanlar!

O halde, sağlıklı geçen her dakikanın paha biçilmez bir nimet olduğunu unutmayalım. Genç, dinç ve sağlıklı olduğumuz günleri iyi değerlendirelim. Helâl ve temiz gıda ile beslenmeye dikkat edelim. Sağlığımızı tehdit eden ve dinimizde de yasaklanan zararlı maddelerden uzak duralım. Peygamberimizin şu tavsiyesini can kulağıyla dinleyelim: “Beş şey gelmeden önce beş şeyin değerini bil. İhtiyarlığın önce gençliğinin, hastalığının önce sağlığının, fakirliğinden önce zenginliğinin, meşguliyetinden önce boş vaktinin ve ölümünden önce hayatının.”⁶

¹ Şuarâ, 26/79-81.

² Tirmizî, Zühd, 34.

³ Buhârî, Rikâk, 1.

⁴ İbn Mâce, Tıb, 1.

⁵ Ebû Dâvûd, Edeb, 60; Tirmizî, Birr, 19.

⁶ Hâkim, Müstedrek, IV, 341.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ
الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا
وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَيُعْجَبُ مِنَ الشَّابِّ لَيْسَتْ لَهُ صَبَوَةٌ

MEVLİD-İ NEBİ

Aziz Müminler!

Önümüzdeki Pazartesi'yi Salı'ya bağlayan gece, Peygamber Efendimiz Hazret-i Muhammed Mustafa (s.a.s)'in dünyayı şereflendirdiği Mevlid-i Nebi'nin yıl dönümünü idrak edeceğiz. Bizlere ümmet-i Muhammed olma bahtıyarlığını lütfeden Rabbimize hamd ü senalar olsun. İnsanlığa rahmet ve hidayet vesilesi olan Peygamberimize, âline ve ashabına salât ve selâm olsun.

Muhterem Müslümanlar!

Yüce Allah, Resûl-i Ekrem Efendimizi şöyle tanıtıyor: **“Ey Peygamber! Biz seni bir şahit, bir müjdeleyici, bir uyarıcı; Allah'ın izniyle kendi yoluna çağıran bir davetçi ve aydınlatıcı bir kandil olarak gönderdik.”**¹ Peygamberimiz hak ve hakikate şahit, iyilik yolunda müjdeleyici, bâtıla karşı da uyarıcıdır. Kur'an-ı Kerim'i ümmetine tebliğ eden, açıklayan ve bizzat yaşayarak öğreten O'dur. İnsanlığı huzura, barışa, adalete davet eden O'dur. Hayatının her safhasında ümmetine yol gösteren, rehberlik eden, istikamet çizen, imtihan dünyasında rehberimiz olup yolumuzu aydınlatan da yine Allah Resûlü'dür.

Kıymetli Müminler!

Allah'a iman edip O'nun rızasını arayan, her iki dünyada da aziz ve mutlu olmak isteyenler için “üsve-i hasene” yani en güzel örnek Muhammed Mustafa (s.a.s)'dir. Rabbimiz bunu şöyle beyan buyurur: **“İçinizden Allah'ın lütfuna ve âhiret gününe umut bağlayanlar, Allah'ı çokça ananlar için hiç şüphe yok ki, Resûlullah'ta güzel bir örneklik vardır.”**²

Bu güzide örneği izleyerek onun terbiyesinde yetişen ashâb-ı kiram, iman ve adaletin, ilim ve hikmetin, cesaret ve merhametin timsali olmuştur. Onun inşa ettiği İslam toplumunun her bir ferdi, cahiliyenin karanlığını arkasında bırakarak yücelmiş, gittiği her yere vahyin huzur ve güven mesajını taşımıştır.

Değerli Müslümanlar!

Allah Resûlü (s.a.s) kendisine risalet görevi verilmeden önce de nezih bir gençlik dönemi

geçirmiştir. Çevresinde “Muhammedü'l-emîn” yani “Güvenilir Muhammed” lakabıyla tanınan Peygamberimize, ilk inananlar da gençlerdir. Onun dürüst, erdemli, insafı ve adaletli kişiliği, gençlerin en büyük güvencesi olmuştur. Genç sahabilere kâmil bir iman, salih bir amel ve güzel bir ahlakla yaşamayı öğreten Peygamberimiz, onları insanlığın ufkunda parıldayan birer rol model olarak yetiştirmiştir.

Aziz Müminler!

Gençleri anlama ve onları geleceğe hazırlama konusunda da Peygamberimiz bizler için eşsiz bir örnektir. O, gençlere daima güvenmiş, sorumluluk vermiş, fikirlerini dinlemiş, hatalarını incitmeden düzeltmiştir. Hz. Ali'yi kendi yatağında bırakıp Esmâ'nın taşıdığı azıkla hicret yoluna düştüğünde, Mus'ab'ı Medine'ye öğretmen, Muaz'ı Yemen'e kadı olarak gönderdiğinde, Üsâme'yi orduya komutan tayin ettiğinde hepsi birer gençtir.

Genç Kardeşim!

Allah Resûlü (s.a.s), **“Şüphesiz ki Allah, hevasına tabi olmayan, haktan sapmayan genci sever”**³ buyuruyor. Sen de bugün, tıpkı genç sahabiler gibi, ömür sermayenin en bereketli yıllarını yaşıyorsun. Çevreni saran aldaticı, oyalayıcı, hakikatten uzaklaştırıcı nice sahte davet olsa da imanın gücüne, ibadetin şevkine ve ahlâkın zenginliğine daima güvenmelisin. Gençlik enerjini Rabbinin rızasına uygun işlerde harcamalı, Peygamberini rehber ve model almalısın. Çünkü yeryüzünde iyiliği hâkim kılacak ve insanlığın kanayan yaralarına şifa bulacak olan sensin. Bu aziz vatanın, milletin, ümmet-i Muhammed'in filizlenen umudu sensin.

Kıymetli Müminler!

Sevgili Peygamberimizin doğum günü olan Rebiu'l-evvel ayının on ikinci gecesini, bu yıl 19 Kasım'a denk gelmektedir. Bu geceyi içine alan hafta, “Mevlid-i Nebi Haftası” olarak kutlanacaktır. Başkanlığımız, haftanın temasını “Peygamberimiz ve Gençlik” olarak belirlemiştir. Bu vesileyle Peygamberimizi daha yakından tanımaya, anlamaya, bilhassa gençlerle iletişimini örnek almaya ve gençliğimizin sorunlarına sünnet-i seniyyeden çözümler bulmaya gayret edeceğiz. Mevlid-i Nebi Haftamız aziz milletimize ve bütün İslam âlemine hayırlar getsin. Âmin!

¹ Ahzâb, 33/45-46.

² Ahzâb, 33/21.

³ Ahmed b. Hanbel, IV, 151.

إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ

أَمْرِنَا رَشَدًا

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

لَا يَزَالُ اللَّهُ يَغْرِسُ فِي هَذَا الدِّينِ غَرْسًا يَسْتَعْمِلُهُمْ فِي طَاعَتِهِ

EN BÜYÜK ZENGİNLİĞİMİZ GENÇLERİMİZ Muhterem Müslümanlar!

Allah Teâlâ Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyuruyor: **“Hani o gençler mağaraya sığınmışlardı da, ‘Ey Rabbimiz! Bize katından bir rahmet ver ve içinde bulunduğumuz şu durumda bize kurtuluşu ve doğruya ulaşmayı kolaylaştır’ demişlerdi.”**¹

Bu ayette anlatılanlar, Ashab-ı Kehf adıyla anılan ve Allah’a iman edip hakkı söylemekten çekinmeyen bir avuç gençtir.² Tıpkı genç yaşında tevhidi kuşanan, güzel örnekliği ve ibretli sözleriyle halkını uyaran Hz. İbrahim gibi.³ Canıyla imtihana tabi tutulan ve **“Babacığım! Sana emredileni yap; inşallah beni sabredenlerden biri olarak bulacaksın”**⁴ diyen gencecik Hz. İsmail gibi. Kardeşleri tarafından kuyuya atılması, ağır imtahanlara tabi tutulmasına rağmen Rabbine itaatten vazgeçmeyen, **“Ben Allah’a sığınırım”**⁵ diyerek nefsiyle mücadele eden iffet abidesi Hz. Yusuf gibi. Tıpkı annesi tarafından mabede adanan, hakaret ve iftiralara rağmen imanı ve sadakatiyle tarihe geçen Hz. Meryem⁶ gibi.

Kıymetli Müminler!

Allah Resûlü (s.a.s), neşeyi ve huzuru Rabbine kullukta bulan gencin ideal bir genç olduğunu bildirmiş, iffetini koruyan ve gönlü mescitlere bağlı olan gencin ise mahşer günü Allah’ın arşının gölgesinde gölgeleneceğini⁷ müjdelemiştir. Zira gençlik; hayallerin, heyecanın, merak ve arayışın en yoğun olduğu dönemdir. Ömrün en verimli ve değerli çağıdır. Dünya ve ahiret mutluluğunu kazanmanın, yorulmaksızın çalışarak iyiliği çoğaltmanın zamanıdır. Bu sebeple mümin, gençliğini nerede ve nasıl harcadığından sorguya çekileceği⁸ bilinciyle hareket etmeli ve bu nimetin kıymetini bilmelidir.

Aziz Müslümanlar!

Her asırda olduğu gibi günümüzde de gençlerimizi kuşatan bazı sorunlar bulunmaktadır. Onların ümit ve ideallerini çalmak, heyecan ve enerjilerini istismar etmek isteyen hain eller vardır. Genç yüreklerle iletişim kanallarımızı kapattığımızda, nice sahte kurtarıcılar ve sanal âlemler onlara kapılarını açmaktadır. Cazip ve

eğlenceli görünen, geçici menfaatler öneren başıboş bir dünya, gençlerin aile ve toplumdan kopmasına, mahremiyet sınırlarının çiğnenmesine ve bağımlılık tuzağına düşmesine sebep olacaktır.

Muhterem Müslümanlar!

Gençlerimizi tehdit eden bir diğer problem, zararlı akımlar ve zehirli ideolojilerdir. Ailesinden yeterli ilgi ve sevgiyi göremeyen, sorularına ikna edici cevaplar bulamayan, kendisini yalnız ve desteksiz hisseden gençlerimiz, İslam’ı temsil ettiklerini iddia eden din tacirlerinin, bozgunculuk yapan ve kan döken hain şebekelerin hedefi olmaktadır. Bu durumda bize düşen, ister sanal âlemde isterse gerçek dünyada kurulan bütün tuzakları boşa çıkarmak için gençlerimize rehberlik etmek, onları inanç ve medeniyet değerlerimizle buluşturmak olmalıdır.

Değerli Müminler!

Genç nesillerimiz için en önemli tehlikelerden biri de hayatın anlamını, var oluşun gayesini kaybetmeleri, beden ve ruh sağlığının en büyük düşmanı olan zararlı alışkanlıklara ve teknoloji bağımlılığına müptela olmalarıdır. Göz aydınlığımız, sevincimiz, ümidimiz olan yavrularımız genç yaşta elimizden kayıp gitmektedir. Yüce dinimiz İslam’a, hidayet rehberi Kur’an’a, âlemlere rahmet ve en güzel örnek olarak gönderilen Resûl-i Ekrem (s.a.s)’in sünnetine sınımsız sarılmak, gençlerimize sahip çıkmak önceliğimiz olmalıdır.

Aziz Müminler!

Gençler bir milletin geleceği, en büyük imkânı ve zenginliğidir. Gençliğine sahip çıkıp onları eğitilmiş ve güzel ahlaklı bir şekilde yetiştiren toplumlar geleceklerini inşa etmiş demektir. Peygamber Efendimiz (s.a.s), “Allah Teâlâ’nın İslam yolunda kendisine itaat eden nice fidanlar yetiştirmeye devam edeceğini”⁹ müjdelemektedir. Aziz milletimizin ve ümmet-i Muhammed’in bekası için gençlerimizi anlamalı, onlara değer vermeliyiz. Düşüncesini, hayat tarzını, giyim kuşamını yargılayarak dışlamak yerine, hepsine kucak açmalıyız. Kendilerini keşfetmelerini sağlayacak bir rol model de biz olmalıyız. Şuurlu nesiller için gençlerimizi sahih din bilgisiyle ve kültürümüzle donatmalıyız. Çağımızın gençlerine Resul-i Ekrem gibi yaklaşabilir, O’nun metodu ile İslam’ı temsil ve tebliğ edebilirsek bu asırda da ashabın gençlerine dost olacak yiğitler çıkacağını asla unutmamalıyız.

¹ Kehf, 18/10.

² Kehf, 18/10-16.

³ En’âm, 6/74.

⁴ Saffat, 37/102.

⁵ Yûsuf, 12/23.

⁶ Meryem, 19/16-28.

⁷ Buhâri, Ezân, 36, Zekât, 16; Hudud, 19; Tirmizî, Zühd, 53.

⁸ Tirmizî, Sıfâtü’l-kuyâme, 1.

⁹ İbn Mace, Mukaddime, 8.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَمَا أُبْرِئُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

الْكَيْسُ مَنْ دَانَ نَفْسَهُ وَعَمِلَ لِمَا بَعْدَ الْمَوْتِ وَالْعَاجِزُ مَنْ أَتْبَعَ نَفْسَهُ هَوَاهَا وَتَمَنَّى عَلَى اللَّهِ

NEFİS: İYİ VE KÖTÜNÜN MÜCADELE ALANI

Muhterem Müslümanlar!

Varlık âleminin en nadide üyesi, vahye muhatap olan insanoğludur. Yeryüzünün en şerefli varlığı olmak, nimetin yanı sıra imtihanı da beraberinde getirir. İnsan kimi zaman korkuyla, açlıkla, canıyla ve evladiyla, kimi zaman da varlıkla, servetle, makam ve mevki ile imtihan olur. En büyük imtihanlardan birisi de insanın nefsiyle mücadelesidir.

Nefis; kulun içindeki olumsuz duyguların, meşru olmayan isteklerin, kötü huy ve fiillerin kaynağıdır. Kur'an-ı Kerim'de, Hz. Yusuf'un dilinden nefsin bu özelliği şöyle anlatılır: **"Yine de ben nefsimi temize çıkarmıyorum. Çünkü nefis, Rabbimin acıyıp koruması dışında, daima kötülüğü emreder; şüphesiz Rabbim çok bağışlayan, pek esirgeyendir."**¹

Kıymetli Müminler!

Cenâb-ı Hak insanı en güzel şekilde yaratmış, onu selim bir akıl, sağlam bir irade ve engin bir gönül ile donatmıştır. Doğruyu yanlıştan ayırt etmesi için ona Kur'an'ı ve peygamberlerin örnekliğini bahşetmiştir. Verdiği nimetleri gereği gibi kullanmasını ve nefsinin sınır tanımayan istekleriyle mücadele etmesini emretmiştir. Tercihlerini doğrudan yana yapan, iradesine sahip olan, nefsine dur diyebilen, günahlarından arınıp kendini ıslah eden kişi, kurtuluşa erer. Nefsinin isteklerine boyun eğen, hevâsının esiri olan, aklını kullanarak arzularını kontrol edemeyen ise hüsrana uğrar. Yüce Rabbimiz, Kur'an-ı Kerim'de bu hususu bizlere şöyle hatırlatmaktadır: **"Nefse ve onu şekillendirip düzenleyene; ona kötü ve iyi olma kabiliyeti verene yemin olsun ki, nefsinin arındırıcı elbette kurtuluşa ermiştir. Onu arzularıyla baş başa bırakan da ziyana uğramıştır."**²

Değerli Müslümanlar!

Nefis, iyiyle kötünün mücadele alanıdır. İnsanlık tarihi, nefsine uyup kendini ve yaşadığı toplumu felakete sürükleyen nice örneklerle doludur. Hz. Âdem'in çocuklarından biri olan Kâbil, hırsına, hasedine yani nefsine uymuş ve kardeşi Hâbil'i öldürmüştür. Hz. Yakub'un oğulları, nefislerinin esiri olmuş, kıskançlıkları yüzünden kardeşleri Hz. Yusuf'u kuyuya atmıştır. Firavunlar, Nemrutlar, Karunlar, Ebu Cehiller hep nefislerinin peşinden koşmuş, vahyin rehberliğine sırtlarını dönmüş, kimi tahtına, kimi gücüne, kimi servetine, kimi de benliğine güvenmiş, hem dünyada zelil hem de ahirette azaba düşmüşlerdir.

Kıymetli Müslümanlar!

Mümin için asıl olan, nefsini lanetlemesi değil, onu terbiye etmesi ve güzel huylarla donatmasıdır. Allah'ın çizdiği sınırlara, ahlâka ve vicdana aykırı olan her türlü isteğine karşı, nefsini kontrol altında tutmasıdır. İyiliğin ve iyilerin tarafında, kötülüğün ve kötülerin karşısında yer almasıdır.

Aziz Müminler!

Resûl-i Ekrem (s.a.s), bir hadislerinde şöyle buyurur: **"Akıllı kişi, nefsine hâkim olan ve ölümden sonrası için çalışandır. Zavallı kişi ise, nefsinin her türlü arzu ve isteklerine uyan ve buna rağmen hâlâ Allah'tan iyilik temenni edendir."**³ O halde, geçici dünyanın aldatıcı renklerine heves eden nefsimizin peşine düşmeyelim. Aklımızı, irademizi, sabrımızı daima canlı turalım. Hayatın bir imtihan olduğunu, ölümün ve hesabın ansızın gelebileceğini hafızamızda canlı turalım. Yüce Rabbimizin gizli-açık her halimizi gördüğü şuuruyla yaşayalım. Böylelikle küfrün karanlığından uzak, günahın yükünden arınmış, huzurlu ve kâmil bir mümin olalım. Hutbemi Sevgili Peygamberimizin şu duasıyla bitiriyorum: **"Allah'ım! Nefsime takvayı ver. Nefsimi arındır; onu en iyi arındıracak olan sensin. Onu koruyan da onun sahibi de sensin. Allah'ım! Faydasız ilimden, huşu duymayan kalpten, doymak bilmeyen nefisten ve kabul edilmeyen duadan sana sığınırım."**⁴

¹ Yûsuf, 12/53.

² Şems, 91/7-10.

³ Tirmizî, Sıfâtü'l-kıyâme, 25; İbn Mâce, Zühed, 31.

⁴ Müslim, Zikir ve dua ve tevbe ve istiğfar, 73.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَافَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا
خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ
وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
أَيُّهَا النَّاسُ أَفْشُوا السَّلَامَ، وَأَطِيعُوا الطَّعَامَ، وَصَلُّوا
وَالنَّاسُ نِيَامٌ، تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِسَلَامٍ.

SELÂM: İSLÂM'IN GÜVEN VE BARIŞ ÇAĞIRISI

Mübarek Cuma günü, aynı safta bir araya gelen aziz müminler!

Bizi yaratan, yaşatan, türlü nimetlerle donatan Allah'a hamdü senalar olsun! O'nun habîb-i edîbi Muhammed Mustafa'ya salâtü selâm olsun! Resûl-i Ekrem'in pâk ve temiz âline, aziz ve kerim ashabına selâm olsun! Barış ve esenlik dini İslâm'a sımsıkı sarılan, etrafına huzur ve güven veren Müslüman gönüllere selâm olsun!

Muhterem Müslümanlar!

Allah Resûlü (s.a.s), emin belde Mekke'den esenlik diyarı Medine'ye hicret için yola çıktığında, Medineli Müslümanlar günlerce hasret ve heyecan içinde onu beklemişlerdi. Nihayet Sevgili Peygamberimizin şehre ulaştığı haberi duyulunca ahali büyük bir coşkuyla yollara döküldü. Herkesin gözü ve kulağı Peygamberimizde, onun mübarek ağzından dökülecek ilk sözlerde idi. Allah Resûlü (s.a.s), o gün kalabalığa şöyle seslendi: **“Ey insanlar! Selâmı aranızda yayın, birbirinize yemek ikram edin, insanlar uykuda iken namaz kılın ki, selâmetle cennete giresiniz.”**¹

Kıymetli Müminler!

“Selâm”, Rabbimizin esmâ-i hüsnâsından biridir. Allah Teâlâ, kullarını selâmete eriştiren, onlara sağlık ve afiyet bahşedendir. Muhammed Mustafa (s.a.s), insanlığı tevhide ve adalete davet eden, Allah'a kulluk etmeye, güven ve huzuru hâkim kılmaya, kardeşçe yaşamaya çağırان son peygamberdir. İslâm, adı üzerinde, barış ve ebedi kurtuluş dinidir. Müslüman ise, elinden ve dilinden diğer insanların güvende olduğu kişidir.²

Değerli Müslümanlar!

Müminlerin birbirlerine “Selâmün aleyküm”, “Allah'ın selâmı üzerinize olsun” diyerek seslendiği her an, selâmın zengin anlam dünyası hayatımıza yansır. Mümin, imanından aldığı huzur ve güveni selâm ile çevresine yayar ve iyi niyetlerini duaya döker.

Selâm, kalabalıklar içinde kendi telaşına düşmüş, belki de birbirine yabancılaşmış insanları tanıştırır ve kaynaştırır. Bir dost selâmı, yalnız olmadıklarını onlara hatırlatır. Kalpleri yumuşatır, kırıncılıkları ortadan kaldırır. Selâm denizi coştığında gönüllerden kini giderir. Cennete ulaşan yolda, selâm ile yayılan muhabbetin payı vardır. Nitekim Allah Resûlü (s.a.s), şöyle buyurmaktadır: **“İman etmedikçe Cennet'e giremezsiniz, birbirinizi sevmedikçe de gerçekten iman etmiş olamazsınız. Yaptığınızda birbirinizi seveceğiniz bir şey söyleyeyim mi? Aranızda selâmı yayınız.”**³

Muhterem Müslümanlar!

Mümin, kâinattaki her varlıkla selâm ve güven ilişkisi kurar; her işinde selâm ve barış dili kullanır. Allah'ın selâmını veren Müslüman, adeta bulunduğu yerde sözleriyle ve davranışlarıyla huzurun teminatı olur. Can yakmaz, gönül yıkmaz, kimseyi hakir görmez, kimsenin onur ve haysiyetini zedelemeyiz, kaba ve kırıncı konuşmaz. Hâsılı Müslüman'ın verdiği selâm kuru bir sözden ibaret değil, bilâkis mana ve maksadına uygun bir iyilik şiarıdır.

Aziz Müminler!

Cenâb-ı Hak, Kur'an-ı Kerim'de bize şöyle hitap ediyor: **“Ey iman edenler! Hepiniz topluca barış ve güvenliğe (yani İslâm'a) girin. Şeytanın adımlarını izlemeyin. Çünkü o, size apaçık bir düşmandır.”**⁴

O halde, en yakınlarımızdan başlamak üzere selâmı yayalım ve tanımasak da selâm verdiğimiz müminlerin sayısını artıralım. Bir huzur ve bereket duası olan selâmın hakkını verelim. Varlığımızla bulunduğumuz her yere güven ve huzur taşıyalım. Selâmımızla dillerden gönüllere kardeşlik bağları kuralım. Böylelikle misafiri olduğumuz fani dünyayı kavga ve ızdırap yurdu olmaktan çıkarıp sulh ve selâmet yurdu haline getirelim.

¹ Tirmizî, Sıfâtü'l-kıyâme, 42.

² Tirmizî, İmân, 12.

³ Müslim, İmân, 93.

⁴ Bakara, 2/208.

TARİH : 14.12.2018

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ

فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا .

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

التَّوْبَةُ مِنَ الذَّنْبِ أَنْ يَتُوبَ مِنْهُ ثُمَّ لَا يَعُودَ فِيهِ.

RAHMET VE MAĞFİRET KAPISI: TEVBE

Aziz Müminler!

Âdem (a.s.) ve eşi Havva validemiz, cennette bir hata işlemişlerdi. Derhal bu hatalarının farkına vararak pişman oldular. Yüce Rabbimiz, onlara hatadan dönme erdemini, tevbe nimetini lütfetti. Onlar da; **“Ey Rabbimiz! Biz kendimize zulmettik. Eğer bizi bağışlamaz ve bize acımazsan mutlaka hüsrana uğrayanlardan oluruz”**¹ diyerek pişmanlıklarını dile getirdiler, Allah’tan bağışlanma dilediler. Böylece insanlık tevbenin ilk örneğini Hz. Âdem ile eşinden öğrenmiş oldu.

Kıymetli Müslümanlar!

Hepimiz beşeriz. Hayatımız boyunca bize vesvese veren şeytanla ve bizi hatalara sevk etmeye çalışan nefsimizle mücadele ederiz. Bu mücadelede bazen kulluğumuzun gereğini yerine getirir, bazen de savrulmalar yaşar, gaflete ve hataya düşeriz. Hata ettiğimizde ise Allah’tan ümidimizi kesmez ve rahmet kapılarını tevbe anahtarıyla açarız.

Değerli Müminler!

Tevbe, Yüce Allah’ın kullarına lütfettiği kurtuluş ve arınma müjdesidir. Kulun Rabbini hatırlaması, aczini dile getirmesi ve Cenâb-ı Hak’tan af ve mağfiret dilemesidir. Merhametlilerin en merhametlisi olan Yüce Allah’a iltica etmesidir. Tevbe, adeta hayata yeniden başlamamız, tertemiz bir sayfa açmamız için Rabbimizin bizlere bir ikramıdır. Günaha düşen mümin için yolunu ve yönünü tayin eden en önemli kılavuzdur.

Aziz Müslümanlar!

Allah’ın, affetme ve bağışlama anlamı taşıyan nice isimleri vardır. O, Tevvâb’tır; tevbeleri çokça kabul edendir. Afüvv’dür; engin rahmetine sığınanları affedendir. Gafûr’dur; dileyeni ve dilediğini bağışlayandır. Settâr’dır; hata ve kusurları örtendir.

Cenâb-ı Hak, kendisine yönelen ve samimiyetle tevbe edenleri asla boş çevirmez. Gönülden kendisine teslim olanları asla mahcup etmez. Merhametiyle kullarına lütufta bulunur.

Nitekim Yüce Rabbimiz Kur’an-ı Kerim’de şöyle buyurur: **“Ancak tevbe edip de iman eden ve salih amel işleyenler başka. Allah işte onların kötülüklerini iyiliklere çevirir. Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.”**²

Muhterem Müslümanlar!

Tevbenin özü samimiyetle ve ihlasla yapılan bir yakarıştır. Yüce Rabbimiz **“Ey iman edenler! Allah'a içtenlikle tevbe edin”**³ buyurmaktadır.

Tevbenin özü ruhumuzun derinliklerinde hissettiğimiz pişmanlıktır. Resûl-i Ekrem (s.a.s), bir hadislerinde **“Günahtan pişmanlık duymak, tevbedir”**⁴ buyurarak bu gerçeği ifade etmiştir.

Tevbenin özü hata ve günahlarımızın bir an önce farkına varıp Yüce Allah’a yönelmektir. Kur’an-ı Kerim’de şöyle buyurulmaktadır: **“Allah katında makbul tevbe, ancak bilmeyerek günah işleyip sonra çok geçmeden tevbe edenlerin tevbesidir. İşte Allah bunların tevbelerini kabul buyurur. Allah hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.”**⁵

Tevbenin özü bir daha günahlara dönmeme, heva ve hevesin esiri olmama azmidir. Peygamber Efendimiz (s.a.s) tevbeyi **“Bir daha dönmek üzere günahı terk etmek”**⁶ olarak nitelemiştir.

Kıymetli Müminler!

Tevbe kapısı ardına kadar açıktır. Son nefesimize kadar da açık kalacaktır. Öyleyse bize düşen, Allah’ın rahmet deryasından nasibimizi aramaktır. Samimiyetle, pişmanlıkla, kararlılıkla O’nun merhamet ve keremine sığınmaktır. Gündelik hayatın karmaşası içinde bitap düşen gönüllerimizi ve zihinlerimizi tevbeye arındırmaktır.

Hutbemi Peygamberimizin seyyidü’l-istiğfar duasıyla bitiriyorum:

اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ . . . “Allahım! Sensin benim Rabbim, senden başka ilâh yok. Beni yarattın ben de senin kulunum. Ben gücüm yettiğince sana verdiğim sözün ve senin vaadin üzereyim. Yaptıklarımın şerrinden sana sığınırım. Üzerimdeki nimetini itiraf ediyorum. Ve günahımı da itiraf ediyorum. Beni, günahlarımı bağışla çünkü günahları senden başka affedecek hiç kimse yoktur.”⁷

¹ A’raf, 7/23.

² Furkân, 25/70.

³ Tahrîm, 66/8.

⁴ İbn Hanbel, I, 423.

⁵ Nisâ, 4/17.

⁶ İbn Hanbel, I, 446.

⁷ Tirmizî, Deavât, 15.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَمَا آذْرِكَ مَا الْعَقْبَةُ ، فَكُ رَقَبَةً ، أَوْ إِطْعَامُ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ ،
يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ، أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ، ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا
وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ .
وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
الْرَّاحِمُونَ يَرْحَمُهُمُ الرَّحْمَنُ ، إِزْحَمُوا مَنْ فِي الْأَرْضِ يَرْحَمَكُم
مَنْ فِي السَّمَاءِ .

VARLIĞIN İLAHİ MAYASI MERHAMET

Muhterem Müslümanlar!

Sevgili Peygamberimizin kızı Hz. Zeynep'in çocuğu ağır bir hastalığa yakalanmıştı. Hz. Zeynep, Resûl-i Ekrem'e 'Oğlum ölmek üzere, bize kadar gelir misin?' diye haber gönderdi. Resûlullah bir grup sahabiyle birlikte kızının evine gitti. Kucağına aldığı torununun can çekişmekte olduğunu gören rahmet Peygamberinin gözlerinden yaş akmaya başladı. Orada bulunan sahâbilerden biri, 'Ey Allah'ın Resûlü! Bu gözyaşı nedir?' diye sordu. Bunun üzerine Resûl-i Ekrem'in mübarek dudaklarından şu sözler dökülürdü: **"Bu gözyaşı, Allah'ın dilediği kullarının kalplerine yerleştirdiği bir rahmettir. Allah kullarından sadece merhametli olanlara rahmet eder."**¹

Kıymetli Müminler!

Merhamet, kalp inceliği ve gönül yumuşaklığıdır. Yaratılan her canlıya karşı duyarlı olmaktır. Evlât sevgisi, ana babaya saygı, yaşlılara, yoksullara, hastalara, yetimlere, kimsesizlere yardım etme, hatta bitki ve hayvanlara karşı şefkatli olma gibi erdemlerin hepsi merhamet duygusunun bir tezahürüdür. Allah Teâlâ'nın Rahman isminin tecellisi olan merhamet, varlığın ilahi mayasıdır. Maddi ve manevi hastalıkların en etkili ilacı, yürekleri işgal eden türlü sıkıntıların çaresi merhamette saklıdır.

Değerli Müslümanlar!

Sevgili Peygamberimiz (s.a.s), cahiliye toplumunu merhametle tanıştıran, merhameti hayatın her alanında yaşanılır kılan en muhteşem örnektir. O, müminlere karşı çok şefkatli ve merhametlidir.² Allah'ın rahmetiyle etrafındakilere daima yumuşak davranmıştır.³ Güzel sözlerle onların gönlünü almıştır. Kimseyi incitmemiştir. Cezalandırırken bile insafı ve adaleti elden

bırakmayarak asla zulmetmemiştir. Müminlerin de birbirlerine sevgi, şefkat ve merhametle muamele etmelerini tavsiye etmiştir.

Kıymetli Müminler!

Bugün insanlık, şefkat ve merhamete, vicdan ve hakkaniyete her zamankinden daha fazla muhtaçtır. Dünyanın bambaşka köşelerinde sayısız masum insan merhametsizliğin kısıracında kıvranmakta, zulüm ve şiddete maruz kalmaktadır. Bu vicdansızlık ve insafsızlıktan sadece insanlar değil, diğer bütün canlılar ve geleceğimiz de zarar görmektedir. Hâlbuki Allah Resûlü (s.a.s), bütün varlıklara merhametle davranmayı emretmiş ve şöyle buyurmuştur: **"Merhamet edene Rahman olan Allah da merhamet eder. Siz yerdeki bütün mahlûkata merhamet edin ki göktekiler de size merhamet etsin."**⁴

Muhterem Müslümanlar!

Merhamet, anne babamızı yalnızlığa terk etmemek, onlara şefkat kanatlarımızı germektir. Eşimize karşı anlayışlı ve güler yüzlü olmak, gönül alıcı bir çift söz söylemektir. Çocuklarımıza karşı affedici, hoşgörülü ve adil davranmaktır.

Merhamet, bir yetimin, bir öksüzün başını şefkatle okşamaktır. Yolda kalmışa, dara düşene yardımcı olmaktır. Aç ve açıkta olan bir yoksulla lokmamızı paylaşmaktır.

Merhamet, kâinattaki dengeyi bozmamaktır. Kıyametin kopacağı bilinse dahi bir fidanı toprakla buluşturmaktır. Şu kış gününde aç ve susuz kalan hayvanlara bir kap yiyecek, bir tas su vermektir. Nihayetinde merhamet, bütün canlılar için dünyayı güvenilir bir yer kılmaktır.

Aziz Müminler!

Allah'ın yarattığı her bir varlığı, O'nun bir emaneti, kâinat ailesinin kıymetli bir ferdi olarak görelim. Merhametsizliği şefkat ve rahmete çevirelim. Asrın vicdanına merhameti yeniden aşılayalım.

Hutbemi başta okuduğum ayet-i kerimelerin mealiyle bitiriyorum: **"O sarp yol nedir, bilir misin? Köle azât etmektir. Veya bir kıtlık gününde yakını olan bir yetimi yahut aç ve açıkta kalan bir yoksulu doyurmaktır. Sonra iman edip birbirlerine sabrı tavsiye edenlerden ve merhameti öğütleyenlerden olmaktır."**⁵

¹ Bûhârî, Merdâ, 9.

² Tevbe, 9/128.

³ Âl-i İmrân, 3/159.

⁴ Ebû Dâvûd, Edeb, 58.

⁵ Beled, 90/12-17.

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّقُونَ أُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَمَنْ زُحِرَ

عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

الْكَيْسُ مَنْ دَانَ نَفْسَهُ وَعَمِلَ لِمَا بَعْدَ الْمَوْتِ وَالْعَاجِزُ مَنْ أَتْبَعَ نَفْسَهُ

هَوَاهَا وَتَمَنَّى عَلَى اللَّهِ

BİR ÖMÜR SORUMLULUK BİLİNCİYLE YAŞAMAK

Muhterem Müslümanlar!

Okuduğum âyet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyuruyor: “Her canlı ölümü tadacaktır. Kıyamet günü yaptıklarınızın karşılığı size tastamam verilecektir. Kim cehennemden uzaklaştırılıp cennete konursa o, gerçekten kurtuluşa ermiştir. Dünya hayatı zaten aldatıcı şeylerden ibarettir.”¹

Okuduğum hadis-i şerifte ise Sevgili Peygamberimiz (s.a.s) şöyle buyuruyor: “Akıllı kişi, nefsine hâkim olan ve ölüm sonrası için çalışandır. Aciz kişi ise nefsinin arzu ve isteklerine uyan ve buna rağmen hâlâ Allah’tan iyilik temenni edendir.”²

Aziz Müminler!

Rabbimiz, hangimizin daha güzel ameller işleyeceğini sınamak için ölümü ve hayatı yaratmıştır.³ Ebedi âlemde cennet muştusuna ya da cehennem azabına dönüşecek olan da işte bu hayat çizgisi üzerinde yaptıklarımız ya da ihmal edip terk ettiklerimizdir. Hepimiz yaşayarak görüyoruz ki zaman su gibi akıyor ve her geçen gün ömür sermayemiz azalıyor. Geçen her dakika bizi gençliğimizden uzaklaştırıp olgunluğa ve hatta yaşlılığa bir adım daha yaklaştırıyor. Ne zaman, nerede ve nasıl karşımıza çıkacağını bilemediğimiz o malum sona, yani ölüm ve hesap gününe doğru ilerliyoruz.

Değerli Müslümanlar!

Yüce Rabbimiz Kur’an-ı Kerim’de “İnsan, kendisinin başıboş bırakılacağını mı zanneder?”⁴ buyurmaktadır. Bu âyet-i kerime, başta ömür olmak üzere Rabbimizin ihsan ettiği bütün nimetlerin aynı zamanda sorumluluk gerektirdiği hususunda bizi ikaz etmektedir. Şükürünü ifa etmekten aciz olduğumuz bütün nimetler gibi ömrümüz de Rabbimizin bize bir emanetidir. O halde, ömrümüzü nerede ve ne uğrunda tükettiğimizden sorumluyuz. Sevgili Peygamberimizin ifadesiyle, pek çok insan sağlık ve boş vakit konusunda aldanmakta, bu iki eşsiz nimetin kıymetini bilmemektedir.⁵ Ancak Allah’a karşı sorumluluk bilinciyle geçirilen zamanlar, kazanca dönüşür ve sahibini hüsrandan kurtarır. Allah’a iman ve

Resûlullah’ın sünnetine uymakla geçen hayatlar bereketlenir. İyilikle, ihsanla, erdemle ve güzel ahlakla süslenen ömürler, mamur olur.

Kıymetli Müminler!

Rabbimizin rızasına uygun, huzurlu ve adil bir dünyayı imar etmek üzere gönderildiğimiz hayatımızın bir yılını daha geride bırakıyoruz. Takvimlerin değiştiği bugünler, geçmişin muhasebesini yapmak adına hepimiz için önemli bir imkândır. Hatalarımızı gözden geçirmek, günahlarımıza tevbe etmek, yeni ve doğru kararlar almak, hayatımızda tertemiz sayfalar açmak için bulunmaz bir fırsattır. Yoksa yeni yıl, dini ve ahlaki değerlerimizi unutarak, milli ve manevi hassasiyetlerimizle bağdaşmayan davranışlar sergileyerek karşılayacağımız bir zaman dilimi değildir.

Aziz Müminler!

Miladi yeni bir yıla girerken kendimize soralım: İmanı ve Rabbimizin rızasını kazanma azmini hayatımızın merkezine yerleştirebildik mi? Yoksa hevâ ve hevesimizin peşinde mi sürüklendik? Güç ve kuvvetimizi, bilgi ve emeğimizi, akıl ve tecrübemizi İslamî hakikatleri, insanî ve ahlâkî değerleri yüceltme uğruna mı harcadık? Yoksa gündelik arzularımızı ve şahsi beklentilerimizi mi önceledik? Gönümüzde merhamet, adalet, tevazu ve hikmete mi yer verdik? Yoksa kibir, riya, cimrilik ve haset hastalığına yenik mi düştük? Rabbimizin “Ey iman edenler! İçki, kumar, dikili taşlar ve fal okları ancak şeytan işi birer pisliktir. Onlardan kaçının ki kurtuluşa eresiniz”⁶ ilahî fermanına sadakatle bağlanabildik mi? Elimizi kötülüklerden çekebildik mi? Dilimizi kem sözlere kapatabildik mi? Zihnimizi kötü düşüncelerden arındırabildik mi? Kalbimizi Allah aşkıyla doldurabildik mi? Anne babamızın, eşimizin, çocuklarımızın haklarını koruyabildik mi? En son hangi yetimin başını okşadık? Hangi komşumuzun halini hatırladık? Hangi yaşlının gönlünü aldık? Hangi yoksulun ihtiyacını giderdik?

Kıymetli Müslümanlar!

Kalan ömrümüzü Rabbimizin rızasını kazandıracak iyi ve güzel işlerle donatmaya karar verelim. İnsan olmanın şerefli sorumluluğunu, emaneti yüklenmenin ağırlığını ve hesap gününün yakınlığını unutmayalım. Zamanımızı boşa harcamayalım. Boş ve yararsız işlerden uzak duralım. Hata ve yanlışlarımızdan dönelim. İbadetlerimizi, hayır ve hasenatımızı çoğaltalım. İşte o zaman ömrümüzün her yılı bizim için gerçek bir milat, gerçek bir imkân ve ümide dönüşecektir.

¹ Âl-i İmran, 3/185.

² Tirmizî, Sıfâtü'l-kıyâme, 25.

³ Mülk, 67/2.

⁴ Kıyâme, 75/36.

⁵ Buhârî, Rikâk, 1.

⁶ Mâide 5/90.